

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

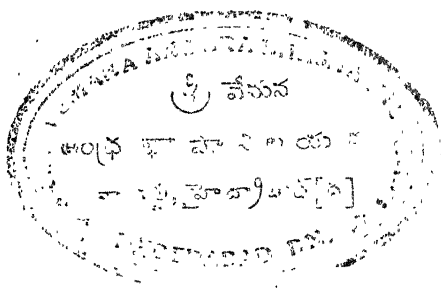
23

24

25

హాలనాటిజాద్

చరిత్రము

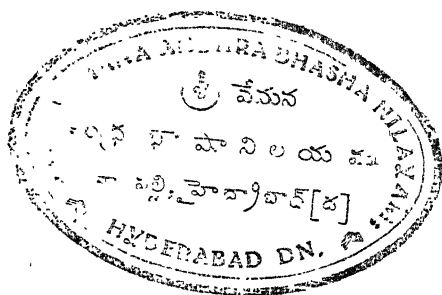
11/170

శ్రీ శతకావం.

మౌలానా ఆజాద్ చరిత్రము

(ఆయన జీవితకథ, సిద్ధాంతాలు, సాంఘికమైత్రి
జాతీయోద్యమకృషి సహా)

ప్రకాశకుడు :
కో॥ శతకోపం, వకీలు, కాకినాడ.

2 వ ముద్రణ
1948 సం॥

3౭ రూపాయ.

కాకినాడ ముద్రాక్షరశాల
కా కి నా డ.

ప్రీతి క.

మహాలానా ఆజాదు మహాపురుషులలో నొకడు. సాంఘిక ప్రేమయు శాంతత్వమును ఉదారధార్మికతయు ఆయనలో మూర్తీభవించినవి.

ఈయన చేసిన జాతీయసేవ అపారము. 25 ఏండ్ల క్రిందనే జాతీయమహాసభ కధ్యక్షుడాయెను. అప్పటినుండి కాంగ్రెసు కార్యసమితి నభ్యుదయము, రాజ్యపుకర్ణధారులలో నొకరు; గాంధీమహాత్ముడు మన కిచ్చిన అంత్యసందేశమగు సాంఘికసఖ్యము నమలుజరుపుట కీయన కంకణం కట్టుకొన్నాడు. ఈయన జీవితమంతయు, జాతీయతకు హిందూ ముస్లిం మైత్రికి తారా-ణము.

బహుమతయంతమగు భారతరాజ్యంలో సంఘర్షణ పోగొట్టి పరస్పరమైత్రి స్థాపించుటలు, ధార్మికసమన్వయం జరిగించుటకు, భారతరాజ్యనౌకకు సత్వరప్రగతి గల్గించుటకును ఆయన చాల సహకారి. భారతవిద్యామంత్రి, కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు త్రిమూర్తులలో నొకడు, రాజ్యాంగనిర్మాణ పరిషత్తులో ప్రముఖుడు, స్వాతంత్ర్యసంపాదకులలో నొకడు అగు ఆజాదుగారు ఈ కష్టార్జితమగు 'ఆజాదీ'ని నిల్పుకొని వృద్ధిపొందుటకును మనకు మార్గదర్శకుడగును. గాంధీమహాత్ముడు జాశించిన రాజ్యద్వయసమ్మేళనద్వారా మరల అఖండ భారతరాజ్యస్థాపనకును ఆయన సహకారి యగును

1940 సం॥లో ఈయన మరల కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైనప్పుడు ఈయన చరిత్రఆంధ్రంలో వ్రాసితిని. దాదాపు ఆరేండ్లు క్లిష్టకాలలో 'సదారత్' వహించిన ఈ మహనీయుని దరిమిలా జాతీయ సేవను గూడ చేర్చి, సవరించి వృద్ధిచేసినాను. హిందూ మహమ్మదీయులకు తక్కిన 'అల్పసంఖ్యాకులకును' ఈయన జీవితప్రవృత్తి అనుసరణీయము.

ఆంధ్రంలో ఇట్టి వీరాగ్రణి జీవితచరిత్ర పాఠకుల ఆమోదంపొందగలదని ఆశించుచున్నాను.

కాకినాడ }
35-3-48 }

కొ॥ శతకోపం

విషయ సూచిక.

విషయం.	పుటసంఖ్య.
1. ఆజాద్ వంశము	1
2. బాల్యం	4
3. సాహిత్యకృషి	5
4. కైరో విశ్వవిద్యాలయం	8
5. జాతీయోత్సాహం	9
6. రాజకీయరంగం	12
7. ఆల్ హిలాలు	16
8. ఖలాఫతు ఉద్యమం	22
9. అసహాయోద్యమం	24
10. ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షత	29
11. సత్యాగ్రహము, జైలు	32
12. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు	38
13. యుద్ధారంభం	43
14. రాష్ట్రపతిత్వం	48
15. రామగడ్డ కాంగ్రెసు	51
16. అధ్యక్షవక్తృత	58
17. సంఘర్షణ	71
18. ఆఖరుజైలు నివాసం	80
19. విడుదల	82
20. రాజీనామాపత్రాలు	84

21. తాత్కాలికప్రభుత్వం	...	...	90
22. విభజనప్రాప్తి	...	...	96
23. స్వతంత్రప్రభుత్వం	...	...	98
24. విద్యామంత్రిత్వం	...	...	101
25. ఆజాదు తత్వం, వ్యక్తిత్వం	...	...	107
26. ఆజాదు, జిన్నా	...	...	109
27. జాతీయసేవ	...	...	116
28. ధార్మికసేవ	...	...	119
29. రాజకీయదృక్పథం.	...	...	123

మూలానా ఆజాద్ రామగఢ్ లో పటేలు, కృపభాస్, రాజేంద్రప్రసాదుగార్లతో.

సారే జహాన్ సే అచ్చా హిందోస్తాన్

హమారా.

సారే జహాన్ సే అచ్చా హిందోస్తాన్ హమారా
హమ్ బుల్ బులే హైః ఉస్కీ, వహ్ బోస్తాన్ హమారా
గురబత్ మేః హో అగర్ హమ్ రహతా హై దిల్

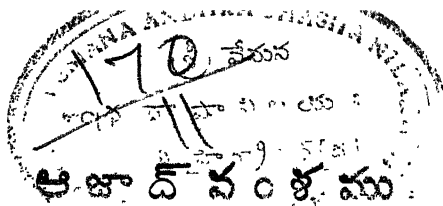
వతన్ మేః

సమర్థో వహీ హమ్ భీ దిల్ హో జహాన్ హమారా
ఘరబత్ వో సబ సే ఊచా హమసాయా ఆసమాన్ కా
వో సంతరీ హమారా, వో చాసబా హమారా
గోదీ మేః ఖేలతీ హైః ఉస్కీ హా రో నదియా
గులశన్ హై జన్మే దమ్ సే రశ్మే జినా హమారా
అయ్ ఆబరోదే గంగా! వో దిల్ హై యాద్ తుర్ఖో
ఉతరా తేరే కినారే జబ్ కారవాన్ హమారా
మజహబ్ నహీ సిఖితా ఆపవ్ మే వైర్ రఖనా
హిందీ హై హమ్, వతన్ హై హిందోస్తాన్ హమారా
యునానో, మిశరో రూమా, సబ్ మిట్ గయే జహాన్ సే
అబ్ లక్ మగర్ హై బాకీ నామోనిశా హమారా
కుఫ్ బాత్ హై కీ హస్తీ మిటతీ నహీ హమారీ
సదియోం రహా హై దుశ్మన్ దారే జమా హమారా
ఇక్ బాల్! కోయి మహారమ్ అపనా నహీ జహాన్ మే
మాలూమ్ క్యా కిసీ కో దర్దే నిహం హమారా ।

—డాక్టర్ మహమ్మద్ ఇక్ బాల్.

“అజాద్” అనగా (హిందీలో) స్వతంత్రుడు. ఈయన పూర్వీకులందరూ “ఉలేమాలు”, అనగా ముస్లింధర్మ శాస్త్రములందు పద్వాంసులు. వీరు హిందువులు ఋషులవలె ముస్లిములలో చాల అదరపాత్రులగు నుండిరి. వీరు ‘షేక్’ శాఖములు; అనగా హిందువులలో పూర్వపు బ్రాహ్మణుల వంటివారు.

వీరిలో షేక్ ‘జమాలుద్దీన్’ (ఫిల్లీవాసి) అరబ్బీ పారసీ లలో ఉద్గండపండితుడే గాక ముస్లిం ధార్మికాచార్యుడుగ నుండెను. ఈయన రచనలలో కొన్ని నేటికి ముస్లింలలోక మంత టికి ప్రమాణములు. ఆయన (16 వ శతాబ్దిలో) అక్కరు చక్క వర్తి కాస్తానపండితుడు. అక్కరు మొగలు చక్రవర్తులందరిలో చాల ఘనుడు. ఉదారుడు, ధీరుడు హిందూ ముస్లిం సఖ్య ముకు, సాంఘికోన్నతికిని ఆయన యెంతో కృషిచేసి, భారతీ యైక్యముకు పునాదివేసెను కాని, ముస్లింసక విషయాలలో అక్కరునే సర్వాధికారి. ఒప్పుకొంటూ (అక్కరు సంతృప్తికై) ముస్లింప్రముఖు లప్పుడొక దస్తావేజువ్రాసి సంతకం చేసిరి. అందుపై షేక్ జమాలుద్దీనుమాత్రం దస్కతుచేయ నిరాక రించెను. ఆయన అక్కరుతో పరస్పరప్రేమయే కాని, భాతి కాధికారి యోగ్యుడైనను ధార్మికాధిపత్యం వహించుట సవ్యం కాదని ఆయన భావన.

అట్లు కలతయేర్పడి జమాలుద్దీనుగా రీదేశమును విడచి అజ్జియాకు వెళ్ళిరి; ఆయన సంతతిలోని పేక్ మహమ్మదు గారు ముస్లింమతపు నూఫీ (వేదాంతరీతిది) సిద్ధాంతమందు గొప్ప విద్వాంసుడై, జహంగీరు చక్రవర్తి కాఫానపండితుడై ఖ్యాతిగాంచెను. కాని, ఈయనయు స్వతంత్రుడే; ముస్లిము లందరూ హిందువులు సాష్టాంగంగా పడినట్లు స్త్రాక్షన సమయం లో మోకాళ్ళు నేలకంటునట్లువంగి, ఈశ్వరుని ధ్యానింతురు; జహంగీరు చక్రవర్తికి సభాస్థానములో ముస్లింలందరు అట్లే మోకరించి సమస్కరించవలెనని దర్బారుప్రముఖులుకొందరు ప్రచారం చేయగా, చాలమంది సమ్మతించిరి. కాని, అట్టి వందనము దేవునికేగాని, మొంతఘనుడైనను నరునికి కూడదని చెప్పి, పేక్ మహమ్మదు అట్లు మొక్కుటకు నిరాకరించెను. ఇది ప్రభుదిక్కురణగ భావించి, ఆయనకు నాలుగేండ్లు శిక్ష వేసి గ్వాలియరు కోటలో బంధించెను. ఇట్లు “అజాదు” పూర్వకు లును స్వాతంత్ర్యప్రియులై సత్యాగ్రహపరులైరి; ఐనను, వారు మరల మొగలు చక్రవర్తుల నుండి శారవము పొందుచునే యుండిరి. వారి క్రొత్త, ధార్మికత అట్టివి.

ఆజాదు తండ్రి ‘మాలానా ఖైరుద్దీను’గూడ విద్వాంసుడు, ధర్మగురువును. నూఫీ. ఆయనకు మనదేశమం దన్నిదిశలనేగాక యితర ముస్లిందేశాలలోను వేలకొలది శిష్యులుండిరి. ఆయన తరబ్బి సారసీలలో చాల గ్రంథములు రచించెను.

కాని ఆయన సాధువు, వితభాషి, నిరాడంబరుడు. యేకాంత
ప్రియుడునై ఢిల్లీలో ఋషివలె ఆశ్రమవేర్పర్చుకొనియుండెను
శస్థితీర్థ 1857 సం॥లో బ్రిటిషు కంపెనీ వారిపైన
సిపాయిల యుద్ధము సాగినది. అండ్లో కొందరు విస్తవకారులు
మొదట కొంత హింసాచర్యము చేసిరి; కాని, పిమ్మట బ్రిటిషు
వారంతకు పదిరెట్లు ఘాతుకచర్య సాగించుటేగాక, ఢిల్లీలో
గిరపరాధులైన శాంతపౌరులను వేలకొలదిగా చంపి, ఆస్తులు
దోచుకొని, అక్కడి సంఘజీవనమును దుస్సహముగ చేసిరి.
ఈదారుణమును చూడలేక, ఖైరుద్దీను గారి దేశమును వదిలి
అప్పుడు పశ్చిమయూరప్ర వెళ్ళిరి.

మాలానా ఖైరుద్దీను ముస్లింధర్మములోను అరబికు
వాఙ్మయములోను ప్రఖ్యాత పండితుడు; కనుక, ఆయన నప్పటి
ముస్లింరాజ్యాలలో ప్రధానమగు ఓరి. సుల్తానుగారు వెంటనే
తమ యాస్థాన విద్వాంసుడుగ జేసుకొనిరి. ఇట్లు తురుష్క-
రాజధాని కాంప్టాటిన్లోనిలో కొంతకాలముండి ముస్లి మతం
గూర్చి కొన్ని ప్రమాణగ్రంథములను ఖైరుద్దీనుగారు వ్రాసిరి.
కాని, ఆ స్వేచ్ఛాపరుడు. త్వరలో రాజాశ్రయం వదిలి అరే
బియా చేరెను. అక్కడ అరబు వాఙ్మయమును సృష్టిచేయుటే
గాక, ప్రజాసామాన్యపు క్షేమకార్యములజేసెను. ముస్లింలొక
మంతటి ధార్మికరాజధాని, అరేబియా ముఖ్య గిరము సగు
“మెక్కా”కు మంచి జలవనతినిచ్చు గొప్ప కాలువ నాయన

11 లక్షల రూపాయలతో స్వయంగా 1872 సం॥లో పునరుద్ధరింప జేసెను.

భారత దేశంలో తుది మొగలురాజులకు విద్యామంత్రిగ నుండిన విద్వాంసుడు మాలానా ముసవరుద్దీనుగారును యిట్లే బ్రిటిషు ఆధిపత్యము హెచ్చి మాతృదేశపు స్వాతంత్ర్యము హరించెనని ఖిన్నుడై, అరేబియాకు సకుటుంబముగా వెళ్ళెను ఈయన కుటుంబములోను అందరూ గొప్ప విద్వాంసులే. ఈయనకొమార్తె విదుషీమణి. ఆమె నరేబియాలో మాలానా ఖైరుద్దీను వివాహమాడెను. ఈ విద్వద్దంపతులకు మక్కా షేత్రములో 1888 సం॥లో మన అబుల్ కలాం జనించెను.

బాల్యం.

“ఆజాద్” అసలుపేరు అహమ్మద్ అబుల్ కలాం. ముస్లిం మతస్థాపకుడగు మహమ్మదు బెడోయను జాతిలో మక్కాలో జనించి ఆయనాగరికజనుల నాగరికులజేసి, వారి కైకమత్యం, ధార్మికత, ప్రేమ, భావం, పౌరుషం, కార్యదీక్ష గల్గించి, అరేబియాలోనే మృతిజెందెను. ముస్లింమతపు వేద మగు ‘కురాను’ దాని ముఖ్య వ్యాఖ్యాదులును అరబ్బీలో నున్నవి. (హిందూమత మూలగ్రంథాలు సంస్కృతములో నున్నట్లే). కనుక, ముస్లిములకు “అరబ్బీ” పవిత్రభాష యైనది. చురియు, మక్కా ముస్లిములందరికి తీర్థయాత్రాస్థల మైనది.

అబుల్ కలాంబాల్య మిట్లు మక్కా-ప్రాంతంలో గడచినది. అతనికి పాండిత్యము ధార్మికవిజ్ఞానమును వారసత్వపు పరంపరగ లభించినవి. తల్లిదండ్రులవలె మేధాని, శ్రద్ధాపరుడు గూడ, కనుక, అతడు తల్లి భావఅరబ్బిలో తండ్రి భావ ఉర్దులో గూడ పదేండ్లలోనే మంచి విద్వాంసుడాయెను. ఉర్దూకు అరబ్బీసంబంధము ఆధునికాంధ్రముకు సంస్కృతంతో సంబంధమునంటిది. ఇంతలో బాంబాయి, కలకత్తావగైరాల నుండి యాత్రకు వెళ్లిన ముస్లిం శిష్యులు తన వేలకొలది శిష్య బృందముల నుద్ధరించుటకు మరల భారతదేశంరమ్మని ప్రార్థించగా, ఖైరుద్దీను సకటుంబంగా మరలవచ్చి 1898 సం॥లో కలకత్తాలో వాసమేర్పర్చుకొనెను. అనుయాయు లనురాగంతో ఆదరము చూపుచుండిరి.

సా హి త్య కృ షి .

బాల్యమునుండి అబుల్ కలాం ప్రతిభతో ఉర్దూలో చక్కనిగీతములను పద్యములను వ్యాసములను వ్రాయుచు ఆయాపత్రికలకు పంపుచుండెను. వాటి నైలిషటుత్వం, భావోన్నతి, అర్థగాంభీర్యం గమనించి, ఈ కత్తా, అలీఘర్, లాహూరు మున్నగు ఉర్దూ కేంద్రాలలో విద్వాంసులు మెచ్చుకొని, ప్రసిద్ధ పత్రికలలో వాటిని ప్రచురించిరి. అతడు వాటిని తన అసలు

పేరుతో గాక, ఆజాద్ (=స్వతంత్రుడు) అను మారుపేరుతో పంపుచుండెను. అప్పటినుండి ఆయనకు 'ఆజాద్' అనుపేరు వచ్చినది. అలహాబాద్ కు కేంద్రముగా నున్న పూర్వము పూర్వపురాణమును దిట్టయగు బాలుడనియు పేరొందెను. 14 వందలవయస్సునే పత్రికల ప్రచురణమారంభించి, త్వరలో 1902 నుండి అసానుల్ సిద్ద్ఖ అనుపేరుతో స్వయంగా గొప్పమాసపత్రికను ఆజాద్ సాగించెను. అందులో ఇతరములకులచనలకు ప్రోత్సాహమిచ్చెను, సాహిత్య, ధార్మిక, సంస్కృతివిషయములగుర్చి కూలంకష చర్చతో వ్యాసములను విమర్శలను తాను వ్రాయుచుండెను. పాదపూర్వము ఆ శుకవిత్వంలోను, పేరు లెను. ఆసమస్య పూర్వము ఆయన సృష్టములు పాండిత్యభరితములు, ఉదారములు; శైలిపటువు, ఓజోవంతము, భావగర్భితము; ధోరణి స్వతంత్రము; మౌలానా శిబ్లివంటి మహావిద్వాంసులతోను ఆయన పత్రికలలో చక్కని సాహిత్యచర్చల జేయుచుండెను. ఉర్దూలో సిద్ధిహాస్సులై నఖ్యాత విద్వాంసులు వృద్ధకవులును 'ఆజాద్' గారి ఉన్నతాద్యులు సాహసవిమర్శలకు గురియైరి; ధార్మికాది చర్చలలోను ఆయన గభీరపాండిత్యముకు పటు వగు హేతువాదముకు ప్రత్యక్షులు చకితులైరి. ఇట్లు 'ఆజాద్' ఉర్దూవాఙ్మయ ప్రపంచంలో, 1904 సం.నాటికి ప్రముఖుడై నాడు; కలకత్తా ప్రాంతపు ఉర్దూవిద్వద్గోష్టిలో ఆయనకు ముఖ్య స్థానమిచ్చుచుండిరి.

సుప్రసిద్ధ ఉర్దూకవి 'హాలీ' గారు సర్ సయద్ అహమ్మద్ ఖాన్ జీవితచరిత్ర నష్టమవుచురించి, విఖ్యాతపత్రికయని 'లిసానుల్ సిదీక్' కును విమర్శకంపిరి; అప్పటికీ గ్రంథము నితరపత్రికలలో విద్వాంసులు వేనోళ్ల పొగడిరి. కాని, ఈపత్రికలో ఆజాదుగారి, ఉన్నతాదర్శపు స్వతంత్రవిమర్శనుగని అందరూ తెల్లబోయిరి. (ఈ అహమ్మద్ ఖానుగారినిగూర్చి ముందు గమనింతుము). లాహూరు పంజాబుకు ముఖ్యనగరము, ముస్లింబల్యపుకేంద్రము. అక్కడ ముస్లింసంస్కృతికి ముఖ్యపోషకసంస్థ (హిందువుల బారతధర్మమహామండలివంటిది) వార్షికసభ 1904 సాలాఖరున జరిగినది. 'అసానుల్ సిదీక్' సంపాదకునికి ప్రజ్వేకాహ్వనమువచ్చెను. సమావేశ మారంభించినది; ఉర్దూలో కవిశిరోమణిహాలి, గద్యనిర్మాత నాజిర్ అహమ్మద్, ప్రకాండపండితుడు తత్వజ్ఞుడగు ఇక్బాల్ ఇట్టి ఉర్దూయగవురుషులూ సేవేదికవై హాజరైరి. అప్పుడు 'మతముకు తాగ్నికాధారము' అనువిషయమునుగూర్చి ప్రసంగించుటకు 'ఆజాదు'ను పిల్చిరి. ఒకమూలనుండి 16 ఏండ్ల కాలమువచ్చెను. మొదట ఆతడు ఆజాదుగాఁకొడుకనుకొనిరి. కాని ఆతడుపన్యాస మారంభించగా, అందరూ వెలవెలబోయిరి. ఈశ్వరాస్తిత్వము, జీవేశ్వరులసంబంధము, విశ్వపుష్పత్తి, ఈశ్వరకర్తృత్వము, భక్తిజ్ఞానముల సరిబాధము; గూర్చి శాస్త్రకారికల నుదహరించి ఆజాదు కార్యకారణచర్చతో నిరూపించుచు పాం

డిట్య మొలుక అద్భుతోపన్యాసమిచ్చెను. అంతటితో ప్రముఖ విద్వాంసులందరూ విభ్రాంతులై, ఆప్రజ్ఞజన్మసిద్ధమని, ఇట్టి బాల్యప్రతిభ నెక్కడను చూడలేనని ప్రశంసించిరి. శంకర, రామతీర్థ, వివేకానంద, టాగూరు, రామానుజం, ఇత్యాదులకును బాల్యప్రతిభ యుండెను. దా ! మాలానాశిల్లి, సర్ అబ్దుల్ ఖాదరు మున్నగు ఉస్మావిద్వాంసులందరూ ఆజాదు రచనలు మెప్పుతో తమకతికలలో ప్రచురించసాగిరి.

కైరో విశ్వవిద్యాలయం.

కాని, ఆజాదు గూర్చి తండ్రికిమాత్రం మింకను తృప్తికాలేదు. 'పుత్రాదిచ్ఛేత్ పరాజయం' కదా ! కనుక ఆయన కొడుకుపాండిత్య మింకను పూర్తిచేయదలచెను. ముస్లిం లోకమంతట ధార్మికవిద్యకు కేంద్రము మిశ్ర (= ఈజిప్టు) దేశపురాజధానియగు 'కైరో'పుగమండన్నది. అది, మనప్రాచీనదేశపు తక్షశిల, నలాందా, కాశీలవలె, విద్వాంసులకా వాసముగ పేరొందినది. అందలి 'ఆల్ అజ్ హార్' విశ్వవిద్యాలయముకు ఖైరుద్దీను స్వంతఖర్చుతో ఏకపుత్రుని బంపెను అందు 1905లో చేరి, బాలుడగు ఆజాదు రెండేండ్లలోనే ఇతరులు పదేండ్లలో చదువు ఉన్నతవిద్యనంతను పూర్తిచేసి, ప్రముఖులతో చర్చించుచు తనగురువులనుగూడ ఆశ్చ

ర్యపరవశులజేసెను; అరబ్బిభాషద్వారా సకలశాస్త్రముల నక్కడనేర్చెను, అక్కడి ప్రణాళికప్రకారం ధార్మికతత్వతర్క శాస్త్రముల కెక్కువస్రాముఖ్యమున్నది; అప్పుడందులో పూర్ణ పండితుడై, పరిశోధనతో చారిత్రకవిశేషములను సంప్రదాయ ములనుగూడ అబుల్ కలాం పూర్తిగ అవగాహనచేసుకొని, ఆయధికారులను తనచర్చలతో మెప్పించెను. ఇట్లు విద్యద్వి రుదం 2 ఏండ్లలోనేపొంది, ఆబాలసరస్వతి అంతటటర్కీ, పర్షి యామున్నగు ముస్లిందేశాలలో తిరిగి, 'స్నాతకు'డై, ప్రముఖుల పరిచయంచేసుకొని, స్వదేశముచేరెను. ఈజిప్టు ఇత్యాదులలోను వార్తాపత్రికలుగూడ పఠించుచు, లోకజ్ఞానంగూడకల్పించుకొని తానుస్వయంగా పత్రికలకు వ్రాయుచుండెను. ఈజిప్టు ఇత్యా దుల స్వాతంత్ర్యమును బ్రిటిషుసామాజ్యంవా రరికట్టుట, క్రియలో ఆర్థికంగాను, రాజకీయంగాను, బ్రిటిషువారాదేశాలను వీడించుచుండుట, దేశస్వాతంత్ర్యముకై, అక్కడి ప్రజానాయకులుజరుపు కృషినిగూడ పరిశీలించి, 1907 నాలుకు ఆజాదు స్వదేశం చేరుకొనెను.

5 జాతీయోత్సాహం.

1905 ఆఖరుకు రష్యా జపానుయుద్ధము పూర్తియైనది. జపాను విజయముతో, వైస్రాయి కర్ణాటకగారి "వంగభంగం"

తో, నారోజీ అధ్యక్షులను కలకత్తా కాంగ్రెసుతో, మనదేశములో ఆశాంతి జాతీయోత్సాహము లేర్పడినవి. అప్పటి కీ దేశపు రాజధాని కలకత్తా. అది యీ అశాంతికి, ఆందోళనకు బీజిషరులైన ద్వేషజ్వాలలకును కేంద్రమయినది. యూరపు యువకుల అరాజకతత్వ మీదేశముకును వ్యాపించినది. “మన బంధకారకులు బ్రిటిషు అధికారులు, వారి అనుచరులును; కనుక వారిని హత్యచేస్తే దాస్యమోక్షము కలుగును.” అని, అందుకు యువక విప్లవకరులు రహస్యచర్యలారంభించిరి; పోలీసుల పిస్తోలులను, రివాల్వరులను హరించిరి; దుర్గకూటములలో బాంబు ఫాక్టరీలు పెట్టిరి; యువకులను చేరదీసి ఉద్యోగం కల్పించిరి. (1857 వ నాటి) సిపాయి విప్లవమునకు స్వర్ణజయంతియగు 1907 లో “మారోఫరంగ్ కో!” అను రహస్య నినాదములు ప్రసరించినవి. స్వాతంత్ర్యాకాంక్ష అబుల్ కలాం 19 ఏండ్ల కాలము రంలో యీ క్రాంతితత్వముతో ప్రభావితమయెను. ఆకుట్ర దారులతో యీయనకు మైత్రీ సంభాషణ లేర్పడినవి. వీలైనంతత్వంలో హిందూస్థానముకు దాస్యపు విముక్తి కావలెనని తహతహ; కాని అందుకు బాంబు పిస్తోలుపద్ధతి సాధకమగునా? అని సందేహము.

అప్పటికి దేశంలో మితవాదులు జాతీయవాదులమధ్య సూత్రము కాంగ్రెసు (1907 డిశెంబరు)లో చీలికగల్గినది. 1908 చుండి బ్రిటిషుసర్కారు మితవాదులను చేరదీసి తిలకు మున్నగు

‘అతివాదు’లను అణచసాగిరి. కాక, ‘మంత్రాలవల్ల చింతలు
యలు రాలవు’. వట్టి తీవ్రోపన్యాసాలతో స్వరాజ్యమురాదు.
అప్పటికి గాంధీమహాత్ము డింకను దక్షిణాఫ్రికాలో నేయుండెను.
అహింసాసిద్ధాంతమింకను రాజకీయరంగమునకురా లేదు. అయి
తే హత్యాపద్ధతివల్ల కొందరు బ్రిటిషువారిని కొట్టినను, సాహ
స్యలై, ఖండంతరాలలోను పాదుకొనుచున్న బ్రిటిషువారు
భీతులై వదలుదురా? అని ఆజాదు హృదయములో ఆ దో
ళన కలిగినది. ఈలోగా సర్కారు ‘పత్తేదార్లు’ గూఢచారులు
లోలో, యీ క్రాంతిపరులతో స్నేహనటన చేసి, అనుభవం
లేని ఉద్యోగపరులగు యువక సంఘముల మోసగించి, వారి
కుట్రల గనిపెట్టిరి. వెంటనే పోలీసు లీవిప్లవనాయకుల నరెట్టు
చేసి, రహస్యపు ఉత్తరాలు, బాంబులఫాక్టరీ, ఆయుధాలను గూడ
పట్టుకోసాగిరి. కలకత్తాలో అరవిందాది విద్వాంసులు అరెస్టు
అయిరి. తుదకు విడుదలయైనను, ఆయన యీ రిణరంగము
విడచి, పుదుక్కోటలో ఆధ్యాత్మికకృషి దీక్షితుఁ డాయెను.
మాలానా ఆజాదును బ్రిటిషుపోలీసు లనునూనించి గూడచా
రుల నిఘాపెట్టిరి. కాని, ఆయననప్పు డరెస్టుచేయుటకాధారము
దొరకలేదు. ఈ బాంబుపద్ధతి ఫలప్రదముకాదని గ్రహించి,
ఆజాదు ఆ విప్లవకారులతో సంబంధము వదలుకొనెను, యువ
కుడైనను భక్తుడు సదానంగల విద్వాంసుడు, కనుక ప్రజా
క్షేమకరమగు కార్యక్రమమే కోరెను. ఈస్థితిలో 1908 సం॥

ఆఖరున తండ్రి ఖైరుద్దీను మరణించెను. ఇక తానే కుటుంబపు పెద్ద; ముస్లిముల ఆచార్యుడు; వేలకొలది శిష్యబృందము; వారు తండ్రివలె తానును అనువంశిక గురువుగ తమ్ము నేలుకొమ్మని ప్రార్థించిరి. శిష్యపరిపాలన ఖ్యాతి కౌరవకరము, ప్రమాదము లేనిది, ద్రవ్యలబ్ధికరము, శాంతజీవితకరమును. కాని, ఆజాదు వాటిని కోరలేదు. అప్పటికే తాను గొప్ప “మాలానా” యే గాక, ఇమాం (అనగా గొప్పచునీకుల ముఖ్య స్థానాచార్యుడు) ఇంకను ముస్లిం ధార్మికరంగంలో నిస్సందేహంగా అద్వితీయు డగు అధికారికావచ్చు. కాని ఆజాదు ఆపేరువ్యతిష్ఠలకు ప్రాకు లాడక, పదవీవ్యామోహం వడలుకొని, ముస్లిములకు ఉన్నత మగు ధార్మిక సేవచేయుచునే జాతీయసేవను చేయదొడఁగెను. బ్రిటిషువారు ముస్లిం ‘జోషుకుము’లు పెట్టినఆశలకు లోబడక, దీక్షతో జాతీయసేవకే జీవిత మర్పించదొడఁగెను. ఈ బాల విద్వాంసుని ఔదార్యఘనతలవల్ల కౌమారంలోనే “అమీర్-ఎ-హింద్” అని ఆయనకు బిరుదేచ్ఛెను.

6 రాజకీయరంగం.

తండ్రికాలలలో ఇంగ్లీషు నేర్వకున్నను, ప్రస్తుతకాల ములో ఆంగ్లపరిజ్ఞాన మవసరమని కనిపెట్టి, మన యువకుడు ఇంటివద్ద స్వయంకృషితోనే ఇంగ్లీషు నేర్చుకొనెను; కాని, టాగూరు వలె మార్మభివద్వారానే భాషా జాతీయసేవలు

జేసెను. అయితే టాగూరు బాంబుతత్వమును ప్రతిఘటించి, అప్పుడు సాహిత్యరచనలోనేమిగున్నదైతే, ఆజాదు క్రమముగా శుద్ధసాహిత్యమునుండిమరలి, జాతీయరణరంగమందే నిమిగ్నడై, తనలేఖనిని శస్త్రముగ వినియోగించెను.

మనజాతీయోద్యమము నణచుటకు మనలో విభేదాలు హెచ్చించుటకు బ్రిటిషు అధికారులప్పుడు గట్టిగాపూనుకొవిరి. బెంగాలు విభజించి, ముస్లిములకు ప్రత్యేక సౌకర్యాలచ్చిరి. మనరాజ్యాంగంలో కొత్తసంస్కరణలని కొన్నిశాసనసభ లేర్పర్చి, అందుల ప్రజాప్రతినిధుల యెన్నికలో హిందూవోటరులే ఎన్నుకొను హిందూప్రతినిధులు, ముస్లింవోటరులే ఎన్నుకొను ముస్లిప్రతినిధులు నుండునట్లు, సాంఘికభేదంద్వారా ప్రత్యేకప్రతినిధ్యంపెట్టిరి. ఈపాచిక బాగుగపారి, సాంఘిక విభేదాలు పెరుగుచుండెను ముస్లింసంఘంలో తనకర్తవ్యమును అబుల్ కలాం నిర్ణయించుకోవలె. అప్పటి ముస్లిముల పూర్వస్థితినిక్కడ గ్రహించవలె. హిందువులలోవలె ముస్లిములలోగూడ మధ్యకాలమందు అనేక దురాచారములు వ్యాపించినవి. వాటినికొందరు శాస్త్రగ్రంథముల అపార్థాలతో సమర్థించిరి; సంస్కర్తల నాయకుడు సర్ సయ్యద్ అహమ్మదు (మనలో రాసుమోసానదయానంద వీరేశలింగంగార్లవలె) సంఘసంస్కరణకు విద్యావ్యాప్తికి కృషిచేసెను; ముస్లింసంఘమును బ్రిటిషువారి కాపులుగను, రాజభక్తులుగను ఆయన

తయారుజేయబూనెను, ముస్లిములందరు ఆంగ్ల విద్య ఆంగ్ల చారాలు నేర్చి, బ్రిటిషు అభిమానులు కాగోరెను. “హిందువులు షిరోధులు, బ్రిషువారే మనమిత్రులు, వారిసాయంతోనే ముస్లింసంఘము వృద్ధికావలె” అని ప్రచారంచేసి, ప్రఖ్యాత మగు ఆలీఘరు ముస్లింకళాశాలాదుల నిందుకే ఉపయోగించెను. సాంఘికరాజకీయాలలో ముస్లిములందీ సంకుచితత్వమను అల్పధోరణిని ప్రతిఘటించి, నిర్మూలించి, ముస్లిములను దేశభక్తులు, జాతీయపరులు, యధార్థధార్మికులుగ జేయ, ఆజాదు కంకణం కట్టుకొని, తనయావచ్చుక్తి నందుకుపయోగించినాడు.

1885 సం॥లో అ॥ భా॥ జాతీయమహాసభ ‘కాంగ్రెసు’ అను పేరుతో ఆరంభించి, సాలీనా సమావేశాలలో ప్రజల హక్కులకై తీర్మానాలు చేయుచుండెనుగదా ! ఇందులో బదురుద్దీన్ త్యాబ్జి, శాయీమున్నగు ముస్లిమునాయకులునుండిరి. కాని, క్రమశః బ్రిటిషు అధికారుల సూచనపైన, సర్ సయ్యద్ అహమ్మదుగారు ‘ముస్లిములు కాంగ్రెసులో పాల్గొంటే తమసంఘముకు లాభముండదు, తాము ప్రత్యేక సంస్థద్వారా, స్వసంఘక్షేమమే చూచుకోవలె’ అని అప్పటి ముస్లింయువకులను ప్రముఖులను ఒప్పించెను. అ॥ భా॥ ముస్లిం లీగు 1906 లో స్థాపితమై ఈ ఉద్దేశంతో బ్రిటిషులపై రాజభక్తి జూపుచు, వారిసాయంతో స్వసంఘభివృద్ధికి కృషిచేయదొడగెను. సర్ సయ్యదు అహమ్మద్ (సంయుక్తరాష్ట్రపు) ఆలీఘ

రులో స్థాపించిన ముస్లింకళాశాలలో ఆంగ్ల అధ్యాపకుల అజమానిలో ముస్లింయువకవర్గము ఈ ఉద్దేశ్యాలతోనే ప్రభావితమైరి. అందులో కొందరు సర్కారునాకరీలో చేరగా, మరికొందరు సాంఘికరాజకీయరంగాలలో ముస్లిముల ప్రత్యేకపుహక్కులకని పోరసాగిరి. దీనివ్యతిరేకమనకని హిందువుల హక్కులరక్షణకని కాశీలో స్థాపించిన హిందూకళాశాలలోను ఇట్టిసాంఘికతత్వముకు బ్రతిష్ఠువారు ప్రోత్సాహమిచ్చిరి. కలకత్తా, మద్రాసు ఇత్యాదులలోను ముస్లిముల మద్రసాలు, హిందూసంస్కృతికి ప్రాముఖ్యమిచ్చు విద్యాలయాలును, ప్రభుత్వాదరణతో బయలుదేరినవి. క్రమంగా, 1916, 17 నాటికి కాశీలో హిందూవిశ్వవిద్యాలయం, అలిఘరులో ముస్లింవిశ్వవిద్యాలయంగాడ బ్రతిష్ఠువారభిమానంతో ప్రసాదించి, మనలో సాంఘికవిభేదముపెరుగుటకు తోడ్పడినారు.

ఇట్లు విభజించి పాలించు బ్రతిష్ఠువులలో కొందరు ధీమంతులును చిక్కుకొనిరి. మహమ్మదాలీ మోకదాలీ ఇత్యాదులు ముస్లింలీగులోను, సావర్కరు భాయిపరమానందు ఇత్యాదులు (విప్లవరంగంనదలి) హిందూమహాసభలోను నాయకులైనారు. ఈస్థితిలో, ఈసాంఘిక విభేదము జాలీయోద్యమముకు హానికరమని, భారతైక్యముకు భంగకరమని, మనకుశాగ్రిబుద్ధికనిపెట్టి, ఈభేదతత్వపు భూతమునెట్లైన నిర్మూలించి, జనులందరికీ 'ఆజాదీ'ని సాధింపబూనెను.

7 ఆల్ హిలాలు.

ముఖ్యంగా ముస్లిములు ఉర్దూపత్రికలు చదువుదురు. ముస్లిములునడుపు అప్పటి ఉర్దూపత్రికలు అలిఖరు' మనస్తత్వంతో బి'టిషుభక్తిని, సాంఘిక స్వార్థమునే బోధించుచుండెను. ఈదృక్పథంవల్ల గల్లుజాతీయహానిని పోగొట్టి, ముఖ్యంగా స్వమతస్థులలో జాతీయదృక్పథం పరిసరింపజేయుటకు, ఆజాదు 'ఆల్ హిలాల్' అనుపేర కలకత్తాలో ఒకవారపత్రికను స్వయంగా స్థాపించి, తానేసంపాదకుడుగా సాగించెను. సంకుచితభావాలను తనవిశాలవైద్యుత్తో ఖండించి, మహమ్మదీయమతమును హిందూమతంవలె ప్రజలందరి క్షేమమునే కోరునని ఆతడప్పుడు నిరూపించెను. మహమ్మదువారి జీవితం నుండి అరబుసంప్రదాయ రచనలనుండి ఈప్రతిభాశాలియిచ్చిన ఉదాహరణములు మార్క్సికచర్చలు అదృశ్యములు. జాతీయ స్వాతంత్ర్యముకై కృషిచేయుట, దేశదాస్యం ధ్వంసపర్చుట, ప్రేమతత్వము, పరస్పరసహనము, మైత్రి, శాంతభావము ఇస్తాంమతపు సిద్ధాంతములలోనివేలని, ఆజాదుచక్కగనిరూపించెను. ఆల్ హిలాల్ అనగచంద్రుడు అని శబ్దార్థం; దాని వ్యాసములు గంభీరభావములు ఉత్తరప్రాంతపు జనులలో (ముఖ్యముగ మహమ్మదీయుల హృదయములో) నవ్యకాంతిని ప్రసరింపజేసెను; ప్రేమను జాతీయోత్సాహమును అంకురింపజేసినవి. ఆయనకు ఇస్తాంధర్మ శాస్త్రములందును ఆరబు

సంప్రదాయగ్రంథములందును గలపాండిత్యముఖండము. కులరత్నపాదులు స్వార్థపరులు కూపకూర్మదృష్టితో చేయు సలకుచిత కుయుక్తివాదముల నాయన శాస్త్రీయముగ విమర్శించి, ప్రామాణికంగానవ్య సిద్ధాంతములస్థాపించుచుండెను అప్పుడా పత్రిక కద్దుతముగ చందాదార్ల సంఖ్య 20,000 క్రికి పెరిగివది, అది మనదేశమందన్ని ప్రాంతాలలోను విదేశములందును వ్యాపించినది. ఆపత్రికరూపంలోను నవ్యతయుండెను. క్షవ్వు మగు. పాత ఉద్ఘాటపుకు బదులు పారసీకాదులలో వాడుకొత్తరకపుటైపును వాడిరి; నవ్యనాయకుల సుందరచరిత్రక దృశ్యముల చిత్రపటముల జేసిరి; భావగర్భితమగు పోమ్మలు విజ్ఞానదమగుగాథలు, విశాలజాతీయోద్యమాల వివరములు చిత్రించి, పత్రిక సన్నివిధముల నాకర్షకముచేసిరి; అది ఉత్తరప్రదేశ్ సంచాలనలో విస్తరణ కల్గించినది.

ఈజాతీయప్రచారము జూచి బ్రిటిషువారు 'గాథరా' వడిరి. అది సహజమే. ఉద్యోగుల తీవ్రవృత్తి దీనినొనరినది. ప్రెసుఆక్టు క్రింద ధరావతు తీసుకొని దానిని జ్వలించెను. 'జల రక్షి'తో ఆపత్రికను 1915 లో అణచివేసిరి. కాని, అమల కలాం దృఢసంకల్పుడు; కనుక నెంటునె, ఆయుధ 'అల దుల్లాగ' అనుపేర ఇంకొక ఉద్ఘాటారపత్రిక నాటింపజేసెను; ఇది 1914 లో జర్మనుయుద్ధమారము భి చినది ఆయుధముల సమృద్ధి దేశములలో ముఖ్యమైన టర్కీ-సుల్తాను సర్పముల సమయము

వహించెను. తురుష్కుల మిత్రులమంచునే టర్కీ నణచుటకు బ్రిటిషువారు తీవ్రముగ దాడిసాగించి, టర్కీసామ్రాజ్యపు అరేబియాసిరియాపాలస్తీనువగై రాలలోవిప్లవము లేవదీసిరి.† బ్రిటిషువారి చ్యౌనుకుటనీతిని ఆజాదు తీవ్రముగ విమర్శించి, ముస్లిములకు స్వాతంత్ర్యేచ్ఛనుబోధించెను. అప్పటి వరకు కేవలం సాంఘికతత్వంతోనుండిన సౌకతు మహమ్మదా లీలుఇత్యాదు లె దరో ఆజాదుననుసరించిరి.

ముస్లిముల పున్యక్షేత్రముల రక్షణకై తుర్కీసుల్తాను 'ఖలీఫా'గనుండుట అన్ని దేశాల ముస్లిములకు నవసరమని ఆయనయు 'ఆలీ'సోదరులును నిరూపించిరి. ఆజాదుగారు బ్రిటిషుపాలకుల సామ్రాజ్య దురాశను నిరంకుశత్వమును నిరసించెను. అంతట, ఈపత్రికకును 'ఆల్ హిలాల్'కు పట్టినగతియే కలిగింది. అయినను అబుల్ కలాము జాఫీయప్రచారం మానలేదు; ఆయన దేశమందాయాస్వాతములందు సంచరించి, జనులకు (ముఖ్యంగా మహమ్మదీయులకు) స్వేచ్ఛను ఉదారతను బోధింపజూడగెను. ఆయన అద్భుతవాగ్ధాటిని అమృతరసప్రవాహమునుగోల్చి యానందించుటకు జనులు వేరవేలుగ వచ్చుచుండిరి. సర్కారువారాయనను ఢిల్లీకి, పంజాబుకు మద్రాసుప్రాంతముకుగూడ పోకూడదని నిషేధించిరి.

† ఈకొండపల్లియందు ఆశ్రమియ్యాటగై రాలలో లారెన్సుగారి చాణక్యచర్యలు తోకప్రగింపబడెను.

యుద్ధకాలమందు భారతరక్షచట్టమునుపేర క్రొత్తనిబంధనను సర్కారువారు జారీచేసి, దానిక్రింద రకరకాల నిరంకుశాజ్ఞల జారీచేసిరి. తుదకాయన తన బెంగాలునే వదలి పోవలెనని హుకుము జారీయైనది. ఇంకెక్కడకు పోవుట ! అప్పుడాయన బీహారులోని 'రాంచి' యను చల్లని గిరిపురిలో మకాం పెట్టుకొనెను. కాని, ప్రభుత్వపు శనిదృష్టి వదలలేదు; త్వరలోనే ఆయన నాపురమందే నిరోధించి, పిమ్మట నిర్బంధించిరి. ఇట్లు ఆయన 1916 నుండి 1919 వరకు బైదులోనుండెను. ఇట్లే తుర్కీచర్యను సమర్థించి, ముస్లిం యోధులు తుర్కీతో పోరాడకూడదన్నందు కప్పుడు ఆలీషాదగులును బంధింపబడిరి.

ఇట్లెన్నికష్టములు గల్గినను అబుల్ కలాము జంకలేదు. ధీరుడు, కార్యపరుడు, ప్రజాసేవకుడు, విద్యావివోదికనుక నిరోధమందున్నను ఆయన సాహిత్యవ్యాసంగమును మానలేదు. మహనీయుల తేజస్సులంతరాయములవ్యపేట్టదుగదా! తిలకు గారు 1908 నుండి 1914 వరకు మాండలేజ్ జైలులోనే సీతా భాష్యమురచించి కర్మవీరబిరుదము సాధించుచుకొన్నాడు. దరిమిలాను జవాహర్లాలును బైదులోనే ప్రపంచ చిత్రానులను రచించెను. ఆజాదును ఆ స్వేచ్ఛకాలములో ఆధ్యాత్మిక కాదిరచనలకు తనకాలము వినయోగించెను. ముస్లిముల ధార్మిక వాఙ్మయములో అగాధమెక్కిన బీహారు, కనుక రాంచిలో దీక్షతో ముస్లిముల వేదగ్రంథముగు 'కురాను' నాయన

అరబ్బీనుండి చక్కగ హిందుస్తానీ కనువదించెను; (ప్రీతికత్తోగింభీరమగు భాష్యమును గూడరచించెను. ఇది “తర్జుమనుల్-కురాన్” అను అమూల్యరత్నము మూడు సంపుటములుగ తరువాత ప్రచురింపబడి, మహమ్మదీయ విద్వాంసు లండన్ లోను గొప్ప సంచలనము కలిగించినది. (మహమ్మదు ఈశ్వరచోదన ద్వారా చెప్పినబోధల సంగ హమే కరారు. అది ముస్లిం వేదము. మహమ్మదుగారి యితర రచనలు హాదిసు అనబడును)

అప్పుడు ఆజాదుగారు ‘తజ్-యా’ అను పేర ఆత్మకథను గూడ రచించిరి. ఇది మూసువందలపుటలు దాటిన గ్రంథము. ఇందు చాలభాగము ధార్మికవిషయము, తమ పూర్వీకులకు, అప్పటి దేశకాల పరిస్థితులకుసంబంధించును. తుది అధ్యాయం ఆజాదుగారి బాల్యజీవితపు విశేషముల దెలుపును ఇదియు ఉర్దూలో జరిగిలమనోహర శైలిలో వ్రాయబడినది 27-12-1919 తేదీనాటికి ఆయనరాంచినుంచివిడుదలయైరి. (అప్పటికిఆలీసోదరులును విడుదలయైరి.) వెంటనే ఆజాదుగారు కలకత్తాచేరిరి; అక్కడ తన వాఙ్మయ్యపిని మరల అందుకొనెను; ఇదివరలో ఆయన హిందూస్తానీలో కొన్ని సాహిత్యగ్రంథముల రచించెను; ఇందు ముఖ్యమైనవి ముస్లింశాస్త్రముల సంస్కృతియు అహింసా సత్యవాదాలను జాతీయ స్వాతంత్ర్య

* దీనికి లోకమాన్యుడు “కర్మయోగ శాస్త్రం” అని పేరు పెట్టెను.

మును ప్రోత్సహించునని ప్రామాణికముగ కనుపర్చినవి. రాంచీలో యీ గ్రంథము లచ్చువేయించుటకు సర్కారు నిరోధమువల్ల సాగలేదు. అక్కడ తగు ఉద్ఘాటన అచ్చుకూటమును లేదు. కలకత్తా చేరులోగా ఆ గ్రంథముల వ్యాపారములన్నిటిని పోలీసువారు సోదాలో తీసుకొనిపోయిరి. ఆ రచన గ్రంథము లేమైనవో! సర్కారుతో చాలచర్చజరిగి, సుమారు 1½ సం॥ లకు ఒక పెద్ద తుక్కుకాగితములమూట ఆయన కొప్పజెప్పు బడెను. విప్పిచూడగా ఆయన గ్రంథములన్నియు చిన్న భిన్నమైన చెల్లాచెదరై ఉన్న కాగితాలు తారుమారైనవి. తుదకాయన వాటిని సరిచేయ సాధ్యపడక, వాటినిన్నిటిని మరలవాస్తవ రచించుకొనెను. ధీమంతులు వ్రాసిన గ్రంథమును మరల వ్రాయబూనుట చాల శ్రమకరముగదా.

ఈలోగా రాజకీయరంగము మరల తీవ్రమైనది. ఇంత వరకు ఆజాదు స్వతంత్రభావముగల్గి ధార్మికోద్ధరణకు జాతీయైక్యమునకు ప్రత్యేక కృషి చేసెను. అరిబ్బీ పారసీ రచనల ద్వారా ముస్లిముల దేశము లన్నిటిలో స్వాతంత్ర్య దీక్షను జాతీయపరిణామమును గల్గించుచుండెను; ఇక్కడి ముస్లిములలో స్వతంత్రకృషి చేయవలసివచ్చినది. 1919 నుండి గాంధీగారి దేశంలో రాజకీయరంగలోకి దిగిరి. 1920 నం॥నుండి వారి యిద్దరికి సమన్వయము కలిగినది.

1921 లో గాంధీగారారంభించిన అసహాయోద్యమములో అబుల్ కలాం పూర్తిగ పాల్గొనెను.

8 ఖిలాఫతు ఉద్యమము.

అప్పుడు అసహాయోద్యమంతో ఖిలాఫతు ఉద్యమము కలసివది. దానిభావముకేనిప్పుడు సూక్ష్మముగ పలికేలింతముః క్రీ. త. 7 వ శతాబ్దిలో మహమ్మదు ప్రవక్త తన నవ్యమతమును బోధించి, బెడోయనులను అనాగరిక సంఘమును మహాజాతిగ జేసి, వారికి విశ్వవిజ్ఞానాపేక్ష, ధార్మికవీరత్వమును గలిగించెను. ఆయన ముస్లింనాయకుడై “ఖాలీఫా” అనిపించుకొనెను. ఆయన అనంతరం, ముస్లింప్రపంచపు ముఖ్యపాలకు డొకడూ “ఖాలీఫా” అగుచుండెను. ఖాలీఫా బలీయుడై ముస్లిముల తీర్థక్షేత్రముల కాపాడవలె. 15 వ శతాబ్దినుండి ముస్లింరాజ్యములలో ప్రబలమైన టర్కీసుల్తాను అరేబియా పాలస్తీను, ఇండియా, పుణ్యక్షేత్రముల రక్షకుడైనాడు; ఇట్టి ముస్లిం సంస్కృతి రక్షణకు “ఖిలాఫత్” అని పేరు వచ్చినది. 1914 నుండి జరిగిన యూరపు మహాయుద్ధంలో టర్కీ జర్మనులపక్షమై ఆంగ్లచిరోధియైనది. యుద్ధమధ్యమందు ముస్లింరాజ్యాల సానుభూతిని సంపాదించుట తమ యుద్ధజయమున కావశ్యకమని గ్రహించి, 1916 సం॥రం బ్రిటిషుప్రధాని లాయిడు జార్జిగారు ముస్లిముల ‘ఖిలాఫతు’నకు నష్టము రానీయక టర్కీనాదరింతుమని ప్రచారించిరి; అంతట అరబ్బులు, పారసీకులు మున్నగు ముస్లిములూ ఆంగ్లలకు తోడ్పడిరి. కాని యుద్ధంలో టర్కీ జర్మనీకి తోడ్పడెననుకోవమున బ్రిటిషు విత్రమండలివారు యద్ధాంతమందు

టర్కీసామ్రాజ్యము నణచిరి. ఈజిప్టును తమ 'సామ్రాజ్య రక్షణ' లో చేర్చుకొనిరి. తుదకు టర్కీసుల్తానును వారు కీలు బొమ్మగ జేసి, తురక్కుల కవమానకరమగు సంధిపై సంతకము పెట్టించిరి. టర్కీయువకు లందుకొప్పుకోక, 'కమూల్ పాషా' అను వీరుని నాయకత్వమున తిరుగబడి, ఆసియా టర్కీలో స్వతంత్రరాజ్యము స్థాపించుకొనిరి, వారిపై బడిన మిత్రమండలి 'గ్రీకు' సేనల నోడించిరి టర్కీసుల్తాను బ్రిటిషు వారి దాసుడాయెను. ఇట్లు ఖలీఫా ఆధిపత్యముకు యిట్టిగుర్గతి కలిగెను. ముస్లిములు ఒక ఖలీఫాద్వారా తమ పూర్వజ్ఞత్రములు రక్షించుకోవలె, అ రక్షణకని ముస్లి దేశీయు లందరు గొప్పప్రచార మారంభించిరి మొత్తం భారతదేశంలో హిందువులే హెచ్చుమందియైనను అంశ లో 8 కోట్లపైగా ముస్లిములు ఉన్నందున, అప్పుడు 'ఖిలాఫతు' ఉద్యమమిక్కడను వ్యాపించినది. దీని ముఖ్యనాయకులుగ మహమ్మదాలీ షాక తాలీఫోదరులు దీనిని కేవలం సాంఘిక ద్వేషారేపుచు సాగించదొడగిరి. అప్పుడు "ఖిలాఫత్తు అనగా ముస్లిముల జాతీయస్వాతంత్ర్య రక్షణ విదేశీయుల అక్రమాధిపత్యం తొలగించటయ" అని నవ్యదృక్పథమిచ్చి, ఆజాదుగారు అట్లు ఖురాన్ ప్రమాణాలతో వ్యాఖ్యానించిరి. దానిని గాంధీగారొప్పుకొని ఈ 'ఖిలాఫత్తు'ను గూడ మన జాతీయస్వాతంత్ర్యోద్యమపు సమస్యలలో జేర్చిరి. "పరాధీనత గలిగించిన బ్రిటిషుఅధికారపు భారతీయ సేనలలో

ముస్లిములెవరూ చేరకూడదు.” అను తీర్మానము ఆజాదు అధ్యక్షతను కలకత్తా, లాహోరు, ఢిల్లీలలో ఖలాఫతు ముహమ్మద్ సభవా రంగీకరించి ప్రచారంచేసిరి. ఆ తీర్మానమే దరిమిలాను కరాచీలో చేసి ప్రచురించినందుకని ‘ఆలీ’ సోదరులను సర్కారువారు జైలులో నుంచిరి. ఇట్లు ఖలాఫతు ఉద్యమమును జాతీయదృక్పథమిచ్చి, మన స్వాతంత్ర్యోద్యమంతో మేళవించి అప్పటికి మతసాంఘిక దృష్టితోనే యున్న ముస్లిం సోదరులకు మాలానా ఆజాదు దారి చూపెను.

9. ఆసహాయోద్యమము.

1920-22 సం॥లలో ఆసహాయోద్యమము సాగించునపు టినుండి ఆజాదుకు గాంధీజిత్యాదులతో సఖ్యమును కాంగ్రెసులో ప్రాముఖ్యమునుగల్గెను. సత్యాగ్రహసభ స్థాపితమైనది. అందుల నలుగురు భ్యులలో ఆజాదుగారునుండి ముఖ్యంగా తురకలలో జాతీయోద్యమపువ్వాప్తికి తోడ్పడినారు. వేలకొలది విద్యార్థికులు సర్కారును ప్రాంత్యమిచ్చు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగములు, కోర్టులు, కళాశాలలుబడులు, శాసనసభలుగూడ విడచి వాటిని బహిష్కరించిరి. దేశమందాందోళనము హెచ్చినది. ప్రభుత్వపుపరపతి పునరుద్ధరించుటకు సర్కారువారిప్పు డీదేశముందు బ్రిటిషుయువరాజుచే సంచారముచేయించిరి. 1921 నవంబరులో ఆయన బొంబాయిలోదిగెను. ఈచర్యను బ్రిటిషువారి

ఆధిపత్యమును బలపర్చుట కుద్దేశించిరి; కనుక, అందుపాల్గొనక, ఆయుత్సవములను భారతీయులు బహిష్కరించవలెనని కాంగ్రెసువారు నిశ్చయించిరి. యువరాజు దయచేసిన ప్రతిచరగరపువీధులును ఆరోజున నిర్జనములైనవి. ఆడిసెంబరులో బ్రిటిషు యువరాజు కలకత్తాకు దయచేసెను. అక్కడ శ్రీదాసు సుభానుగార్లతోబాటు అబుల్ కలామును తీవ్రప్రచారముచేసి బహిష్కారమును పూర్తిగ సాగించెను. సర్కారువారు కోపోద్దీపితులై, ఆజాదును 10-12-1921 తేదీని అరెస్టుచేసిరి. యువరాజుబహిష్కారమును శాంతముగ సాగించుటకు కాంగ్రెసువారు 1921 లో 'వాలంటీరు' (స్వయంసేవకు)లను బోధించేసిరి. ఆజాదు అనేక ముస్లిములగూడ వీటిలోనికాకర్షించెను. ఈ వాలంటీరుదళములు అక్రమసంఘములని సర్కారువారు నిషేధించిరి. ఆజాదు ఆసంఘములో స్వయంగా సభ్యుడై ఇతరులను ప్రోత్సహించెను. ఈనేరము కాయనను కోర్టువారు విచారణచేసిరి. ఆయన విచారణలో పాల్గొనక, ఒక ప్లేటుమెంటును మాత్రము కలకత్తాపెరిసెడన్సి మెజిస్ట్రేటుయొద్ద దాఖలుచేసెను. ఈప్లేటుమెంటులో ఆయన బ్రిటిషుసామాజ్యపద్ధతి లోకులకు కల్పించుబాధలును అన్యాయములును వివరించిరి. ముస్లింసతన్మలందరును దేశీయస్వాతంత్ర్యముకై కృషిచేసి తమదేశమునుద్ధరించవలెనని మతము ప్రబోధించుచున్నదనిగూడ ఆయన కురానుమున్నగు మతగ్రంథములనుండి స్పష్టప్రమాణములతో

నిరూపించెను. ఈ స్టేటు మేంటు విపులమై అద్భుతమై, యంగ్లండ్ లో గాంధీమహాత్ముని ప్రత్యేక ప్రశంసబొందినది. అంతట (1922 ఫిబ్రవరిలో) ఆయన కొక డాది కఠినశిక్ష విధించిరి. వెనుకటివలె ఆయన జైలులో నూలువడకుచు సాహిత్యకృషి చేయుచునుండెను. ఆజాదు మరల విడుదలయగునప్పటికి దేశస్థితి కొంతమారినది. అసహాయోద్యమపు ఉత్సాహము సన్నగిలినది. జాతీయోద్యమము సామాన్యజనులలో వింకనూపరిగా పాడుకోలేదు. కొన్నిచోట్ల జనులలో అల్లరులు దొమ్మిజరిగినవి. అహింసాయుద్ధముకు భంగమేర్పడినది. కోర్టులు కాలేజీల మాటయటుండ శాసనసభల సమస్యవచ్చినది.

‘మాంట్ ఫర్డు’ సంస్కరణాలప్రకారం, 1920లో కొత్త శాసనసభలకెన్నికలు జరిగెను; వాటిని కాంగ్రెసువారు బహిష్కరించగా, మితవాదలు కేతల్వోడరులు వాటిలో సభ్యులై కొందరుమంత్రులై దుష్టపరిపాలకులతోడ్పడిరి. పాలకచర్యలను అసహ్యించుకొని 1922 ఫిబ్రవరిలో అక్కడక్కడ జనులు దొమ్మిచేసి పోలీసులను శాధించిరి.

ఇట్లు జనులలో హింసాప్రకోపముకలెనని, శాసనాధికారిోద్యమమును గాంధీగారు 1922 ఫిబ్రవరిలో తత్కాలముకు నిల్పుచేసిరి. అంతటగాంధీగారును అరెస్టుఅయి, జైలులోనుంచబడిరి. పిమ్మట కాంగ్రెసులో రెండుపక్షములేర్పడినవి. 1922 ఆఖరున గయలో కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైన శ్రీ చిత్త

రంజనదాసు కాంగ్రెసువారు శాసనసభలో మున్సికలలో పాల్గొని ఆసభలలో ప్రతిష్టంభన చేయవలెనని సూచించిరి. మోతీలాలు నెహ్రూగారు నీపక్షముకేరి, దానికి 'స్వరాజ్య' పక్షమని పేరుపెట్టిరి. వీరికిని సభాబహిష్కార వాదులకును సంఘర్షము కలిగినది. ఇందుకుతోడు దేశములో కొందరు హిందువులకు ముస్లిములకు మధ్యను కొట్లాటలు దొమ్మిజరిగినవి. 1922, 1923 లో కొన్ని ప్రాంతాలలో, హత్యలు జరిగినవి.

ఈ సాంఘిక హింస నానాటికి హెచ్చుచుండె. ఇదివరలో ముస్లిం నాయకులను కాంగ్రెసు కాకర్నించిన ఖిలాఫత్తు ఉద్యమము తనంతట క్షీణించినది. అప్పటికి 'ఖిలీఫా యైన తుర్కీ సుల్తాను బ్రిటిషువారికి లోబడెను. కనుక, ఆయనను తుర్కీ ప్రజలధి కారమునుండి తొలగించిరి. టర్కీలో ప్రజాశంత్రము కద్యత్తుడగు కెమాల్ పాషాగారు తాను ఖిలీఫాగనుండ నిరాకరించుటేగాక, ఖిలాఫతు సంస్థనే తొలగించివేసిరి. ఈ చర్య కిరరము స్లింరాజ్యములు నంగీకరించినవి. పాలస్తిను అరేబియా వగైరాలపైన అధికారమును టర్కీవారు వదలుకొనిరి † ఇట్లు ఆఖిలాఫత్తు ఉద్యమము చల్లబడిపోయినది. అది స్వతంత్రముగు ముస్లిం దేశాలన్నిటిలోను పోయినను, మనదేశంలో కొందరు

† తుర్కీరాజ్య ప్రవాక్కులవిషయమై 1922 సాలాఖరున లాహారు లో బ్రిటిషు ప్రతినిధులు టర్కీ ప్రతినిధులు సమావేశమై కొన్ని యరతులు నిర్ణయించుకొని ఇక తగవులేకుండ సంధి చేసికొరి.

ముసల్మానులు ఖిలాఫతునుగూర్చి ఆందోళన చేయుచునే వచ్చిరి. పరాధీనజనుల మనోభావములు వికృతినొందుచుగదా !

* క్రమంగా మన దేశపు ఖిలాఫతుసంస్థలు సాంఘిక వృష్టిలోబడి, జాతీయ కృషికంతకు వ్యతిరేకించెను. టర్కీవారు ఫెజ్‌టోపీ, అరబికు సంప్రదాయము, పారసీలిపి వగైరాలన్న బహిష్కరించిరి. కాని, ఇవి ముస్లింమతపునవి అందులోనే ముస్లిముమతపునునది యున్నదని, ఇక్కడి ఖిలాఫతుసంస్థలు తలచిరి. మసీదులయెదుట సంగీతము, ముస్లిముల గోహింస, శుద్ధిసంఘములు, ఇట్టివాటిగూర్చి తగువులుగల్గెను; ఒకప్పుడు వొమ్మి గల్గుచుండెను.

అప్పుడు అబుల్ కలాం గారు కాంగ్రెసులో ఆయాసంఘములమధ్యను హిందూముస్లిం సంఘములమధ్యను సమన్వయముచేసి, నఖ్యముగల్గించుట కన్నివిధములను తమశక్తివంతముచినియోగించి కృషిచేరి.

* హైదరాబాదు నివాసు గారిని ఖిలీఫాగజేయుటకు కొంత ప్రయత్నము జరిగినది. (ఆయన పూర్వచేసుల్తానుతో విద్యముందను) కాని అనూచన కిరతముస్లిం నేతలు వారొప్పుకోలేదు.

10 ఢిల్లీ కాంగ్రెసు కధ్యక్షత.

1923 లో ఆయారాష్ట్రములందు శాసనసభల యెన్ని కలు జరుగనుండెను. అందుకు స్వరాజ్యక్షీయులు పోటీ చేయుచుంటే, తక్కిన కాంగ్రెసునాయకు లడ్డుకొనిరి. ఇట్లు కా గ్రెసు అంత ర్భేదములవల్ల విచ్ఛిన్నమగునట్లుండెను. ఈప్రమాదము తప్పించుకొను కాంగ్రెసుకు ప్రత్యేకసమావేశమును జగిప అఖిలభారత కాంగ్రెసు కమిటీవారు 1923 జూనులో నిశ్చయించిరి; 3-8-1923 తేదిని విశాఖపట్టణములో మరల దీనినాకమిటీ వారు ఖాయపర్చిరి. అంతట ఆసాలు సెప్టెంబరు 3 వ వారము లో కాంగ్రెసు ప్రత్యేకసమావేశ ఢిల్లీనగరములో జరిగినది. ఆయాసంఘములమధ్య సమాఖ్యచేయుట కందరిలోను అర్హులైన మాలానాఅజాదుగా రామహాసభ కధ్యక్షులుగ ఎన్నుకొంటి, ఆకార్యక్రమము నెంతోయక్షిణోజరిపి, కాంగ్రెసులో ఉభయపక్షములకును మైత్రికై కొన్నిసూచనలజేసిరి. “రాజకీయములలో కాంగ్రెసులోకొందరు శాసనసభలకు వెళ్ళదలచిన, వారు అట్లుచేయవచ్చును; అందుకు తక్కిన కాంగ్రెసుసభ్యులెవరును వ్యతిరేకప్రచారము చేయకూడదు” అని మాలానా అజాదు జవాహర్లాలుగారు చేసినసమాఖ్య సాసభవారు అంగీకరించి ఖాయపర్చిరి; అందుమీదల శాసనసభల ఎన్నికలలో చాలమంది స్వరాజ్యక్షీయులు పోటీచేసి, గెల్చి, సభ్యులైరి.

కేంద్రసభలో ఈస్వరాజ్యపక్షముకు శ్రీ మోతీలాలు నెహ్రూ గారు బెంగాలులో దాసుగారును నాయకులైరి. మన మద్రాసు రాష్ట్రమందు అప్పటి కాంగ్రెసు నాయకులందరును 'నో ఛేం జరు' లే, అనగా వారాసభల బహిష్కరించువారే;

ఇట్లు రెండుపక్షములమధ్యను సంఘర్షణము లేకుండుటకు మాలానాగారు తోడ్పడిరి. కాని ఆయనమాత్రం ఏశాసనసభ లోను సభ్యతకు యత్నించిన లేదు. ఈ 'మెంబర్ కీ' ఆయన ప్రకృతికి వ్యతిరేకము. అప్పటి ద్వంద్వశుభ్యమును కృతఘటించి నిర్మూలించుటే ఆస్వరాజ్యపక్షీయుల ఆశయము. ఇట్టివినాశక కార్యక్రమమాయకు గిట్టదు. కనుక ఆయన కేవలం గాంధీ పక్షీ యుడుగ నేయుండి, జాతీయబోధలోను, సాంఘికమైత్రిమొదలగు నిర్మాణకార్యక్రమమందును మగ్నుడైనాడు.

మౌఖ్యంగా, ఆయా మతములమధ్య పరస్పరసంఘర్షణమున్నదని, హిందూమతముకు ముస్లింమతము కేవలము వ్యతిరీక్తమని జనులూహించుట వట్టి పొరపాటని, ఆయన శాస్త్రచర్చద్వారాను మహమ్మదు వగైరా ప్రసక్తల జీవితముల నుండి నిదర్శనములిచ్చియు, చక్కగ రుజువుపర్చినాడు. ప్రేమనత్యపరత్వము, భక్తి ఐతరుల ద్వేషమపేక్షింపకుండుట, పరిశుద్ధత, నిగ్రహమును ధర్మమూలములని, వాటి నవలంబించుటే నిజమైన మతమని మనుస్మృతి భగవద్గీత మొదలగు హిందూ ధర్మపు గ్రంథములేగాక, ముస్లిముల వేదమగు కురానును

దరిమిలా ధార్మిక వేత్తల బోధలును బోధించుచున్నవని ఆయన
 స్పష్టపర్చిరి. మహమ్మదు ఆలీ వాస్తవము మొదలగు ప్రకృత
 జీవితమునుండియు పరస్పరప్రేమయు సహనమును, త్యాగ
 మును అందరి నిశ్చేయసము కవసరమని, విశదమగును. దరిమి
 లాను ముస్లింవీరులు అన్నిదిశలనుజరిపిన దండయాత్రలబట్టియు
 మరదేశమందలి కొందరు ముస్లింపాలకులు కేవలం వినాశక
 మగు దుష్టచర్యల జరిగించినట్లు ఆంగ్లచారిత్రకులు వ్రాసిన
 అసత్యరచనల జదివియు, చాలమందికి ముస్లింసరిస్కృతిని
 సూర్చి భ్రమ కలిగినది. ముస్లింసంస్కృతిలోని యథాస్థితిని
 విశేషములను వివరించి, ముస్లింధర్మమును హిందూధర్మమును
 ఒకే సూత్రములపై నాధారపడినవని కనపర్చుట కీ దేశమంత
 టిలోను మకాలానా ఆజాదుగారే చాల కృషిచేసెవారు. తన
 అసమానమైన ధార్మిక పాండిత్యము నుపయోగించి, ఆజాదు
 గారు చాలమంది మాలానాలను తృప్తిపర్చినారు. అఖిలభారత
 ముస్లింధర్మమహామండలియగు 'జమయతుల్ ఉలేమాహిందు'
 వారును ఆయన ననుసరించి యిట్టిభావముచేతెల్లి, భారతరాష్ట్ర
 యతకు హిందూముస్లిం సామరస్యముకు అనుకూలురైనారు.
 ముస్లింలీగువారు హానికరమగు సాంఘి విభేదమును అన్యమత
 స్థులపైన ద్వేషమును బోధించుచున్నను, ఈధోరణిని జయ
 తుల్ ఉలేమా మున్నగువారు నిరసించిరి. ముస్లిములలో నిట్టి
 ఉదారధోరణి జాతీయకార్యము, ధార్మికవిశ్రాంత వ్యాపివ

జేయుటకు మాలానా ఆజాదుగారి కురానుభాష్యము మున్నగు మతగ్రంథములును ఉర్బు వ్యాఙ్ములును చాలవరకు కారణమైనవి. ఆయన వ్యాఖ్యానమును అన్ని దేశములలోను ఉదారులగు ముస్లిములు ప్రమాణముగ అంగీకరించినారు. ఆయన అరబ్బీ భాషలోను గొప్ప మతగ్రంథములు రచించినారు.

11 సత్యాగ్రహము, జైలు.

1923 డిసెంబరులో కాకినాడ కాంగ్రెసులోను శాసనసభాప్రవేశ మంగీకరింపబడినది, అంతట నిర్మాణకార్యక్రమం వెనుకబడినది. ఆజాదుభావములు మహమ్మదాలీ అధ్యక్షోపన్యాసంలో ఆమోదించెను.

దేశమందు సాంఘికతత్వములు శాసనసభలందు అధికారముకై ప్రయత్నించిరి. మద్రాసులో “జస్తిరుపక్షము” మంత్రిత్వము వహించినది. తక్కినచోట్లను కులతత్వవాదులూ సాంఘిక ద్వేషమును జనులకు బోధించిరి. బ్రిటిషుప్రభుత్వము వారీదేశపు రాజ్యాంగములో ఆయా ఖతములబట్టి ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లేర్పర్చిరిగదా! ఇట్టి వర్గపద్ధతివల్ల విభేదములు వైమనస్యములుపొచ్చి పరస్పరవిశ్వాస మడుగంటికలతలు వృద్ధియైనవి. ముస్లిములలో చాలమంది ‘నాయకులు’ ప్రత్యేకనియోజకవర్గములనే కోరిరనిచెప్పి సర్కారును అందుకూ

ప్రత్యాహమిచ్చి, జనులలో అన్యోన్యత చెడగొట్టిరి. కాని అబుల్ కలాం అన్నారీ మున్నగు జాతీయముస్లిములు సమిష్టి నియోజకవర్గములుగానుండటే దేశముకు ఆయా సంఘములకు గూడ లాభకరమని నిరూపించిరి. అయితే వారి యద్వైపనను ఆసక్తులవారు పెడచెవిని బెట్టిరి.

భారతీయ రాజ్యాంగమును పరీక్షించి చట్టము సవరించుటకు బ్రిటిషుఃభుత్వమువారు “సైమన్ సంఘ” మేర్పర్చిరి. ఇందలి :భ్యులందరును అంగ్లము, మన జాతీయములకు వ్యతిరేకము; సాంఘికవాదులైన కొందరు ముస్లిములీ సంఘముకు సహకారము చేసిరి. కాని, అబుల్ కలాంగారు ఆ సభ వారి చర్యలన్నిటిని బహిష్కరించి తీవ్రముగా ఖండించిరి; ఆయన భారతీయముస్లిముల సంస్కృతిని సంస్కరించి, శాంతముగ జనులలో జాతీయతను నీతిని ధార్మికతను తన లేఖల ద్వారా వృద్ధిచేయుచుండెను.

బ్రిటిషుఃభుత్వమువారు భారతీయులకు తమంతట స్వపరిపాలనమిచ్చుటలేవందున 1929 సం॥రం నాటికివ్వరాజ్యపక్షియులును విసుగుజెంది, ఆసభల వదలి వచ్చిరి. ఆ సాలాఖరున లాహోరుకాంగ్రెసులో సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యమే భారతీయుల కాశయము గమ్యమునని తీర్మానించి, దేశమంతటను సమిష్టి సత్యాగ్రహము జరుప నిశ్చయించిరి. గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమున దేశమంతట తీవ్రసత్యాగ్రహము జరిగినది కొందరు

ఉప్పుచేసియు, కొందరు విదేశపు వస్త్రాదుల కొట్లవద్ద నిరోధము చేసియు, సర్కారువారిచే అరెస్టు అయినారు. సయంతయగు గాంధీగారెస్టు అయినతరువాత, వారిస్థానే కొత్తనియంతలు వరుసగా నేర్పడి అరెస్టు అగుచు వచ్చిరి, మాలానా ఆజాదు గారు జాతీయనాయకులు, కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకులలో నొకరు, నియంత; ఆయనయు “అక్రమసంఘ”సభ్యుడుగ నేర్పడి; సత్యాగ్రహము సాగించిరి. అందువల్ల 1930 సం॥లో ఆయన కును సర్కారువారు శిక్షవిధించి, ఆయనను మరల జైలులో నుంచినది. ఇట్లు తీవ్రసత్యాగ్రహము సాగినమీదట, ప్రభుత్వం వారు రాజీనామాచనల జేసిరి; 1931 జనవరి ఆఖరున మరొకరు నాయకులతోసహా ఆజాదును విడుదల చేయబడిరి. 1931 మార్చి 5వ తేదీని గాంధీ ఇర్విను సమాఖ్య జరిగినందున, తక్షణ సత్యాగ్రహములును జైలునుండి వదలబడిరి.

సదరు సమాఖ్యప్రకారం, ముందు రాజ్యాంగము నిర్ణయించ లండనులో జరుగు మహాసభకు కాంగ్రెసువారి వైకేక ప్రతినిధి గాంధీగారితోబాటు జాతీయముస్లిము ప్రతినిధి నొకరి నాహ్వానింతుమని ఇర్వినుప్రభువుగా రొప్పుకొని యుండిరి, కాని జిన్నాగారడ్డువచ్చిరిని క్రియలో అట్లు చేయలేదు.

అప్పటి సర్కారువారు యీదేశపు సంస్థానాధిపులు, వారిమంత్రులు, జమీందార్లు, విదేశవ్యాపారస్తులు, యంత్రయజమానులు, ఆయాశాతుల కులతత్వపరులు, ఇట్టివారితో

బాటు ముస్లిములు, క్రైస్తవులు, సిక్కులు, యిట్టి వేర్వేరు సంఘములతరపున కేవలం స్వకులాభిమానులగు స్వార్థపరులనే రప్పించిరి. ఆసభకు ఉదారపక్షములననలేకుండా, కులతత్వపు మూర్ఖులనే విలిపించి వారితోనే సంప్రదించుటవల్ల భారతీయులందరూ ముఖ్యంగా ముస్లిములందరూ కులతత్వపువారేయని స్వసంఘలాభమునే కోరుదురని, జాతీయస్వాతంత్ర్యముకు వ్యతిరేకులని, బ్రిటిషువారికి లోకమువకులుతోచెను; బ్రిటిషువారు నశువు వార్తాపత్రికలును యిట్లు ప్రకటించినవి.

మనదేశపు జాతీయ వాదులును జాతీయ పత్రికలును ఆయా సంఘముల ప్రతినిధులుగ జాతీయవాదుల గూడ బిలిపించ గోరిరి. మనదేశపు ముస్లిములందరూ కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకులని, వారిరక్షణకై బ్రిటిషువారి పాలించుట అవసరమని, సాంఘికవాదుల మాటల నుదహరించుట కలదు. లండనులోని 'రౌండుటేబిలు' సభకు సర్కారువారు ముస్లిం జాతీయ వాదులలో డా॥ అన్నా, మాబానా అబుల్ కలాంషహిద్ విద్వాంసులగు మహమ్మదుల పిల్చి ముండవలెను. ఆజాదు అట్టిసభలలో పాల్గొనుట కిష్టము లేరని వారు; కనుక అన్నాగారి పేరును గాంధీగారు జాతీయపక్షపుముస్లింపత్రికలు, సంఘములను ప్రభుత్వమునూ చించిననుకోరినను, ప్రభుత్వమువారిట్లు చేయలేదు. ఇట్లు జాతీయముస్లిముల బహిష్కరించినందున ముస్లిములందరూ భారతీయ జాతీయతకు వ్యతిరేకులు అని జిన్నా, ఘడ్కర్, అబ్దుల్ హ

మన ప్రభుత్వం ద్వారా దురభిప్రాయము వ్యాపించినది. హిందూముస్లిముల సాంఘికసమస్యలు ముందు సరిహద్దులను వరకు స్వీకరించిన సమస్య నిర్ణయింపమని బ్రిటిషుప్రభుత్వం వారు ప్రచురించిరి. తుదకాసభ యిట్లు భగ్నమై, గాంధీగారి దేశముకు 1931 నాలాఖరుకు మరలివచ్చిరి. అప్పటికే సరిహద్దుప్రాంతపు కాంగ్రెసునాయకుడగు అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ వగయిరా కొందరు జాతీయపక్షీయులను సర్కారు వారు నిర్బంధించిరి. వెంటనే మరలప్రభుత్వమునుండి ఆర్డెనెన్సులు శాస్త్రసవ్యచర్యలు, ప్రజానాయకులనుండి సత్యాగ్రహమును, జారీయైనవి. దేశమంతయు కల్లోలమున మునిగినది. అప్పుడు మరలమాలానా అబ్దుల్ కలాంగారును సత్యాగ్రహ నియంతయై, అరెస్టు అయి సర్కారువల్ల జైలులో నిర్బంధం బడిరి. ఇట్లయిన మరల సుమారు రెండేండ్లు జైలులో నుండిరి; ఇట్లు తరుచు జైళ్ళలోకి యాత్ర చేయుటవలన ఆయన జాతీయకృషి కేగాక, శాస్త్రపరిశోధనకును ధార్మికసాధనకును నిరోధము కలిగినది.

మరల సత్యాగ్రహమారంభించిన 1932 ఆరంభం నుండి సర్కారువారు వేలకొలది జనులను లాఠీదెబ్బలపాలు, కొండరిని తుపాకీలపాలు, చేసిరి. వర్గవిరోధములు సాంఘిక విభేదములు హెచ్చింపజేసిరి. ఈసాంఘికనాయకుల రాజభక్తులైరి. ఈసత్యాగ్రహములో ప్రభుత్వము వారుద్దేశించినట్లే, హెచ్చుమంది ముస్లిములు వగైరాలుకులతత్వములై, సత్యాగ్రహ

ముకు వ్యతిరేకులైరి: కాని, మాలానాఅజాదు, అన్నారి, ఆ
బ్దుల్ గఫూరుఖాను మున్నగు ముస్లింనాయకుల సనుసరించి
కొందరు సామూహ్యముస్లిములును ఆసత్యాగ్రహములలో పా
ల్గొనిరి. ఇట్లే ఆసిహారువులలోను జరిగినది. వారిని సవర్ణులు
దూరముగ అస్పృశ్యులుగనెంచి బాధించుటవల్ల, కొందరు
అజ్ఞులై జాతీయకు వ్యతిరేకులై సర్కారుకు సహాయపల్లెరి.
ఎన్నికలలో ముస్లిములకు ప్రత్యేకని మోజకవర్గము లిచ్చినం
దన, హిందుముస్లిము సంఘముల మధ్యకలతలు హెచ్చినవి.
ఇట్లే రావోవు గాజ్యాంగములో హరిజనులకును ప్రత్యేకనియో
జకవర్గము పెట్ట ప్రభుత్వము నిశ్చయించిరి. ఇది హిందూసం
ఘముంతటిలో ఉద్యోగ విభేదములు కల్గించును; ఈ ప్రమాద
మును నిరోధించుటకు గాంధీనుహతుడప్పుడు పవాసమారం
భించెను అంతట, ఆసంఘములమధ్య పూరిలో సమాఖ్య
జరిగి, అప్పటినుండి హరిజనులముద్దరణకు, వారియప్పుశ్యత
నివారించుటకు, సవర్ణహిందూనాయకులందరు ప్రయత్నము
చేసిరి. ఇట్లు విభేదాలవల్లను హరిజనసమస్య పాముఖ్యము
వల్లను, సత్యాగ్రహము 1934 నాటికి అంతరించింది.

1934 నవంబరులో కేంద్రశాసనసభ ఎన్నికలు జరిగెను.
అప్పటిస్థితినిబట్టి కాంగ్రెసునారా ఎన్నికలలో పోటీచేసి, సభ
లలో పనిగూడ సాగించుట అవసరమని డాక్టరు అన్నారిము
న్నగు కొందరునాయకు లభిప్రాయపడిరి. శాసనసభాకార్య

మంతగా కార్యకాఠికాదని మాలానాలజాదుగా రెంచిరి. కాని, ఆయనయే గాంధీమహాత్మునివలె కాంగ్రెసువారు శాసనసభ్యులుగైకరించెను. అప్పుడు జరిగిన కేంద్రసభ ఎన్నికలలో పామాన్యస్థానమునకు కాంగ్రెసువారు పోటీచేయగా అందు చాలవరకు కాంగ్రెసువారుగెల్చిరి.

12. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీ బోర్డు

తరువాత 1935 సం॥లో వచ్చిన కొత్తరాజ్యాంగ ప్రకారం, 1937 సం॥ ఆరంభమందు ఆయా ప్రాంతముల శాసనసభల కెన్నికలుజరిగెను. ఈయెన్నికలలో ప్రజాభిప్రాయం తెలియటకై కాంగ్రెసువారును పల్లినవలెనని, 1936 ఏప్రిలులో మహాసభలో కాంగ్రెసు తీర్మానించినది. ఆప్రకారం దేశమంతటను కాంగ్రెసుసిద్ధాంతముల ప్రచారముసాగించి, తగు అభ్యర్థులను కాంగ్రెసుతరపున నిర్ణయించుటకు కాంగ్రెసుపార్లమెంటరీబోర్డు ఏర్పడినది. అందులో అబులకలాం అజాదుగారు నొక ముఖ్యసభ్యులు. మహమ్మదీయులలో అన్నివర్గములవారికిని ఈయన గౌరవపాత్రుడు కనుక, ముస్లిములకు సంబంధించు ప్రత్యేకపిషయము లాయననిర్ణయప్రకారమే జరుపనిశ్చయింపబడినది. మాలానాలజాదుగారప్పుడు తీవ్రంగా

ప్రత్యేకకృషి చేసిరి. మహమ్మదీయులలో విద్యయు దూరదృష్టియు హిందువులకున్నంతయులేదు. వారికాయాప్రాంతపుభాషల జాతీయపత్రికలజదువు అలవాటునులేదు ముస్లిములలో వివిధపక్షము లేర్పడి కలతలులేకుండుటకు ఒకేజాతీయపక్షమును తానునడిపింతునని జనాబు జిన్నాగారప్పుడు ప్రచురించిరి. ఆయన యిదివరలో కొంతకాలము కాంగ్రెసు ప్రముఖుడు; కాని 1920 నుండి వచ్చిన అసహాయోద్యమము కొప్పుకోలేదు, కోర్టులలో బానిష్టరుగ పనిచేయుచు, విశేషధనార్జనచేయుచుండెను; ఖద్దరుధరింపలేదునుకూడా, శాసనసభల బహిష్కారము నాయనకు గిట్టలేదు. కాని 1927 సం॥వరకు ఆయన సాంఘికతత్వము కొప్పుకోక, జాతీయధోరణి నేచూపెను. అయితే, గాంధీయ కాంగ్రెసు ప్రాబల్యము హెచ్చి, తనప్రాబల్యము ప్రజలలోతగ్గినది. ఈస్థితిలో 1927 సం॥లో జిన్నాగారిదేశవివచి ప్రీవీకౌన్సిలులో ప్రాక్టీసుచేయ లండను దయచేసెను. అప్పట్లో ఏమిజరిగెనో! ఏడాదిలో మరల ఈదేశంచేరి. 1929 సాలాఖరున కాంగ్రెసు పూర్ణస్వాతంత్ర్యంకోరగా, జిన్నాగారు ముస్లింలీగు కధ్యక్షుడై 'ఛామి'యను' ప్రపత్తినిసాంఘికతత్వమునే లక్ష్యములుగానిర్ణయించెను. 1937 సం॥ ఎన్నికలలో ఆయనముస్లిం స్థానాలకు ముస్లింలీగుతరపున అభ్యర్థుల నియమించెను. ఆయన తనపక్షము జాతీయధోరణితోనుండునని చెప్పినమాటలుచమ్మి, ముస్లిములలో

కలతలు లేకుండుటకై, చావులములలో కాంగ్రెసు వారభ్యర్థనలబెట్టలేదు; కొద్దిస్థానములకు మాత్రము పెట్టిరి. ఆఫ్ఘానాలపై ఆజాదు తీవ్రప్రచారంచేసెను ఎన్నికలైనమీదట అన్నిస్థానములలోను హిందువుల స్థానాలలో చాలవరకు కాంగ్రెసువారే గెల్చిరి. హిందువులధిక సంఖ్యగనున్న 6 రాష్ట్రముల అసెంబ్లీలలో కాంగ్రెసుకే 'మెజార్టీ' యేర్పడినది. (అస్సామీలో మాత్రము అడమజనులు మున్నగువారి ప్రతినిధులుండినందున, అక్కడ దేనికీ మెజార్టీ లేదు.) వాటిలో కాంగ్రెసువారు మంత్రిత్వమున హిందు ప్రశ్నవచ్చినది. కొత్తఆస్తుప్రకారం రాష్ట్రములలోను మంత్రులకు నిజమైన అధికారంలేకుండ వరకు గారికిష్టమైనపుడు రాజులను; అట్లు సాధారణముగా కల్పించుకోని నిజములో సర్కారు మోటు ముచ్చిరి. కనుక 1937 జూలై నుండి హిందువులు హెచ్చుపాఖ్యగల 6 రాష్ట్రములలో కాంగ్రెసు మంత్రీవర్గము లేర్పడినవి. 'కాంగ్రెసునాయకుల' రాష్ట్రములలో చావులములు పరిష్కరింపవలసినదని. కాంగ్రెసు కార్యసమస్యలగు ఆజాదుగారందుకుతోడ్పడిరి. ముస్లిములనిషేధమున అవలంబించుపద్ధతులగుండు ప్రత్యేక సమస్య లేర్పడినవి. ముస్లిముల కుద్యోగములు, విద్య, సామాన్యభాషేర్పుట, అంగులలిపి, అనేక కారణములవల్ల గల్గుసాంఘికసంఘర్షములు, ఇట్టివాటివర్షలో మాలామాలా ఆజాదుగారి సలహా కాంగ్రెసుపాలకవర్గముకు అమూల్యమయినది. ఈసాలన

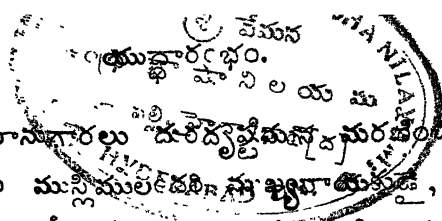
పద్ధతిని సవ్యమార్గమునను ఆచారాప్రములనుధ్య విభేదము లేకుండను, సాగించుటకు సిగ్గును సభ్యుల పార్లమెంటుకమిటీని కాంగ్రెసుకార్యపథవా చేర్పర్పిరి.

అందులో సభ్యులు, వారు శ్రీ వల్లభభాయి పటేలు, రాజేంద్రప్రసాదు, మాలానా అబుల్ కలాం గారును. వారు ముగ్గురును ఆలోచించి కాంగ్రెసుపాలనకు రాష్ట్రీయప్రభుత్వములకు సంబంధించిన చాలముఖ్యపనులను వెంటవెంటనే శురిష్కరించుచుండిరి. ఇందులో గొప్పపరిజ్ఞానము చాతుర్యమును కావలెను. తరువాత, వాయవ్యసరిహద్దురాష్ట్రంలోను అస్సాంలోనుగూడ కాంగ్రెసుమూర్తిత్వ మేర్పడి, అక్కడ ముఖ్యసమస్యల ఆశాదుగారే పుష్కరించుచుండిరి. ఇందుకు తోడు, తక్కినరాష్ట్రములలోను మాలానా అశాదుగారికి చాలకార్యము తగిలినది. ముస్లిములు హెచ్చుచుదిగచున్న తక్కిన సి రాష్ట్రములలో కాంగ్రెసుమూర్తిత్వము లేదు. కాని, అక్కడ ముస్లిములీగువారును. హెచ్చుసంఖ్యగ రా లేదు. అక్కడ మిశ్రితమూర్తివర్గము లేర్పడినవి. ఈలోగా ముస్లిములీగు నియంతయుగు జిన్నాగారు జాతీయభావము నసలేవదలి, కేవలం అధికారప్రాప్తి సాంఘికస్వలాభమునేతమ ఆదర్శముగ పెట్టుకొన్నారు. అందువల్ల అక్కడిపరిస్థితులు క్లిష్టముగ పరిణమించినవి. ఆశాదు స్వరాష్ట్రముగు బెంగాలులో హెచ్చుచుండి ముస్లిములు. ముస్లింఆధిక్యరాష్ట్రాలలో అజేపెద్దది. 1937 ఎన్ని

కలో ముస్లింలీగుకన్న 'ప్రజాపక్షం' వారే హెచ్చుమండిజయించిరి. వారావీప్రిలులో కాంగ్రెసుతో కలసి, బెంగాలులో మంత్రి ప్రభుత్వమేర్పర్చు సిద్ధమయిరి. కాని అప్పటిగవర్నర్లు హామీయివ్వలేదని, కాంగ్రెసు మంత్రిత్వము కొన్నకోలేదు. ఈయదనులో బెంగాలు ప్రజాపక్షముతో లీగుపక్షము కలసి మంత్రివర్గమేర్పర్చెను. సింధులో కొంతకాలము లీగుపక్షమును కొంతకాలం ఆజాదుగారి సలహాపైన అల్లాభిక్షుగారి నాయకత్వమున (కాంగ్రెసు తోడ్పాటుతో) జాతీయ ముస్లిములును మంత్రిత్వం వహించిరి. పంజాబులోను లీగుకు బదులు యూనియనిష్టుపక్ష మధికారముకు వచ్చెను.

కొందరు సాంఘికతత్వపువారు విభేదముల పెంచిరి. హింసా ధోరణిచూపిరి; అందువల్ల, కేవలం సాంఘికతత్వపు సంఘసభ్యులు కాంగ్రెసులోనుండకూడదని ఆజాదు నైహు మున్నగు కాంగ్రెసు అధికారులు నిర్ణయించిరి. అంతట, యదివరలో కాంగ్రెసు ముస్లింలీగుల సభ్యులైన చౌదరీఖలీ ఖజ్జమాన్, హజ్రత్ మోహాని వగైరాలు కాంగ్రెసును విడచి, శాసనసభలలోను బయటను కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకప్రచార మారంభించిరి. ఈస్థితిలో మాలానా ఆజాదు చాలజాగ్రత్తతో చాతుర్యంతో వర్తించి, ఆయాప్రాంతములం దేర్పడిన సమస్యల నంతో యుక్తితో పరిష్కరించిరి. అంతకు పూర్వం కాంగ్రెసులో ప్రముఖనాయకులై ఆజాదుకు సహకార్యులైన డా॥ అంసార్,

హాకింలజ్జల్ భానుగారులు సిద్ధరెడ్డిపై ముద్ర వేసినందున, అజాదేజాతీయ ముస్లిములకడనున్న ఖ్యబాదుకుడై, హిందూ ముస్లింమైత్రీకి ప్రత్యేక శ్రద్ధను బాధ్యతను వహించవలసివచ్చినది. ఈసాంఘికమైత్రి నెట్టైన చెడగొట్టి, మరలసాంఘికతత్వపు సమస్యలకే ప్రాముఖ్యంకలిగించివారిలో కాంగ్రెసు ప్రాబల్యమును నశింపజేయుటకు బ్రిటిషుఅధికారులు ప్రముఖులు లోలోనగోతులుత్రవ్వచు ప్రయత్నించుచుండిరి.

13. యుద్ధారంభం.

ఈ పార్లమెంటరీబోర్డు సలహా ప్రకారం కాంగ్రెసు రాష్ట్రాలలో అల్పసంఖ్యాకవర్గాలకు సౌకర్యము లిచ్చిరి, జనులలో జాతీయతనే వ్యాపింపజేసిరి. కొన్ని బ్రిటిషుపత్రికలకు కూటసీతిపరులకు యిది రుచించలేదు. అల్పసంఖ్యాసంఘముల కన్యాయముజరుగుచున్నదని అపవాదమారంభించి, కాంగ్రెసు వ్యతిరేకులకు ప్రోత్సాహమూరంభించెను. ఈ కేకను ముస్లిం లీగువారందుకొన్నారు. ప్రత్యేకసియోజకపద్ధతి ప్రాతినిధ్యమువలన శాసనసభలలోను బయటను సంఘర్షము హెచ్చినది. ఈలోగా కేంద్రప్రభుత్వంలో 1935 సం॥ చట్టంప్రకారం పెడరల్ (సమిప్తి) పద్ధతినిపెట్టి రాజాంగం మార్చవలసియుండెను.

అందుకు ప్రజాశక్తి బలపడి హిందూ మహమ్మదీయులకు మైత్రి కావలసియుండెను. కాని, బ్రిటిషువారు కూటమితో కుల తత్వపు ద్వేషంగల ముస్లిములీగును మద్దతుచిచ్చిరి; ఇట్లే స్వదేశ సంస్థానములలో కొన్ని హిందూ రాజ్యాలని కొన్ని ముస్లిం రాజ్యాని విభేదములు పెట్టిరి. సంస్థానప్రజలకు నాయకాపములు లేకుండ, అచ్చట రాజుల విరాళశత్రుము ప్రోత్సహించిరి. వారియండజూచుకొని రాజులు వ్రివ్రివి సంస్థాన రాజ్యాలలో ప్రజాయత్తత కొప్పుకోక ప్రజామండలులను తృణీకరించిరి. ఇట్లు అంతటను సంస్కర్షణ పొడచూపెను. హిందూ ముస్లిము సంఘములచున్వ సేహా : మైక్రభావం కలిగించి, ముస్లింప్రముఖుల అనుమానములు పోగొట్టు ఉదాహరణగా ముస్లింనాయకుడు జాతీయమహాసభ కధ్యక్షుడు కావలె. 1927 నాలు తరువాత (1930 ఏప్రిల్ తత్కాలమునకప్పు) మరల కాంగ్రెసుకు ముస్లింఅధ్యక్షుడు రాబేడు. మాలానా ఆజాదు మంచి కార్యదక్షుడు, రాజనీతిజ్ఞుడు. ఆయనను రాష్ట్రపతిత్వముకు రమ్మని గాంధీ నేహూ ప్రజాదుగారలు చాల సార్లు కోరినను ఆజాదుగారందు కొప్పుకోలేదు. తాను ప్రాముఖ్యముకు వచ్చుట కిష్టపడని సామ్యుడు, వినయముడు, సాత్విక భావుడు, రాజకీయ కోలాహలంలో చిక్కుకోక, ఆత్మసాధనకు లోకసంస్కృతిపరిశుద్ధికి సాంఘికమైత్రికినే కృషిచేయ దలచెను. గాంధీమహాత్ముడు 1933 ఆఖరున తొందర చేసినను,

తనకు స్వస్థతిగా లేదని, పార్లమెంటరీ కమిటీభారములోనే. తనశక్తి వినియు క్తంకావలె ననిచెప్పి తప్పుకొనెను. అంతట శ్రీ డా॥ పట్టాభిగారికి శ్రీ సుభాషబోసుకు పోటీ జరిగినది. కొందరు కాంగ్రెసులో కుడిపక్షము వామపక్షము అని విభేదాలుపెట్టి, నాయకులపైన అసంతృప్తిగలవారిని చేరదీసిరి. ఆ సాలు యెన్నికలలో శ్రీ పట్టాభిగారికన్న శ్రీ సుభాషబోసుకే హెచ్చునోట్లు వచ్చుట కొన్ని ప్రత్యేక కారణములవల్ల జరిగినది. ఈ యెన్నికఫలితము వెలియగనే, గాంధీ సహాయుడు యిది తనకే ఓటమి యనెను. శ్రీ సుభాసు సహచరులు 'ప్రజాభిప్రాయమప్పుడు గాంధీ సిద్ధాంతముకు వ్యతిరేకము, తమ కనుకూలము' అని భ్రమించిరి. ఇది అసత్యమనిదేశము గాంధీ పక్షమునే అనుసరించుచున్నదని 1939 మార్చిలో జరిగిన కాంగ్రెసుమహాసభలోను, ఆ మే నెలలో అఖిలభారత కాంగ్రెసు కమిటీ సభలోను తేలినది. సుభాసు గారు తృప్తికరమగు కార్యసభ కార్యక్రమం యేర్పర్చుకోలేక, అధ్యక్షతను వదలుకొనిరి. అప్పుడును మాలానా ఆజాదుగారధ్యక్షతకు కోరబడిరి. కాని అన్వస్థతవల్ల ఆయన నిరాకరించిరి. కనుక శ్రీ రాజేంద్రబాబు అధ్యక్షుడైనాడు.

అప్పటినుండి దేశములో క్రమంగా ప్రతిస్థితులు విషమమయినవి కాంగ్రెసుకు ముస్లిములీగుకు సమాఖ్యకై చేసిన ప్రయత్నములు జిన్నాగోపట్టదల వల్ల విఫలమైనవి. కేంద్రంలో

'ఫెడరలు రాజ్యాంగము పెట్టుమను' సర్కారు నటన జేసిరి. దేశీయరాజ్యములలో ప్రజాయుత్త ప్రభుత్వము లేర్పర్చి, కేంద్రసభలలో సంస్థానములకిచ్చు స్థానములకు అక్కడి ప్రజాసభలెన్నుకొను ప్రతినిధులను సభ్యులజేయుట న్యాయము. కాని ఆంధ్రములో బ్రిటిషు సర్కారుకు కీలుబొమ్మలగు సంస్థానరాజు లొప్పుకోలేదని సాకుతో బ్రిటిషు అధికారులును రాజీకి సిరాకరించిరి.

ఈచిక్కు స్థితిలో 1939 సెప్టెంబరులో రెండవ ప్రపంచమహాయుద్ధ మారంభించింది. ఇందును కూర్చి బ్రిటిషువారు తమకాళ్తులగు 'డొమినియను' రాజ్యములతో ముందుగా సంప్రతించిరి; ఐరిషురాజ్యము తటస్థముగనున్నది; తక్కిన సామ్రాజ్యము జూరనీతో యుద్ధముకు డీకొన్నది.

ఈకాలపు యుద్ధముకు దిగుటవల ప్రతిదేశపు ఆర్థికాది పరిస్థితులు తారుమారై పోవును. కనుక, మనదేశపు ప్రజాప్రతినిధులగూడ ముందుగ సంప్రతించుట న్యాయము. కాని, మన దేశము బ్రిటిషువారి నిరంకుశపాలనలో నున్నది. కనుక, వారు మనరాష్ట్రములతో శాసనసభతోగూడ సంప్రతించు లేకుండ, మన దేశమును కూడ తమ కిరపున యుద్ధముకువింపి, సేనలనుముందే విదేశాలకుచేర వేసి, మనరాజ్యపు ధనజనాదులను యుద్ధయజ్ఞముం బాపూతి చేయదొడగిరి. 'అదేమి'యని కొందరడుగగా, 'మేము పోలండుస్వాతంత్ర్యము నిలువబెట్టి,

హిట్లగుచార్జన్యమునుండి దానిని రక్షింపబోదుము; లోకక్షేమముకే ఈయుద్ధము' అనిరి. "అట్టైత, మాకునిష్టమే; జాతులస్వాతంత్ర్యము మీసామ్రాజ్యములోను ఉండురా? మాదేశమిప్పుడు మీనిరంకుశపాలనలో కుళ్ళుచున్నది. తనకుమాలిన ధర్మములేదుగదా! కనుక, ఈయుద్ధాంతమందైనమాదేశముకు స్వేచ్ఛవిత్తురా? ఆమాటదేశముకు నిష్పడు తేటపరచి, వీలైనమట్టుకు మాకిప్పుడధికార మిచ్చినచాలు, మాపూరాశక్తి మీకు సాయముచేతుము" అని కాంగ్రెసుకార్యసంఘమువారనిరి. కాని బ్రిటిషుపరార్థులు అందుకొప్పుకోలేదు. ఫోలండుకై తాముచూపు కరుణారసంలో కొంతయైనను దానికన్న చాలరెట్లు పెద్దదై బాధపడు తమవశంలోనియీదేశముకుచూపుచులేదు; "బ్రిటిషువారు తమసామ్రాజ్యబలముకే యీయుద్ధమారంభించి, మరల నందుకాహుతిచేయుచున్నారు; కనుక, అందు పాల్గొనకూడదు" అని కాంగ్రెసు నిర్ణయించెను; ఆప్రకారం కాంగ్రెసుమంత్రివర్గములు పరిపాలనను 1939 అక్టోబరులో వదలుకొన్నవి. దేశములో మరల బ్రిటిషునిరంకుశత నిరాఘాటంగా సాగినది. చాలమంది జాతీయసేవకులు అరెస్టులను నిర్భంగముల పాలయినారు.

లోకమంతటను మరల భయంకరమగు హింసాతత్వము చెలరేగి ది. దీనిగాలి ఈదేశముకుచువ్యాపించినది. అల్పసంఖ్యాసంఘాలను కూడదీసి కాంగ్రెసు వ్యతిరేకులుగజేసి బుజ్జగించు

టకు ప్రభుత్వవర్గంలో పాతాళచూసోమము జరిగెను; జాతీయవాదా లీపద్రువ్యూహము నెట్లో కేదింపవలె. కాంగ్రెసువారు మ. త్రి త్వంవదలగనే, జిన్నాగారు కొత్తపంథానారంభించిరి. అందు వల్ల ముస్లిములకు మోక్షముగల్గినట్లు, దేశ సంతటను ముస్లిం లగువారిచేత మహాత్మ్యములు జరిగించిరి. గాంధీ శ్రమగార్ల సందేశం (ఒకముల సంప్రతింపులు సాగుచున్నను) జిన్నాగారు వినిపించుకోక దేశమంతట సామిక ద్వేషం చేపిరి; ఈ ధోరణిని ప్రతిఘటించునని ఆజాదుగారిని పడతిట్టి, దూషించిరి. ఆజాదు గారెంతో సామ్యతలో హిందూముస్లిం సఖ్యమును జాతీయ దృక్పథమును కాపాడుటకు కృషిచేయుచుండిరి.

14 రాష్ట్ర ప్రతిత్వము.

కాంగ్రెసువారు రాజ్యాంగపు మంత్రితత్వము వదలినారు. మరల జాతీయసమరమారంభించును. దేశము విషమస్థితిలో నున్నది. ఆపృథుకాంగ్రెసు అధ్యక్షస్థానము కభ్యర్థిగ ఆజాదు గారిని కాంగ్రెసు కార్యసమితివారు నియమించిరి. తుద కెట్లో అందుకాయన యంగీకరించిరి. 1923 డిశంబరులో కాకినాడ కాంగ్రెసుకు మహమ్మదాలీయు, 1927 లో మద్రాసుకాంగ్రెసుకు డాక్టరు అన్నారీయు, అధ్యక్షులైరి. మరల ముస్లిములు

అధ్యక్షులుకాలేదు. మరియు ఆయన ప్రజాసేవను బట్టి ఆజాదు లోగడనే రాష్ట్రపతికావలసియుండెను. ఇప్పుడు ఆజాదుగారినేక కంఠముగా సెన్నుకోదగియుండెను. కాని, ఎం. ఎన్. రాయ్ గా రాయనకెదురుగ పోటీచేసినారు; మాలానాఆజాదు గాంధీ పక్షియును. రాయ్ గారు ఇదివరలో విప్లవవాదులు, మొఘలు బాంబువిప్లవములో బాల్గాని, అంతట అమెరికా. జర్మనీ, రష్యా వైనా వగైరాలలో తిరిగి విప్లవములసాగించిన క్రాంతి వాది. ఉభయులును దేశముకు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము 'ముఖ్యమల్ ఆజాదీ', కావలెననుచున్నారే. అయితే వారిధోరణి లోను నైతికాశయములలోను భేదమున్నది. ఆజాదుగారు అహింసావాది, వర్గసమన్వయము సాంఘిమైత్రి, నిర్మాణ కార్యక్రమము వృద్ధిచేసి, సిద్ధ్యురదేశాభ్యుదయం గల్గించ వలెనను; జాతీయతకు ఆస్తికత ప్రాముఖ్యమిచ్చును. కాని, రాయ్ గారు సామరజనులకు కూలీలకు రాజకీయంగా ప్రీవోద్దీ పనగల్గించి, సమ్మెలు, ప్రతిష్టంభములు సాగించి, ధనాధ్యుల నిర్బంధముగకూలదొంగిని వర్గసంఘర్షమువ్వారా క్రాంతిగల్గింప వలెనని, పూజీపతుల దొలగింపవలెనని, బోధించెను; వామ పక్షియుడైనను, కాంగ్రెసు సామ్యవాదకక్షముతో కలహించెను. సామ్రాజ్య విరోధనందునే లోలోన జాతీయతను నిరసించెను. ఎట్లైననేమి, తుదకు ది 15-2-1940 తేదీన అన్ని రాష్ట్రములలో అధ్యక్షవదని కెన్నికజరిగి, అన్నిటిలోను

ఆజాదుగారికే హెచ్చువోట్లువచ్చినవి. రాయగారికి మొత్తం 187 వోట్లుమాత్రంరాగా, ఆజాదుగారికి 1853 వోట్లువచ్చినవి. పోటీమాత్రం చాలతీవ్రంగా ఉండినది.

ఇట్లు బహుజనసమ్మతితో మోలానా ఆజాదుగారు తప్పదు కాంగ్రెసు అధ్యక్షులుగ ఎన్నుకోబడిరి. (బోనువట్టి యల్లయెన్నికలో తటస్థముగ నుండురని, శ్రీసుభాషబోనుగార వస్తువుగిరి.)

ఈయెన్నికవల్ల కొన్ని అంశాలు స్పష్టమయినవి. దేశము గాంధీగారి నాయకత్వమును అహింసాసిద్ధాంతమును. వర్గసమన్వయమును వరించ నని, వర్గసంఘర్షమును హింసాతత్వమును యీ దేశముకు నరేడవని, విశదపెనది. హిందువులు స్వపంఘాభిమానులేయని, ముస్లిములకన్యాయుచేతురనికొందరుముస్లిములు బిట్టిపెరువారు ననుచుండిరి. అది నిజముకాదని, గుణసామర్థ్యములబట్టి మహమ్మదీయులను హిందువులాదరించి అధికారమిచ్చుట కభ్యంతరముండదనియు, వెల్లడియైనది. ఆయెన్నికకు వోటరులగు కాంగ్రెసు ప్రతినిధులలో హిందువులే ముస్లిముల కన్న చాలరెట్లు హెచ్చుమంది. అయినను హిందువులగు రాయగారికన్న నిష్ఠాయత మహమ్మదీయులగు మోలానా ఆజాదుకే పదిరెట్లు హెచ్చువోట్లువచ్చుట గొప్పవిశేషము. అప్పటికి ఎం. ఎన్. రాయగారు ప్రజ్ఞ వ్యక్తిత్వము ప్రచారశక్తియ గలవాడని పేరుండెను. ఆయనతో పోటీలో ఆజాదు

గారికిట్లు అఖండ జయముగల్గుటబట్టి, హిందూముస్లిం సంఘములమధ్య అసలులో మిత్రత్వమేకలదని వ్యక్తము. నిర్మాణ కార్యక్రమము నాదరించి పోషించు అబుల్ కలాముగారికి వచ్చినవోట్లనుబట్టి దేశముకు నిర్మాణ కార్యక్రమవసరమని ప్రశానిధులు గుర్తించిరినియు చెప్పవచ్చును. రామగారు కేవలం సాంఖ్యవాది, ఈశ్వరవిశ్వాసములేనివాడు, అజాదు గారు కేవలం ధార్మికుడు, ఆస్తికుడు, మహాభక్తుడు; జీవిత దృక్పథములోను వారిమధ్య భేదము హెచ్చిరది.

11/170 —

15. రామగడ్డ కాంగ్రెస్.

1940 మార్చిలో జరిగిన జాతీయమహాసభ 53 వది. మన భారతదేశముకు గ్రామములే ప్రాణము; కనుక, గాంధీ గారి సలహాప్రకారం కొన్ని యేడ్లనుండి, కాంగ్రెసు మహాసభను చిన్న గ్రామములలోనే జరుపునది.

మొదటి గ్రామకాంగ్రెసు 1936 సాలాఖరున మహారాష్ట్రప్రాంతపు ఛెయిజ్ పురంలో జరిగినది. రెండవది 1938 ఫిబ్రవరిలో గుజరాతు ప్రాంతపు హరిపురముందు, మూడవది 1939 మార్చిలో మహారాష్ట్రలో త్రిపులిలోను నెరవేరినది. 4 వ గ్రామకాంగ్రెసు రామగడ్డలో మాలానా అజాదుగారి అధ్యక్షతన 1940 మార్చి 19, 20 తేదీలలో జరిగినది,

ఈ రామగఢ్ బీహారుతూర్పుభాగంలోని హజారిబాగు జిల్లాలో ఛోటానాగపూర్ సంస్థానంలోనిది. దీని జమీందారు ఒక ఊత్రియయువకుడు. రామగఢు 17 వ శతాబ్దిలో ఆసంస్థానపు రాజునాని, గొప్పదుర్గము. కాని, తరువాత రాజుధాని మారెను; ఇది గంగకు దక్షిణ ఉపనదియగు 'దామోదర'నదీ తీరమందున్నది. * ఈ ప్రాంతమంతయు కొండనేల; చుట్టుపట్ల గిరులు అడవులు, దగ్గరనే బాగ్గు అభ్రకము వగైరాల గనులున్నవి. ఈజిల్లాలో నున్న ఖనిజసంపద అద్భుత మయినది. పారిశ్రామికాగ్రాహియగు "తాతా" గారి వ్యాపార సంఘము గొప్ప లోహకర్మాగారమును దీనిసమీపంలోనున్న 'సాక్షి'లో గట్టినారు. ఆకుగ్రామ మిప్పుడాపరిశ్రమచే 2 లక్షలజనుల మహానగరమై "జంషెద్పూర్" మనబడుచున్నది. ఇంతటిలోహకర్మాగార మాసియాలోను బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములోను యింకెక్కడను లేదు.

ఈ రామగఢు చుట్టు ప్రకృతిదేవి పుష్పగిరివజ్రముల నుంచినది. ఈప్రదేశము వృక్షాదులతో కలకలలాడుచుశోభిల్లుచుండును. ఇట్టి ప్రకృతిపరిస్థితులలో కాంగ్రెసునగరమునిర్మించి

---

* ఈ దామోదరనదికొండలనుండి క్రిందపడుచోట గొప్పజలపాతము నేర్పిరి, అక్కడ గొప్ప విద్యుచ్ఛక్తి పుట్టించుటకు కాలువలు యేర్పాటుల ద్వారా ఆప్రాంతమంతను సాగుతుదెచ్చి సస్యభరితం చేయుటకును, మన జాతీయప్రభుత్వంతో సానున ప్రారంభించినాడు.

దానికి బీహారులో జాతీయముస్లిం నాయకుడై, కీర్తిశేషుడైన 'మర్దురల్ హక్కు' గారికి స్మారకంగా "మర్దుర్ వర" మని పేరుపెట్టిరి.

మామూలుప్రకారం ఆ కాంగ్రెసు కంగముగ గొప్ప స్వదేశీ ఖాదీప్రదర్శనము పెట్టినారు. ఇందు రకరకముల చక్కని ఖద్దరుబట్టలు చిత్రవిచిత్రమగు చేతి శిల్పపు వస్తువులు ప్రేక్షకుల రంజింపజేయుచు, భారతీయ ప్రజకు, కళకు, ఆర్థికసంపన్నతకు నిదర్శనముగ నుండెను. ఈ ప్రదర్శనమును ఆ మార్చి 14వ తేదీని గాంధీమహాత్ముడు ప్రారంభించెను. "మన దేశమునకు గ్రామములే ప్రాణము. ఖద్దరు వస్త్రైరా గ్రామపరిశ్రమలు దేశమంతటను అభివృద్ధి పొందవలె, అప్పుడే. దేశముకు నిజమైన ఆర్థిక రాజకీయ స్వాతంత్ర్యములు లభించును; కనుక ప్రజాక్షేమపరులందరు గ్రామపరిశ్రమలను వృద్ధిచేయుటకు, వాటినే వాడుటకు కృషిచేయవలె. సాంఘిక జీవితంలో ఖద్దరు వస్త్రైరా గ్రామపరిశ్రమలకే ప్రాముఖ్యమండవలె" అని మృదు మధురపచనములతో ఆయన ఉద్బోధించినారు.

మరునాడు (19-3-40 శేదీని) ఉదయముకు ఆజాదుగా రితరనాయకులతో కలిసి కలకత్తానుండి దయచేసిరి. ఆయనను అప్పటి రాష్ట్రపతి శ్రీ రాజేంద్రప్రసాదుగారిని మయూర

రథములో నెక్కించిరి. పలురంగుల మనోజ్ఞపుష్పఫలాలు గల వృక్షములమధ్య సూర్యకాంతి ప్రసరించు చుండ ఉత్సవము జనుల కానందకరమయినది. నాయకులు, ప్రతినిధులు, వారి టీర్లు, ప్రేక్షకులు, ఆస్థాంతపు ఆదిమజనులు, ఇట్టి వివిధరీతుల ప్రేమపురుషులతో నాకుటీరనగరము నిండిపోయినది; మాలానా గారి అధ్యక్షత హిందూముస్లిము మైత్రికి స్వాతంత్ర్యసాధనకు శుభసూచకము; మొగలులకాలపు శిల్పకళ యాస్పత్యమును దెల్పు గోపురముతో ముఖద్వారము, లోకోత్తర పాలకుడై, సర్వమాన్యుడై, అహింసాస్థాపకుడైన అశోకచక్రవర్తి కీర్తి స్తంభమును స్మరింపజేయు శిలాస్తంభము, కాంగ్రెసురంగము కలంకారమై, భారతీయ సంస్కృతికిని జాతీయాభివృద్ధికిని అహింసాధైర్యములే మూలాధారములని స్ఫురింపజేసెను; ముఖద్వారంవద్ద 30 అడుగుల యెత్తుగల ఆ శిలాస్తంభపు అగ్రమున 19-3-1940 తేది ఉదయమున మాలానా అబుల్ కలాం గారు జాతీయ పతాకమును ప్రతిష్ఠించిరి. అప్పుడు నెహ్రూ, పటేల్, పట్టాభిమున్నగు తక్కిన నాయకులు పదివేల జనము వచ్చియుండ వందేచూతరం గీతమును ఝండాగీతమును పాడిన మీదట, జాతీయధ్వజపు ప్రాముఖ్యము, దాని ఆదర్శచిహ్నమును గూర్చి, ఆజాదుగారు ఉపన్యసించిరి.

అంతట, మహాసభ సాయంకాలము కూడువేళకుముందే ఆకాశము మేఘావృతమై ఉరుములు మెరుపులు ప్రత్యక్షమైనవి;

కుంభవృష్టివల్ల సభాస్థలి జలమయమైనది. సాయంసంధ్యలో చివులు కీర్తించు వరుణదేవుడిట్లు అకాలవర్షముగ సభ్యులకు ప్రత్యక్షమగుట విచిత్రము. ఇక బ్రిటిషుప్రభుత్వముతో తీవ్ర సంఘర్షము రానున్నదని, అందుకు ప్రజాప్రతినిధులు సిద్ధంకావలెనని, ఈశ్వరుడు సూచించెనన్నట్లు శోచెను.

ప్రతినిధుల యోగిమి ఏశ్వరుడిట్లు పరీక్షించెనని కొందరి యూహ. వర్షము వెలిసిచపిమ్మట సభ నెట్లో సాగించి. వేగముగ తమ స్వాగతోపన్యాసము నిమ్మచు “ఈస్రాంతముగు బీహారురాష్ట్రము ఆరంభమందు విదేహరాజ్యము, తరువాత జరాసంధుని మగధరాజ్యమును ఇదే; బుద్ధమహావీరులవతరించి ఈస్రాంతమును పవిత్రము చేసిరి. ఈ స్రాంతమందు పూర్వం ప్రజాస్వామ్యపు గణరాజ్యము లుండెను. తరువాత మౌర్య సామ్రాజ్యము వెలసెను. భౌతికసంపత్తులో నీస్రాంత మితర స్రాంతములకన్న గొప్పది. ఆధునికంలో గాంధీమహాత్ము డీదేశంలో మొదటి సత్యాగ్రహము నిక్కడి చంపారణులోనే సాగించి, జయ మొందెను. కాంగ్రెసు కార్యక్రమము సాగించుటకు మేము సంసిద్ధులము. ప్రజాప్రతినిధులలో విశిష్టము, శ్రద్ధ, క్రమశిక్షణయుంటే, తమసంస్కృతిని పెక్కించుకొంటే, అట్టివారి నెవరును జయింపలేరని పూర్వము బుద్ధదేవుడిస్రాంతములో చేసిన ఉపదేశము నేటికిని వర్తించును” అని స్వాగత పరిమితకథ్యక్షులగు శ్రీ రాజేంద్రప్రసాదుగారు హెచ్చరించిరి.

అంతట అధ్యక్షుడగు మాలానా ఆజాదుగారు హిందూ స్త్రీనిలో తమ అధ్యక్షవక్తృత్వము మహాసభలో నూత్నముగ వినిపించిరి. యుద్ధారంభంనుండి బ్రిటిషువారికి కాంగ్రెసుకు జరిగిన చర్చను సాంఘికసమస్యను కోడికరించి, మనదేశముకు సంపూర్ణస్వరాజ్యమే కావలెనని, అందుకు నిరాకరణకార్యక్రమము అహింసాయుద్ధమునే సాధనములని, సాంఘిక కలహములవల్ల అన్ని సంఘములకును నష్టము కలుగుచున్నదని, ముస్లింసంస్కృతి వృద్ధికిని జాతీయతయే మార్గమని, చక్కని హేతువాదముతో నిరూపించిరి.*

ఆ యుగన్యాసము జనులందరిని, ముఖ్యముగ మహమ్మదీయులందరిని, దేశసేవకు ప్రేరేపించుచు, శ్రీ మాలానాగారి కార్యదీక్షకు, ఉదారభావముకు నిదర్శనమై యున్నది.

ఆ కాంగ్రెసుసమావేశంలో ఒకే ముఖ్యమైన తీర్మానము చేసినారు. 'భారతీయులకు సంపూర్ణస్వరాజ్యమే ఘరమావధి. ప్రస్తుతము యూరపులో జరుగు యుద్ధముకు (1914లోని యుద్ధము వలె) తమ సామ్రాజ్యమును బలపర్చుకొనుటే బ్రిటిషువారి ముఖ్యద్దేశము. అహింసాయుద్ధముని పోలి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొనుటకు భారతీయులు సిద్ధమై నిరాకరణకార్యక్రమము నింకను సాగించవలె. గాంధీజీ హేతువులు చూపు మార్గము

* ఆ అధ్యక్షవక్తానాకు సారము దీనివిషయము అధ్యయనం చేయవలసి.

మనుసరించవలె' అని దీని సారాంశము. ఈ తీర్మానమును శ్రీ జనాహర్లాలు నెహ్రూగారు రుపపాదించగా శ్రీ కృపాలిని గారు సమర్థించిరి. మరునాడుదయమున జండాచౌకు నెదుట యేబదివేల జనులయెదుట మహాసభజరిగి ప్రత్యర్థి సవరణలన్నియు పోయి, అసలు తీర్మానము అత్యధికులగు ప్రతినిధులచే సంగీకరింపబడినది.

“ముందు భారతరాజ్యాంగము బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంతో సంబంధములేకుండ, ఈ దేశపు ప్రజలందరు ఎన్నుకొను ప్రతినిధులందరి రాజ్యాంగ నిర్మాణపరిషత్తుద్వారానే, అల్పసంఖ్యులకు తగురక్షణ హక్కులతో సహా తయారయి, ఆకారం అమలు జరుగవలె”ననిగూడ తీర్మానంలోచేర్చి ఆమోదించిరి. చుట్టుకొండలమధ్య జయధ్వనులు ప్రతిధ్వనించుచుంటే, పైన ఆకాశంలో కారుమబ్బులు నలుదిశలను వేగంగా వ్యాపించు చుకుంభవృష్టి కిక్కిరించిదిగుచుండగా, 50 వేలమంది సంపూర్ణ సంతోషం తెలిపిరి.

అంతట గాంధీజీ హాత్ముడు క్రమశిక్షణకార్యదీక్షకలిగి, ఇంకను చురుకుగా నిర్మాణకార్యక్రమము సాగి పుడు, అట్లు దేశము త్వరలో తయారుకావలెను, అమీదనే సత్యాగ్రహము వీలగు”నని ప్రబోధించెను. పిమ్మట, అధ్యక్షులగు మాలానా ఆజాదు గాంధీజీ హాత్ముని బోధలను జనులందరనుసరించవలెనని హెచ్చరికతో సభను వూర్తిచేసినారు.

16. అధ్యక్ష వక్తృత.

రామగఢు కాంగ్రెసులో 19-3 40 తేదీని మాలానా ఆజాదుగారు అధ్యక్ష వక్తృతలో ముఖ్యసమస్యలగుర్తి యిక్కిందిరీతిని ప్రభోధించినారు.

1923 లో, ఈజాతీయమహాసభకు మీరు నన్నధ్యక్షునిగా జేసియుండిరి; ఈ 17 వండ్లలో ఎన్నియో అంచెలుదాటి నాము. కష్టములేర్పడి ఒకప్పుడు నడక మందగించినను, సందేహించక ముందుకే పోవుచున్నాము.

1923 లో కంటే ఇప్పుడు మనగమ్యము దగ్గరనే కనబడుచున్నది. అయితే లక్ష్యము దగ్గరబడినకొలది పోరాటపు చిక్కులు హెచ్చుచున్నవి యుక్తచూర్ణముకెప్పి తప్పుదారి బట్టితిమా, కొత్తచిక్కులలో బడుచుము. 1933 లో లక్ష్య కాంగ్రెసులోను దరిమిలాను అత్యజాతీయస్థితినిగూర్చి గొప్ప తీర్మానములజేసితిమి. ప్రపంచమందివుడు అన్యోన్య సమీక్షము హెచ్చినది. ఒకప్రాంతపు భావతరంగములు మెటనే లోకమంతటను వ్యాపించును. పరస్పరం పరిణామము కలుగుచుండును. కనుకనే ప్రజాతంత్రతను వ్యక్తి స్వేచ్ఛను నిరోధించు 'ఫాసిజము'ను 'నాజీజము'ను మనతీర్మానాలలో ఖండించి యున్నాము. ఈరెండుఉద్యమాలు ప్రమాదకరమై లోకక్షేమమును బాధించునని తోచియే, మనమట్లు తీర్మానించినాము.

అయితే, ఈ కొత్తయ్యద్యమాలకన్న నిజంగా బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపుతత్వమే లోకపుజాతుల స్వాతంత్ర్యము కెక్కువ హానికరము; మరియు పైయుద్యమా లెక్కడనోయూలే, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వము మననెత్తిపై కెక్కి మనపై పెత్తనం చలాయించుచున్నది. వారిమధ్య తగవులవల్లనే యూరపులో యుద్ధమువచ్చినది. అందులో బంధితులము సాయపడజాలము. మనకుమూడు స్వేచ్ఛయేర్పడవలె; అప్పుడుకర్తవ్యనిర్ణయించుకోగలము

‘స్వాతంత్ర్యము మనజన్మహక్కు; దానినిహరించిన బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు తత్వమికను అట్లే వెలుగుచుండుట స్పష్టము. అట్టిసామ్రాజ్యతత్వముకు మనముసాయపడకూడదు. 1939 సం॥ సెప్టెంబరులో యుద్ధపుపిడుగు వచ్చినది.

1935 లో ఒకరాజ్యాంగమును మనకంటగట్టినారు. అప్పుడుమనకెంతో యధికారమిచ్చివేసినట్లు బ్రిటిషువారు నటించినారు. కాంగ్రెసు చర్చించి ఆతప్పుదురాజ్యాంగమును నిరాకరించినది. కాని, రాష్ట్రములలో పాలన నొకవరతుపైన సాగించిచూచితిమి 11 లో 8 రాష్ట్రాలందు పాలనజేసి బ్రిటిషురాజ్యంతో తోడ్పడినాము; మనము నాశిలపద్ధతిని ఖండించి యున్నాము.

అయినను బ్రిటిషువారు ప్రాతపద్ధతులు మానలేదు; ఊమినియను లన్నిటితో ముందుగ సంప్రదించిరి; అక్కడి

ప్రజాసభలు తమయభిప్రాయము తెల్పినారు. ప్రక్కనున్న ఐరిషుప్రభుత్వము “ఈ యుద్ధంలో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడదు, అల్లెపైరుసమస్య పరిష్కరించినతప్ప తటస్థులగుదుము” అని నిశ్చయించినారు. అందుకు బ్రిటనువారు నోరెత్తలేదు. కాని, బ్రిటిషుసర్కారు మనరాష్ట్రప్రభుత్వములను సభలను అసలే పలకరించక, మనజేశప్రజ నీయుద్ధము లోకి దింపివేసినారు. మనకు డొమినియను స్వత్వంమూత్ర మిత్తుమన్నారు; కాని అదియైనను వారికి తోచినప్పడేనట !

1914 లో బాలకునుపాగ్లోయ యుద్ధాగ్నిరవ కన్నడ. గనే, చిన్నజాతులహక్కుల రక్షింతమని బ్రిటిషు ఫ్రెంచివారలు కేకలారంభించిరి. పిమ్మట విల్సను అధ్యక్షుడై జూలై 14 నియమాలు, ప్రగల్భాలును మంటగలసినవి. ఇంగ్లండు ప్రాంసులు విజయముతో ముదించెను; వారి స్వార్థధోరణి అసహ్యమయి, తత్ఫలంగా ఇటలీలో ఫాసిస్టుతత్వము జర్మనీలో నాజీతత్వము నేర్పడినవి. వీటి నియంతృపద్ధతి పశుబలమును లోకశాంతికి భంగకరమైనవి. అంతట అక్కడిరాజ్యములలోకొన్నినియంతృ రాజ్యములకు, కొన్ని ప్రజాయత్తములకు తోడ్పడసాగినవి. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము గోడమీదపిల్లివలె నుండినది. వారిది మైక్రప్రజాయత్తమే. కాని, తమకెప్పటికైనను సోవియటురష్యా యే పశుబలప్రత్యర్థియని, దానికన్న నాజీఫాసిస్టుల రాజ్యములేమేలని అప్పటి బ్రిటిషుప్రభుత్వము వారెంచి, లోపాయికారీగ నియం

శృరాజ్యములనే ప్రోత్సహించిరి. అంతటవరుసగా అభిసీనియూ యూరపుప్రజల స్వాతంత్ర్య మడుగంటినది పిమ్మట నాజీ జర్మనీ మరీప్రబలమై దానివల్ల బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు బలముకు శంగముకల్గే స్థితివచ్చినది. కనుకనే, ప్రజామిత్ర రక్షణకను పేరుపెట్టి బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారిప్పుడు యుద్ధముకు దిగినారు. ఈపనుబలపు పోటీప్రదర్శనము లోకకంటకమైనది; బ్రిటిషు వా రీ నినాదాలకు లోకులందరికివిడిపించినారు.

మనతో సంప్రదించకుండనే 3-9-1939 తేదీని బ్రిటిషు వారు యుద్ధం ప్రకటించగా, 7-9-39 తేదీకే కాంగ్రెసు కార్య సుఖంవాకీ విషయ చర్చించి, స్థితిగతులన్ని నిదానముతో లోచించినారు; ఈయుద్ధము నాగిండుటలో బ్రిటిషువారి యుద్దేశమెట్టిదో తెలిసినప్పుడే అది మనకు లోకముకు తేమ కరమగునో కాదో తేలును. “యుద్ధమెప్పుడును వినాశకము, ఘోరము. ప్రజాస్వాతంత్ర్యము లోకశాంతియు సిద్ధించుటకే యీయుద్ధమనుట నిజమైతే, అవి మనకును వర్తించవలెగదా! కనుక, ఆయుద్దేశముల వ్యక్తపర్చుమ”ని కాంగ్రెసుకార్యసంఘము 14-9-40 తేదీని కోరినది. ఆకోరిక న్యాయము, రాక్షేపణీయము. ఇది బాధపడు మానవజాతికంతకూ కావ సింపముస్య. 25 ఏండ్లక్రిందట ఇట్టి ఘోరయుద్ధముసాగి లోక మంతా నరకకూపమయినది. ఇప్పుడంతకన్న ఘోరవరకము చుచ్చు ప్రయత్నము జరుగుచున్నది. పెద్దకబుర్ల ప్రచారంవల్ల

లోకులు లోగడ సమ్మోహితులై భ్రమించిరి; కాని. ఫలితమేమైనది? అంతయు స్వప్నమువలె, అబద్ధమైనది. మరలతోభయారంభించినది. వెనుకటి యనుభవమునుబట్టి ఇప్పుడు జ్ఞానం దెచ్చుకోవద్దా ?

కాంగ్రెసువారి యాశ్చర్యకు ది 17-10-1939 తేదీన వైస్రాయిగారిచ్చిన జబాబు అయోమయంగా ఉన్నది. తామేమీ నిర్ణయించక బ్రిటిషుప్రధానిగారిచ్చిన యుక్తావస్థను చూడమని తెల్పినారు. దానినికూడా విమర్శించగా, అందులో యూరపుశాంతియు అంతర్జాతీయ సంబంధాల గొడవమూ తక్కువన్నవి. 'స్వాతంత్ర్యము ప్రజాయతత' వ్రశంసయేలేదు. మనదేశంవిషయమై, 1919 సం॥ 1935 సం॥పు చట్టములోను చెప్పినఉద్దేశాలే ఖాయపర్చినారట; అంతకన్న విశేషము లేదు.

కనుక ముందుచర్య మనము నిర్ణయించుకోక తప్పలేదు. 'ఈయర్థములో సహాయంచేస్తే అది బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమునే మరింత బలపర్చును. కాంగ్రెసు సంస్థ సామాజ్యతత్వమును నిరోధించవలె; కనుక, అందుకై, కాంగ్రెసుమంత్రులందరు రాజీనామానియవలె' అని కాంగ్రెసు కార్యనమితి తీర్మానించినది. మంత్రులరాజీనామాతరువాత గాంధీమహాత్మునికి వైస్రాయికి సంభాషణలుజరిగి, వైస్రాయిగారు 5-2-40 తేదీని ప్రచురణచేసినారు. 'పరిస్థితులబట్టి వీలై నంతత్వరలో డొమినియను హక్కునిచ్చుట బ్రిటిషుసర్కారు సంకల్పము'ట,

రాజ్యాంగమును ఇక్కడియెన్నిక ప్రతినిధులే నిర్ణయించుటకు తాముప్పుకోరట. అనగా మనదేశముకు స్వయంనిర్ణయపు హక్కు ఉన్నదని బిగ్గిటను ఒప్పుకోదట.

‘ప్రజాయ త్తత, స్వాతంత్ర్యము’ అని ఈనాలుగేండ్లు బ్రిటిషు ఫెరించి రాజనీతిజ్ఞులరచుటే కాని, క్రియలో అవిలేవు. స్వతంత్రత యూరపుకే, ఆసియా ఆఫ్రికాల జనులపశంస చేకూడదట ! ఈ బ్రిటిషుమంశుల భావాలు గత 200 ఏండ్ల నుండి యూరపురాజ్యాల మనోభావములవంటివే; 18 వ 19 వ శతాబ్దులలో చెప్పిన సాంతంత్ర్య సూత్రములను యూరపియ మజాతులకు మాత్రమే వర్తింపజేసిరి, అందును క్రైస్తవజాతులకే; ఇప్పుడు ఈ 20 వ శతాబ్దిమధ్యనూ అంతే. లోకంలో ధ్వేచ్ఛా మానవత్వములుండవలెనను ప్రచురణ మాత్రం పోలేదు !

మన జాతీయ స్వత్వముగూర్చి బ్రిటిషు అధికారులు పొడుగున అవలంబించిన నీతి అట్టిదే. లోకవృత్తాంతములు శరవేగమున ప్రసరించుచున్నవి. మనదేశముగూర్చి బ్రిటిషు వారి సామ్రాజ్యతత్వపుధోరణి మారలేదని స్పష్టపడినది.

మనకు స్వయం నిర్ణయము కథికారమును బ్రిటిషున గాకరు ఒప్పుకొందురా ? అనేదే ఇప్పటి ముఖ్యప్రశ్న; ఇది లేకుంటే జాతీయతయే లేదు.

సామ్రాజ్యబలం నిమిత్తమే ప్రస్తుతపు యుద్ధమును; ఇందులో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడితే అందుసల్ల బలపడి, మన దేశంపైన ఆసామ్రాజ్యపు ఆధిపత్యము మన దాస్యపరిమితి యు వృద్ధియగును. కనుక ఇక వారి దారివేరు, మనదారివేరు.

ఈయుద్ధంవల్ల 1937 లో మనమారంభించిన మౌత్రిత్వపుసహకారము నిల్చుచు, మరల ఆసహకారమార్గము పట్టినాము. ఇక ముందుకే పోవలెను.

ఏజాతులను తమ వశమైన రాజ్యములను నిర్బంధం వల్లగాని వదలుకోరు. వ్యక్తులు నీతితో వర్తించినను, అధికారి రాజ్యములట్లు వర్తించుటచేదు యూరపులో 'నాగరికు' లిప్పుడు మానవశక్త్యముల హక్కుల నిష్ణాయముకు పశుబలముపైనే ఆధారపడుచున్నారు ఈపద్ధతి వ్యర్థము, హానికరము; శాంతి న్యాయముల ఆధారముతో కొత్తపద్ధతి కావలె; ఈ ధోరణి మానవుల ఆత్మశక్తిపైన ఆధారపడునది, అను ఈభావము వేగంగా బలపడుచున్నది.

ఇంతవరకు పాఠకపాలిత సంబంధము గల్గిన బ్రిటిషువారు మనతో శాంతి న్యాయపద్ధతులతో నిప్పుడు కొత్తసంబంధ మేర్పర్చుకొన వీలుకలదు. బ్రిటిషువారందు కొప్పుకుంటే, మానవజాతి కుశకరించి మార్గదర్శకులగుదురు. కాని, అందుకు బ్రిటిషువారిలో హృదయపరిణామము కావలె. అది యింకను లేదు.

అయినను మానవస్వభావము సహజముగ మంచిదని గాంధీమహాత్ముని దృఢనిశ్చయము. సిద్ధాంతభంగము లేని పద్ధతిని, అన్యోన్య సమాఖ్య సాగించుట కాయన సిద్ధముగ నున్నారు.

బ్రిటిషువారు శాంతిన్యాయముల స్థాపనకే యత్నించు చున్నారనే భావము నిజమైతే, చాల సంతోషమే. కాని, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వపు శాంతిన్యాయవాదమనేది దొంగ నాణెమని, భారతీయసమస్య అనేమచ్చురాయితో పరీక్షించ గానే తేలినది.

ఈమఃఖ్యసమస్యగూర్చి మాత్రం హుటయిమ్మను కాంగ్రెసువారి కోరిక అన్ని సంఘములకు సమ్మతము. కొన్నిపక్షములు కాంగ్రెసుతో సమంగా ప్రగతిలేక, ప్రత్యక్షసంగరముకు వెనుదీయవచ్చు, కాని భారతీయులకు స్వాతంత్ర్యము జన్మహక్కు, అవసరము, అని అన్నిపక్షములు అంగీకరించినదే. అట్టి మాన్యువల్ల తమప్రజ్ఞేకపుహక్కులకు భంగము కల్గుననేవారును స్వాతంత్ర్యసూత్రము సంగీకరించి గారుగదా.

ఇక సాంఘికసమస్య: ఈపరీక్షాసమయంలో కొన్నిరాజకీయాలేగాక, సాంఘికసమస్య నిజస్వభావమును వెల్లడియైనది. ఈదేశపు రాజకీయసమస్య పరిష్కారముకు మైనారిటీ (=స్వల్పసంఘము) సమస్యయే అడ్డమువచ్చినదని ఇంగ్లండులోను ఈదేశమందును చాల చాలప్రచారము జరిగినది. 'విభజించి

పాలించుట, 150 ఏండ్లనుండి బ్రిటిషువారి పద్ధతియే. పరాధీను లలో విభేదములు హెచ్చించి, వారి దుర్బలత్వమును తమ లాభానిమిత్తం విదేశప్రభుత్వ ముపయోగించుదురు. మనలో విభేదములున్నంతకాలమే విదేశప్రాబల్యము సాగును.

మనదేశములో సామ్రాజ్యతత్వమిప్పు డంతమొందిన దని, బ్రిటిషువారిప్పుడనుచున్నారు. కాని, ఈ 5 నెలల చరి త్రవల్ల సామ్రాజ్యతత్వచుట్లే నిల్చియున్నట్లు స్పష్టము. మనలో సాంఘికవిభేదపుసమస్యను బ్రిటిషురాజనీతిజ్ఞులుస్వలాభముకు ఉపయోగించుకొను అన్యాయవారు మానలేదు.

సాంఘికసమస్య వెంటనే పరిష్కారం కావలెననియే కాంగ్రెసువారు చెప్పుచున్నారు. కాంగ్రెసు చరిత్ర అంతయు యందుకు నిదర్శనము. కాంగ్రెసువారిందుకు రెండుసూత్ర ములు నిర్ణయించినారు.

1. ఈదేశము కేర్పడు రాజ్యాంగంలో 'అల్పసంఘము' లన్నిటిహక్కులు భద్రముగరక్షించుటకు హామీ ఇవ్వబడును

2. ఆ హక్కుల కెట్టి రక్షణ కావలెనో, ఆ అల్పసంఘ ములు నిర్ణయింతురు. అనగా వారి అంగీకారంతోనే ఆ నిర్ణ యము జరుగును.

ఈ “మైనారిటీల” సమస్య ఇతర దేశాల లోను ఉన్నది. ఇంతకన్న న్యాయమైన పరిష్కారసూచన మరియెక్క డనైన జరిగెనా? అందు లోపములుంటే సవరించవచ్చు. ఈ

19 ఏండ్లలోను కాంగ్రెసువారి ముఖ్య తీర్మానము లేవియు నాతో సంప్రదింపులేకుండ జరుగలేదు. పైన చెప్పిన సూత్రములు కాంగ్రెసువారి కార్యక్రమపులోనివే. దీని అగ్నికరీక్ష కెప్పుడును చలించక కాంగ్రెసు నిలువగలిగినది.

‘కాంస్టిట్యుయెంటు అసెంబ్లీ’ (=రాజ్యాంగపరిషత్తు) పద్ధతిలోను కాంగ్రెసువారిట్టి నియమము లేర్పర్చినారు.

“మైనారిటీ” సంఘసమస్యయే స్వాతంత్ర్య మిచ్చుట కడ్డమైనదనుటకన్న బ్రిటిషుసర్కారు మా స్వాతంత్ర్యపుహక్కు నొప్పుకొని ‘మైనారిటీ’ సమస్యను మాలోమేము పరిష్కరించుకొనుట కవకాశమిచ్చివేయుటే న్యాయము, అవసరము.

. ఇంతకును ముస్లిములు రాజకీయంగా స్వల్పసంఘంవారనుటలో అర్థములేదు. హిందూదేశము ప్రజాయత్తమైతే తమహక్కులకు భంగముకలుగునను పొంపాటువాదంవల్ల యెన్నియో అనుమానాలు హేత్వాభాసాలు జరిగి ముస్లిములు ఇతరులుగూడ భ్రమవశులైనారు.

ఈ దేశపు ముస్లిములు 90 కోట్లవరకున్నారు; హిందువులు వగయిరాలకుండుజాత కులవిభేదములు లేకుండ, మహమ్మదీయులలో సర్వజన భాతృత్వము సమత్వమునుండి వారి కేకీభావమున్నది. వారు మొత్తపు జనసంఖ్యలో $\frac{1}{4}$ వంతు అయినను చాల కోట్లజనులు బలీయులును, కనుక ఈ దేశము స్వతంత్రం ప్రజాయత్తం కాగానే తమహక్కులు రక్షించు

కోలేమని ముస్లిములు భావించకూడదు. వారు అన్నిప్రాంతాలలో హెచ్చుతగ్గులుగా నున్నారు. బెలుచిస్తానుసహా అయిదు రాష్ట్రాలలో ముస్లిములే హెచ్చుమంది; కనుక, ఏడింటిలో హిందువులు, ఐదింటిలో ముస్లిములు కేవలం అల్పసంఖ్య వారని బాధపడుటేల?

భారతదేశపు భావిరాజ్యాంగము షెడరేషను(=సమిష్టి ప్రభుత్వము); అది ప్రజాయత్తముగ నుండును; ఆయా రాష్ట్రముల కాంతరిక స్వేచ్ఛ యుండును. సమిష్టి కేంద్ర ప్రభుత్వముకు విదేశాంగశాఖ, దేశరక్షణ, సుంకములు, ఇట్టి అందరికి అవసరమైన విషయములే ఉండును. అట్టి రాజ్యాంగంలో మొజారిటీ మైనారిటీ సంఘముల బాధయుండదు. ఈదదల చియు, గట్టుపైనేనిలిచి నీటిలోదిగుటకు జంకుటెందుకు? ధైర్యముతో నీటిలోదిగవలెను; అప్పుడనుమానము లన్నియు మాయమగును.

(1888 నుండి) ముస్లిములు రాజకీయములలో జేరక, జాతీయతకు వ్యతిరేకులైయుండిరని గమనించి, నేను 1912 లోనే నిదానముతో విమర్శించితిని. భారతీయులందరము. ఒకే పడవలోని క్రయాణికులవంటివారము. ముస్లిములము జంకు భయము గల్గియుంటే, కి వ పక్షమగు బ్రిటిషువారీదేశంలో మనరక్షణకని స్థిరంగా ఉండవలసినదే. మనమట్టి పిరికివారమైతే ఏవాగ్దానములు రక్షణలునిచ్చినను బాగుపడలేము.

మనము ధైర్యవిశ్వాసములతో కార్యరంగముకు దూకవలెను. ధీరసాహసులు కార్యపరులు నెప్పుడును చెడరు. జంకక జాతీయాదర్శము చేరవలసినదే. నాప్రతినాశములలోను ఈభావమున్నది. ఇస్లాము ధర్మము స్వాతంత్ర్యబోధకము; కనుక, ముస్లిములు దాస్యము కొప్పకొక జాతీయస్వాతంత్ర్యము సంపాదించుటకు సిద్ధపడవలె. ఇస్లాంధర్మమును వదలువాడే పరాధీనముగనుండును.

1912 తరువాత కొందరు నాభావముకువచ్చిరి. నేను నాలుగేండ్లు జైలులోనుండి వచ్చుసరికి ముస్లిములు దాస్యపు గొలుసు త్రెంచేదలచినారు. తరువాత ఈ 20 ఏండ్లలో కొత్తభావతరంగములు వచ్చినవి. ముస్లిములెప్పుడును వెనుకబడకూడదు.

ఇటీవల జరిగిన ముఖ్యవృత్తాంతములలో నేను పాల్గొన్నాను. అన్నిసందర్భములు చక్కగా విమర్శించగా, 9 కోట్ల ముస్లిములును నేను 1912 లో చెప్పిన ఈభావములనే అనుసరింపవలెనని, నాదృఢనిశ్చయము. జాతుల భావిస్థితిని ఉద్దేశకముతోగాక, నిదానముగ ఆలోచించుడు.

ఇస్లామతపు 1300 ఏండ్ల చరిత్రయు, దానికళలు, వాఙ్మయము, సంస్కృతి, నాకు ప్రత్యేక సంపత్తులు. వాటినిరక్షించుటనావిధి. కాని, ముస్లిసంస్కృతికి భారతీయతకు సంఘర్షము లేదు, అనుకూల్యమే కలదు. నేను భారతజాతిలో నొక

భాగమును; ఈజాతీయ భవనము నేనులేకుండ అసంపూర్ణము; ఎన్నియో జాతులు, మతములు, నాగరికతలు కలియుట దీనిచారిత్రకవిశేషము. ఈచలువనేల యెందరికో యాశ్రయ మైనది. చరిత్రకాలముకు పూర్వమును తరువాతను ఎందరో వచ్చిరి. ఈడ్వర్ అందరిని తనయొడిలో నాదరించి పోషించినది. రెండు సంస్కృతిప్రవాహములు గంగా యమునా సంగమమువలె కలసినవి. ఈమిశ్రణమే భారతీయసంస్కృతి. ఇందులో ముస్లిం సంస్కృతిలో ప్రజాయత్తత సర్వజనసమత్వము ముఖ్యములు.

ముస్లిమతమును వేయేండ్లనుండి యీదేశమందున్నది. హిందువు తాను భారతీయడననునట్లే భారతీయులమును అభిమానంతోనే, ముస్లిములు స్వమత మనుసరింపవలెను. క్రైస్తవులును భారతీయులుగనే క్రైస్తవమత మాచరింతురు.

ఈవేయేండ్లలో మనభాష కవితలు, వజ్రయము, సంస్కృతి, కళ, శిల్పం, వేషపద్ధతులు, ఆచారములు, వగైరాలన్నిటిలో సమిష్టికృషి ఫలితిముకల్గినది. ఇప్పుడు మిశ్రిత సామాన్యభాష వాడుచున్నాము. ఆచారవ్యవహారాలలోను మిశ్రణమున్నది. ట్యాంకేజాతి, సమిష్టినాగరికత యేర్పడినవి. ఇవిపోవు. వేయేండ్లక్రిందటి హిందూజీవితమును తేవలెనని హిందువులు యత్నించినను వ్యర్థమే. అట్లే ముస్లిములుమధ్య ఆసియా పారిసీకముల పాతసంస్కృతి నిష్పడు తేబోయినను

సాధ్యముకాదు -- తవిషయములందు పునరుద్ధరణ మంచిదే; కాని సాంఘికవిషయమందట్టికృషి ప్రగతిని చెరుచును.

ఈవేయేండ్లలో శ్రాకృతియే ఏకజాతిని నిర్మించినది మనమందరమిప్పుడు అభేద్యమై ఏకమైన భారతజాతియైనాము.

ఒక తుదిమాట: ఐకమత్యము, క్రమశిక్షణ, గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమందు సంపూర్ణవిశ్వాసము, ఈమూడిటి వల్లనే మనయుగ్యమింతవరకున్నతస్థితికి వచ్చినా; ముందును తద్వారానే మనకు జయముతో కార్యసాధనయగును.

17 సంఘర్షం

ఆపిప్రేలులోనే ఆజాదుగారి సలహాప్రకారం స్వతంత్ర ముస్లిములు 7 షతాబ్దాలవారు శ్రీఅల్లాబక్షు(సింధుప్రధాని)అధ్యక్షతను ఢిల్లీలో సమావేశమై, ఆజాదు దృక్పథమామోదించిరి.

ఇట్లు కాంగ్రెసు మిగతానాయకులతోబాటు రాష్ట్రపతి ఆజాదుగారంతట భారతీయులందరిలో స్వాతంత్ర్యోత్సాహం కల్పించుటకు తీవ్రప్రయత్నం సాగించెను; ఇకమరల బ్రిటిషు ప్రభుత్వంతో ఏదోరీతిగ అహింసాయుద్ధము తప్పదని యెంచి, అందుకు పూర్వరంగంగా సాంఘికసఖ్యమును బలపర్చుట కాయన ప్రణేయకదిక్షుపహించెను. అయితే బ్రిటిషుఉద్యోగులు తమజిత్తుల నెక్కువయుక్తితో నుపయోగించిరి. ముస్లిములల్ని

నంకువర్గముని భయపడుట అర్థరహితమగు విరికిదనముని ఆజాదు చాలసార్లు నిరూపించెను. కనుక “ముస్లిములు ఒక ప్రత్యేకజాతి, తక్కిన భారతజాతిలో వారు చేరరు; ఇది మత భేదమేగాకజాతిభేదము”అనికొత్తనినాదమునువారురహస్యంగా అందించిరి. ముస్లిం ప్రాబల్యంగల ప్రాంతాలు ప్రత్యేకరాజ్యముగ నేర్పడవలెననియు ఆలోచించిరి. అంతట 1940 ఏప్రిల్లో అ॥ భా॥ ముస్లింలీగు సమావేశము లాహూరులోజరిగినది. అందులో ముస్లిం ప్రాబల్యప్రాంతాలు విడిస్వతంత్రరాజ్యం కావలెనని జిన్నాగారి ఉద్బోధనప్రకారం తీర్మానించిరి. రాజాపు జాతీయయుద్ధంలో ముస్లిములు పాల్గొనవద్దని, ప్రస్తుతముకు బ్రిటిషుఆధిపత్యమే ఉండవలెననియు లీగునాయకులు విషప్రచారం సాగించిరి. మాలానా ఆజాదు ఎట్లొసాంఘికమైత్రికై లీగుతో సంప్రతింపుకు చాలసార్లు ఆత్మడు యత్నించిరి. కాని, జిన్నాగారవకాశమియలేదు, వైపెచ్చు, ఆజాదును దూషించిరి. బ్రిటిషుప్రభుత్వంతోను గౌరవయుతమైన రాజకీ రాష్ట్రపతియన్నించెను. కాని, వైస్రాయి లిన్లిత్తో ముస్లింలీగు కత్యంతప్రామాఖ్యమిచ్చి; వారిహక్కుల రక్షణ కావలెనని, వారిసమ్మతిలేని రాజ్యాంగ మమలు జరుపమని, అప్పుడైనను పూర్వసాతంత్ర్యముకు బదులు డొమినియను రాజ్యాంగమే ప్రసాదించుమని వెల్లడించిరి; ఆమరతులకు లోబడియే, కాంగ్రెసుఅధ్యక్షుడు తనతోమాట్లాడవలెనని

వైస్సాయికోరెను. “జేవరతుగపిలిస్తే వచ్చిమాట్లాడుదును, కాని ఇట్టిఅసంభవమగు నిరోధాలతో చర్చించుటవ్యర్థము’ అనిచెప్పి అప్పుడు ఆజాదుగారు వైస్సాయినిదర్శింప నిరాకరించి కాంగ్రెసుకారవంసిలిపిరి.

ఏసందర్భంలోను రక్తసాతపు యుద్ధంలో కాంగ్రెసు వారు సర్కారుకు యోధసహకారం చేయకూడదని గాంధీగారు వ్యక్తపర్చిరి. కాని, అవిషయంలో నెహ్రూ ఆజాదు లిద్దరూ గాంధీగారినుండి భేదించి, బ్రిటిషువారు న్యాయమైన రాజీకివస్తే, యుద్ధంలోపూరాసహాయ మిత్తుమనిరి; కానిబ్రిటిషు వారు విగిసిరి; కనుక కాంగ్రెసుకు ఇక తీవ్రమగు సమిష్టిసత్వా గ్రహముతప్పదని నెహ్రూ ఆజాదులు భావించిరి.

అయితే శత్రువు కష్టదశలోనున్నప్పుడు బాధించుటకు అహింసాతత్వ మొప్పుకోను; కనుక, ప్రస్తుతం మృదువగు వ్యక్తి సత్యాగ్రహమే సాగించుటకు సర్వసేనాని గాంధీజీ నిశ్చయించిరి. “అహింసాయుద్ధంలో బ్రిటిషుఅధికారులకు తోడ్పడుటసవ్యంకాదు. హింసానష్టతిని హింసతో నెదుర్కొనుట అనుచితము” అని మాట్లాడుటే ఈసత్యాగ్రహము. అనగా యుద్ధముగూర్చి జనులకు వాక్స్వాతంత్రమున్నదను బ్రిటిషు వారికిది సవాలు. దానిలోను, మహాత్మునిచే ముందుగఅందుకు నియమితులే వ్యక్తిగతంగా ఆహూట లుచప్పరించవలె. కాని, ఇంతటి మందసత్వాగ్రహంగూడ ప్రభుత్వము సహించలేద-

అట్లు సామ్యంగనేలిన పౌజాప్రతినిధులందరిని ఉద్యోగుల
రెస్టోరేషన్ కేసులోనుంచి భారతీయులకు వాక్ స్వాతంత్ర్యము
కలదనట వ్యతిరేకమని ఈయండ్లలో భారతీయ సహాయ
మనేది సర్కారునిర్బంధంవల్లనే జరుగుచున్నదనిగూడ ఈసత్యా
గ్రహంవల్ల లోకముకు వెల్లడియైనది. మనఆత్మగౌరవమును
రక్షణమైనది-1940 సాలాఖరులోగా రాష్ట్రపతి ఆజాదుగారును
ఈరీతిగ సత్యాగ్రహం చేసినందుకు అరెస్టుఅయి, ఏడాది
దండన ననుభవించిరి. అంతట 1941 సాలులో వేలకొలది
సత్యాగ్రహులు ఖైదు నలంకరించిరి. లీగువా రెంతవ్యతిరేకం
చేసినను, అనేకులు ముస్లిములును సత్యాగ్రహంలో పాల్గొనిరి.

ఈలోగా యూరపులో బ్రిటిషువారికి యుద్ధప్రమాద
ములు తగ్గిపోయినవి. 1941 జూన్ 22 నుండి జర్మనుల ఔహి
నులు విమానదళాలు పశ్చిమరంగంవదలి, రష్యాపై యకా
యకుగా విజృంభించిరి. దూరప్రాచ్యరంగంలోనో జపాను
హతాత్తుగ యుద్ధప్రకటనజేసి, డచ్చి బ్రిటిషువారల ఆధిపత్యం
లోని జావా సుమిత్రా మలయా యిత్యాదుల నాక్రమించిరి,
క్రమంగా బర్మా కెగబాకిరి. అంతటితో బ్రిటిషుమంత్రివర్గ
మాందోళనలో బడినది. రష్యాను యుద్ధంలో బ్రిటిషుమిత్రు
లుగ తిప్పిన అసమానదూత క్రిష్ణుమంత్రిని వారప్పు డీదేశము
నకు రాయబారిగబంపిరి. ఆజాదు నెహ్రూగారలిద్దరును యుక్తి
తో ఆ రాజీచర్చలు జరిగించిరి. ఒకప్పుడు క్రిష్ణుగారు మనకు

నిజమగు అధికార మీయదలచిరని, ఉభయ క్షేమకరమగు రాజీ కుదరవచ్చునని, తోచినది. కాని, ఈలోగా చర్చిలు ప్రధానిగారు క్రిష్ణుగారిని మందలించగా ఆ రాజీ యెడిపోయినది. ఈ చర్చలలో సందేశాలలో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో కాంగ్రెసుతరపున ఆజాదు ముఖ్యపాత్ర వహించి, చాలయుక్తితో కర్తవ్యం సాగించి, మనదేశీయుల ఆత్మగౌరవమును నిలబెట్టెను. యుద్ధాంతమందు ముస్లిం ప్రాబల్య ప్రాంతాలు విడిపోవుటకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చినను సరే; స్పృహముకు భారత మంత్రవర్గముకు ఆరాజ్యాంగంలోనే నిజమయిన అధికారమిచ్చి యుద్ధనీతి నిర్ణయంలోను కొంత బాధ్యతనిస్తే, మంత్రత్వమును కాంగ్రెసు వహించునని ఆయన నెహ్రూతో సంప్రదించి మాటయిచ్చెను, అందుకును ప్రభుత్వమొప్పుకోనందున రాష్ట్రపతి ఆజాదు (కాంగ్రెసుతరపున) బిట్టినూచనల నిరాకరించి, క్రిష్ణుగారు కుయుక్తితో మాటతప్పినవిధమును తన లేఖలందు వివరంగా విశదపర్చెను.

క్రిష్ణుగా రింగ్లండు చేరగనే పరిస్థితులు విషమించినవి జపానువల్ల తమ సామ్రాజ్యము కాపత్తుగల్గు పరిస్థితిలోను బ్రిటిషువారు తమంతట స్వరాజ్య మిచ్చుటలేదు; పెపెచ్చు, మలయా బ్రాహ్మణలో తాము చూపిన ఉత్తరకుమారిప్రజలను అసహాయ శూరతను (జపానియులీ దేశంలో దిగితే) ఇక్కడను చూపునట్లుండిరి. మన తీరప్రాంతాలలో జపానుయోధులు

డిగితే ఉద్యోగు లక్కడి ప్రాంతమును ధగ్ధగ (Scorched earth)గ జేసి చాటిపోవుటకు మార్గసిద్ధపన్నుకొనిరట; కొందరు గవర్నర్ల ప్రలాపాలు హాస్యాస్పదంగా ఉండి, అందువల్లనే ప్రజలలో భయోత్పాత మేర్పడుచుండెను. కనుకనే యీ యుద్ధ కాలంలో కాంగ్రెసువారు కేంద్రంలో పాలనాధికారంకోరుట సర్వదా ప్రజాక్షేమము కవసరమని వ్యక్తమయినది. ఈలోగా బియ్యం చమురు మున్నగు నిత్యావశ్యకములకు కరువేర్పడినది; బ్రిటిషువారు సమర్థించుకోలేక అమెరికను సేనలు గూడ ఇక్కడ దింపిరి; కొందరు ప్రముఖాధికారుల ధ్యానం దొడ్డిదారినేయుండినది. ఈలోగా ప్రజలపయిన జారీచేసిన చిర్బంధాలకు మితి లేదు. బ్రిటిషు అమెరికను సేన లిక్కడనుంచుట, ఈ దేశమును యుద్ధపురియారీ స్థానముగ జేయుటవలననే, జపాను జర్మనీల దృష్టి అప్పుడీవైపుకు తిరిగినదని గాంధీమహాత్ము డన్నిసందర్భాలలో చించి, “క్విటిండియా” (=బ్రిటిషువారు మర్యాదగ వెంటనే ఈ దేశమును విడచిపోవలె. వారిక్కడ పాలించుట కవకాశం పోయినది) అని స్పష్టంగా హరిజనక్షత్రికలో ప్రచార మారంభించెను. అది విద్యుత్తరంగాలవలె దేశమంతట అద్భుతవేగముతో వ్యాపించి జనామోదమందినది. కాంగ్రెసు కార్యసమితిలోను గాంధీగారిట్టి తీర్మానంపెట్టి బ్రిటిషువారు వెంటనే “హుక్మామతు” ఒప్పగించసియెడల, అంతట తీవ్రసత్యాగ్రహము సాగింతుననిను. గాంధీజీ సారథ్యమందుకోగానే, నలు

దిశలను ఉద్దేశ్యమతిశయించినది. నెహ్రూ ఆజాదుగారలకు 'ఈహింసాప్రాబల్యమధ్యమందు' జనులు గాంధీయపద్ధతినత్యాగ్రహముకు సిద్ధంగా లేరేమో'యని కొంత వ్యాకులత కలిగినది. కాని బ్రిటిషువారు మూర్ఖతవహించిరిగనుక వేరుమార్గం లేదని నిశ్చయించిరి. తుదకు 8-8-1942 తేదీని బొంబాయిలో అ| భా| కాంగ్రెసు సమితివారు సుప్రసిద్ధమగు 'క్విటిండియా' తీర్మానంచేసిరి. గాంధీగారింకను వైస్రాయితో రాజీప్రయత్నాలు చేతునని, అదివ్యర్థమైపోతేనే సత్యాగ్రహం నిర్ణయించునని వెల్లడించెను. కాని అవినీతితో బ్రిటిషుప్రభుత్వము ముందే ప్రజోద్యమమును సీదాగా అణచ నిశ్చయించుకొనిరి. 9-8-42 ఉదయముకే గాంధీగారొక చోటికి కాంగ్రెసు కార్యసమితి వారొకచోటికి తక్కిన సభ్యులందరు మరియుతరస్థులాలకును హఠాత్తుగ తీసుకొనిపోబడి, ఎట్టి విచారణయు లేకుండ నిర్బంధితులయిరి.

కాంగ్రెసు ఉద్దేశించిన యీఆఖరు అహింసాయుద్ధము చాలక్లిష్టమని ఆజాదుకు తక్కిననాయకులకును తెలియును. లోకమంతట అల్లుకొన్న హింసాదావానలము భౌతికంగా, మానసికంగా, నైతికంగాగూడ, జనులందరిని వీడించి వికృతపరచుచుండెను. దానిమంటలు మన దేశముకు వ్యాపించునట్లుండెను. జనులు అన్నవస్త్రముల కాతురులైయుండిరి; భారతీయులమనసులో ఆందోళనయు, హృదయంలో బ్రిటిషువారివైన

ద్వేషమును చెలరేగినది. ఈస్థితిలో హింసాధోరణి రాకుండ
తగుకట్టుదిట్టములతోనే తప్పనిసరియైతేనే ఆఖరుయుద్ధమును
ఆదర్శరీతిగ గాంధీమహాత్ముని సూచనలప్రకారమే సాగవలె
నని కాంగ్రెసునాయకు లుద్దేశించిరి; సాధ్యమయితే ప్రభు
త్వంతో రాజీకుదిర్చి, ప్రపంచయుద్ధంలో సహకరించి, లోక
క్షేమముకు ప్రజాశాంతికి తోడ్పడదలచిరి. కాని, దైవ మన్య
ధా తలచెను; బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు క్రూర్యంవల్ల ఆసత్యా
గ్రహము నారంభించుముందే నాయకులందరు జైలులోబడిరి.
ఇట్టి అంత్యదశలోగూడ సామ్రాజ్యతత్వము దుష్టంగావర్తించి
నందుకు జనులలో ఆవేశము హెచ్చినది. పోలీసుమిలటరీవారు
ముందుగనే జాతీయోద్యమము నణచివేయుటకని లాఠీప్రయో
గము, తుపాకులకాల్పులు, అంతటా జనులపైన చెప్పరాని
దౌర్జన్యప్రయోగములను సాగించిరి. క్లిష్టస్థితిలో దేశరక్షణ
కవసరమైన నౌకానిర్మాణం, విమానోత్పత్తి, రైల్వేయింజను
బళ్ళెత్పత్తి, యుద్ధావశ్యకమగు పరిశ్రమోత్పత్తి, తదేకదీక్షతో
ఇంగ్లండు, కెనడా, ఆస్ట్రేలియావంటి దేశాలలో సాగుచుండెను.
పక్షవిఘ్నదాలున్నాని ప్రజాసహకార మర్థించి, సర్వపక్ష
యతమై ప్రజాబలంకల్గిన జాతీయప్రభుత్వము నేర్పర్చిరి.
మన దేశంలోమాత్రం బ్రిటిషుఅధికారుల ప్రవృత్తి వ్యత్యస్త
మయినది. దేశంలోరక్షణకు తగుసౌకర్యాలు, ప్రజోత్సాహం
ల్లించలేదు; సరికదా; తమపరాక్రమములను ప్రజలపైనే

ప్రయోగించిరి. ఈ అశక్త దుర్జనత్వం, సహకార నిరాకరణం ప్రజాక్షేమముగూర్చి నిర్లక్ష్యోనుజూచి జనుల సర్కారుధోరణి నేవగించుకొనిరి. ఇతర దేశాలలో యుద్ధప్రమాదాలవల్ల కొలది మంది హతులైరి. మన దేశంలోనో, అంతకుపదిరెట్లు జనులు తిండిలేక ఆధివ్యాధులవల్లమాడి దుర్మరణముకు పాలైరి. రెండేండ్లు దేశమంతయు కల్లోలభరితమయినది. ఉద్యోగులు కొందరుజనులు రైలు, తంతి, సర్కారుభవనములు ఇత్యాదులు ధ్వంసంచేసిరి. కొందరు రహస్యవిప్లవం లేవదీసిరి. కొన్ని జిల్లాలలో 'ప్రతిప్రభుత్వ' మేర్పడినది. ఆజాదు పూర్వకృషి ఫలంగా చాలమందిముస్లిములును సత్యాగ్రహంచేసిరి. సుభాసు బోసుగారప్పటికీ దేశంనుండి తప్పించుకొని యూరపుకు, అట నుండి మలయప్రాంతముకు చేరి. అచట, ఆజాద్ హింద్ హు కూమతును స్థాపించెను. బ్రిటిషువారు మలయా బర్రాలలో నిరాధారంగావిడచిన భారతీయసైనికులు సహజంగా ఈస్వతంత్ర భారతనేలలో జేరిరి. ఈ 'ఆజాద్ హింద్ పాజు' జపానీయుల సాయంతో భారతదేశంవైపు విజృంభింపదొడగిరి. వీరి 'ఢిల్లీ చలో', 'జయహింద్'నినాదాలుపిమ్మట ఈదేశంలో వ్యాపించెను. లక్షమందిపైగా భారతీయులప్పటికి బ్రిటిషుప్రభుత్వపు జైళ్ళలోనుండిరి. నెహ్రూ ఆజాదువంటి ఫాసిస్టు నాజీద్వేషులగు ప్రజాతంత్రవాదులకు గాంధీమహాత్మునంతటి ఆదర్శ శాంతిపరునికిగూడ జైలులోనే బ్రిటిషుప్రభుత్వము స్థానమిచ్చు

టతో, ఈ దేశంతో వారి కభ్యుత్థము కలత్వదశవచ్చెనని జేరినది. ఇట్లు దేశమంతట ఆందోళన చెలరేగినను, మనవారు విదేశీయులను చంపలేదు. కాని, ఇక విలయితీసర్కారు కిక్కడ తావు లేదను దృఢనిశ్చయము జనులలో శాంతంగానే యేర్పడినది.

ఆఖరు జైలునివాసము.

రాష్ట్రపతి ఆజాదు తోటి కాంగ్రెసు కార్యసభ్యులతో బాటు మధ్యరాష్ట్రపు అహమదునగరపు కోటలో ఖైదు చేయబడిరి. వీరికి బయటిప్రజలతో యెట్టి సంపర్కంలేకుండ జనసంభాషణకు వీలులేకుండ ప్రభుత్వంవారెన్నియో నిర్బంధముల బెట్టిరి. కాని, ఆజాదు చారిత్రాపరిస్థితుల ఆ దుర్గంలో నిగ్రహంతో తన సహచరుల సహవాసంతో కాలం గడపెను. అప్పుడు బ్రిటిషు అధికారులు కాంగ్రెసుసంస్థపైన జేసిన అపవాదముల నాయన తీవ్రంగా ఖండించుచు, పరిభ్రష్టముకు వ్రాసెను. ఫలించేసహకారం చేయుటకు కాంగ్రెసు ఎప్పుడూ సిద్ధమే. కాని, నిజమైన అధికారిముంటేనే కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ బాధ్యత వహించినందుకు జనులలో ఉత్సాహమేర్పడి ప్రియోజనముండును. వ్యర్థమంతిత్వం వహించుట పదవీ వ్యామోహము. అది కాంగ్రెసు నాయకుల కెప్పుడూ లేదు. మరియు 'కాంగ్రెసు జపానీయులదాడికి తోడ్పడ దలచెనను బ్రిటిషు

ఆరోపణ కేవలము అసత్యము; జపాను దుస్వృత్తిని చిటిచువా రామోదించినప్పుడును కాంగ్రెసుఖాడించినది. దేశపు దుస్థితికి ప్రభుత్వమే బాధ్యులు' అని ఆయన సహేతుకంగా నిరూపించెను. ఆరోపణలోను ఆజాదుగారు ఆధ్యాత్మికకృషిని, ధార్మిక చర్యను, సాహిత్య నిర్మాణమును సాగించు చుండెను. దేశపు యిటీవలి పరిస్థితిని, సాంఘికసమస్యలను, రాజకీయ నైతికపరిణామమునుగూర్చి అక్కడ ఆజాదుగారు 'గుమ్మా రేఖాశిర్' అను పేర విపులముగా అమూల్యగ్రంథమును ఉర్దూలో వ్రాసినారు. ఇది పాండిత్యం, రాజనీతి, లోకానుభవముతో నిండి, ఉదారభావములు దెల్పుచది.

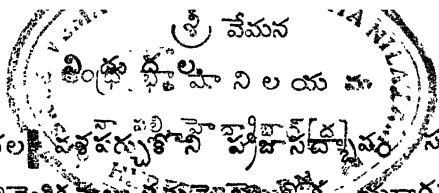
ఈసారి జైలులో ఆజాదు తక్కిన నాయకులతో కలసి వసించుట చాల తృప్తికరమయినది. రోజూ ఆయన నైహూ ప్రసాదు వట్టాభియున్నగు మేధావులతో సాహిత్యచారిత్రాకాది విషయాలగోష్టిచేయుచు వారినానందభరితుల జేయుచుండెను. వారి పరస్పరప్రేమగౌరవము లింకను చాల హెచ్చినవి. ఆజాదు యిత్యాదులతో నిత్యగోష్టివల్ల ప్రాచీనసంస్థల పూర్వపు ఆధ్యాత్మికత ముస్లిం ధార్మికప్రవృత్తి వగైరాల గూర్చి యెన్నియో గొప్పవిషయములు తనకు తెలిసెనని, అట్టి విద్య ప్రసంగంద్వారా యెన్నియో అమూల్యవిషయములు గ్రహించుట మహాదృష్టమని నెహ్రూగారు ప్రకంశించి యున్నారు. సంభాషణలలో రంజకంగా సంస్కృతి విజ్ఞానవిషయాలగూర్చి

ప్రసంగచర్యలు సాగించుచు, వారప్పుడా నిర్బంధంలో ఉప
యుక్తంగా చర్యలతో రచనలతో కాలంగడపిరి. జేశములోని
దుస్థితి కూర్చి సహజంగా వారప్పుడు అపార మనోవ్యధపాలై
దినదినం మారు యుద్ధాది పరిస్థితుల నాశురతతో గమించి
చచ్చించుచుండిరి. తన అర్థాంగి అష్టస్థతమాత్రం అజాదున
కెక్కువ వ్యాకులత గల్గించినది.

విడుదల.

1944 సం॥లో గాంధీమహాత్ముని వ్యాధి కారణమున
జైలునుండి విడుదలచేసిరి. బ్రిటిషుఅధికారు లాయనతో రహ
స్యంగా రాజీబేరములారంభించిరి. సేనాని వేవెలుగారు కొంత
వైస్రాయి. ఈలోగా మహాయుద్ధము మిత్రమండలికి విజయ
ముఖము పట్టినది. జపానుకు తూర్పున అమెరికనుల దాడివల్ల
ప్రమాదము నానాటికి హెచ్చి, జపనీయులు మనవైపు దండ
యాత్ర మానుకొని, ఆత్మరక్షణకై వెనుకకు మరలిరి; కాని,
ఈదేశంలో అశాంతి నానాటికి మితిమీరినది. ఫ్రెంచి డచ్చి
బ్రిటిషువారి శూరత్వంవట్టిదని గోచరించినది. ఈదేశంలో జాతీ
యప్రభుత్వ మేర్పర్చి ప్రజల సుహృద్భావం సంపాదిస్తేనే,
జావా బర్మా మలయాలలో ప్రజానాయకుల సానుభూతిగల్గి,
స్వర్విజయముకు పాశ్చాత్యుల కవకాశ ముండునని తేలినది.

83

ఈరాజ్యాలను మరల పశ్చిమగోనా ప్రాంతానికి చేర్చి, సంపాదించు బాధ్యతను అమెరికనులు తమమే బాధ్యతగా యూరపుకు వదలి, వెంటనే భారతదేశముకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చుట అంతర్జాతీయంగాను అత్యవశ్యకమని బ్రిటిషువారి కొత్తిడిచేసిరి. ఆర్థికంగాను భారతీయుల నణచియుంచుట ఇతమకే ముప్పు అనియు బ్రిటిషుప్రముఖులు గ్రహించిరి. కనుక రాజబేరాలు దేశముగాఁ జ్వారా రహస్యంగా సాగించిరి. ఈస్థితిలో 1944 లో బీగం ఆజాదుకు (ఆజాదుగారి సతీమణికి) జబ్బుపెచ్చి, ఆందోళన మేర్పడెను. ఆమెకు ప్రమాదస్థితి గల్గెనని తెలిపి, ఆజాదుగారామెను కలఁత్రాలో చూచుటకు సర్కారు అనుజ్ఞనుకోరిరి. ప్రభుత్వోద్యోగులు నిర్ణయమై, ఆ అర్జీ మంజూరుచేయుక, కాలయాపనచేసిరి. ఇంతలో ఆమె కాల ధర్మమొందెను. తనపై పంచస్థానములు పెట్టుకొన్న ఆర్థాంగి మరణవార్త విడుగువలెవచ్చి, ఆజాదుగారెంతయు ఖిన్నులైరి; అంత్యదశలో ఆమెప్రక్కనుండు యోగమునులేనందు కెంతయు దుఃఖించిరి; కాని, ధిరోదాత్తుడు గనుక ధైర్యంపహించి, మరల దేశసేవపైనే దీక్షనుంచిరి.

ఈస్థితిలో 1945 మార్చిలో కాంగ్రెసు కార్యసమితి సభ్యులు అహమ్మదునగరమునుండి విడదీయబడి మేనాటికి విడుదలయైరి. ఆయన కలఁత్రాలో తనశూన్యగృహమును చేరుకొనెను. వెంటనే రాజ్యాంగపు సంప్రతింపులకని వైప్రాయి నుండి కలుగువచ్చెను.

రాజీ సంప్రతింపులు.

అంతట గాంధీమహాత్మునితో సంప్రతించి, అధ్యక్షుడు ఆజాదు కాంగ్రెసుకార్యసమితి సమావేశంజరిపెను. వైస్రాయి యీ సంప్రతింపులలో మొదట ఆజాదుగారి కాహ్వాన మంపలేదు. అంతట కాంగ్రెసులో తాను సభ్యుడుకానని, రాష్ట్రపతి ఆజాదే కాంగ్రెసుకు ప్రతినిధియనియు, మహాత్ముడు వ్యక్తపర్చగా, ఆజాదునుపిల్చిరి. అప్పుడు ఢిల్లీ సిమ్లాలో జరిగిన సంప్రతింపులలో జిన్నాగారిపట్టుదలవల్ల కేంద్రప్రభుత్వంలో ముస్లింమంత్రుల ప్రాతినిధ్యంగూర్చి తగువువచ్చి పరిష్కారము చెడినది. తక్కిన భావిరాజ్యాంగముగూర్చి సమ్మతి యేర్పడెను. “ప్రైవేసంతర్వరలో ప్రాంతీయ శాసనసభలన్నిటి ఎన్నికలు జరుగవలె. దేశపు జనసంఖ్యలో 10 లక్షలకొకరుచొప్పున ప్రజాప్రతినిధులను ఈకొత్త శాసనసభ్యులు జనాభానుబట్టి ఆయారాష్ట్రాలనుండి ఎన్నుకొందురు. ముస్లిములకు ముస్లిం ప్రతినిధులుందురు. ఇట్లు మతాలవారిగ రాష్ట్రశాసనసభ్యులెన్నుకొను కొత్తప్రతినిధులంటరును, సంస్థానప్రతినిధులును కలసి ఒక రాజ్యాంగ పరిషత్తుగ నేర్పడుదురు. ఈపరిషత్తువారు ఈ దేశముకు కొత్తరాజ్యాంగం తయారుజేతురు. అయితే అందులో ముస్లిములుమున్నగు అల్పవర్గాల హక్కులు రక్షింప వలె. అదసరిగాఉండి ఇంగ్లండుతో ఈదేశముకు తగువ్యాపార

పంథి కూడ కుదరవలె. అట్లు జరిగెనని తృప్తియైతే, బ్రిటిషు పార్లమెంటువారు ఆకొత్త రాజ్యాంగమును మంజూరుచేసి, ఆప్రకారం అమలుజరుపుదురట. అయితే, ఈకొత్తరాజ్యాంగములో కేంద్రప్రభుత్వంకింద 1 విదేశాంగశాఖ 2 దేశరక్షణ 3 రాకపోకల శాఖ మూత్రమే ఉండవలె. మిగతా శాఖలన్నిటి పాలన ప్రాంతీయ (రాష్ట్ర) ప్రభుత్వాలకే ఉండును.

వెంటనే కేంద్రంలో బాధ్యతాధికారంగల జాతీయ మంత్రిమండలి కావలె," (దీనినే కొద్దిమాత్రులతో 1946లో బ్రిటిషుమంత్రిత్రియమును ఆమోదించినారు.)

ఈ కేంద్రమంత్రి మండలిలో హిందువులు 5, ముస్లిములు 5 మరికొందరు పార్టీసిక్కువగైరా మైనార్టీ వారునుందురు. ఈపథకముకు రాజీనామాజరిగినది. అయితే ఈ 5 ముస్లిం మంత్రులు (తానునియమించు) లీగుపక్షీయులే ఉండవలెనని జిన్నాగారిపట్టు. అందుకు కాంగ్రెసు ఒప్పుకుంటే, జాతీయ స్వతంత్రముస్లిముల కన్యాయముజరుగును. మరియు లీగేముస్లిములకు ప్రతినీధిసంస్థ అను జిన్నావాదము దృఢపడును. ముస్లిములలో చాలమంది లీగేతరులున్నారని, శాసనసభలలో కాంగ్రెసు అహారారు, మోమిన, పియాసభ ఇత్యాదులలో ముస్లిముల సంఖ్యబట్టి స్పష్టము, కనుక ఒకరినైన లీగేతర ముస్లిమును నియమించవలెనని వైస్రాయి ఒప్పుకొనెను. అందుకు జిన్నాగారిఅగ్రహంతో ఆసభభగ్నమయినది. మరియు

శాసనసభల కెన్నికలు జరిగితే, ముస్లిం ఖానాలన్నిటిని లీగువారే
 గెల్తురని, కనుక లీగే ముస్లిం ప్రతినిధియని ధృవపడునని,
 జనాబ్ జిన్నా వాదించి, వెంటనే శాసనసభలన్నిటికీ ఎన్నికలు
 కావలెనని పట్టుపట్టెను. ఎన్నికద్వారా ప్రజాభావము వ్యక్త
 మగుట భావ్యమే, కనుక అందుకు కాంగ్రెసు వెంటనే సమ్మత
 తించెను. కాని వెంటనే పాతవోటరులిస్టుతో జరిగితే జాతీయ
 ముస్లిములకెంతో అన్యాయం జరుగును. “లీగువారు ధనసంపత్తు
 అధికారపుస్తామతూ కలవారు. విలాయతీ నిరంకుశప్రభుత్వము
 కీయుద్ధంలో సహకరించి, వాఁసాయంతో ఉద్యోగం పలుకుబడి
 గల్గి, దేశమంతట శిఖోపశిఖలుగ వ్యాప్తిపొందినారు—జాతీయ
 ముస్లిములో ! సర్కారుకోపముకు గురియై జైల్లోబడినారు.
 వారిసంస్థలు చాలవరకు అణచబడినవి. అప్పటికి వారికి
 ఎన్నికల సాగించుటకు అర్హిబలం అంగబలంకూడ లేదు. పునర్ని
 ర్మాణముకు ముస్లిం ప్రజలలా శాంతంగా యథాస్థితి బోధిం
 తుకున్ను, వ్యవధికావలె. మరియు అప్పటి వోటర్లలిస్టు చాల
 లోపభూయిష్టము— జాతీయ ముస్లిములపేరు లెన్నియో
 పోయినవి. లీగువారు అర్హతలేనివారును చేర్చబడిరి. కనుక
 మరల తయారుకావలె. ఈయెన్నిక దేశపు భవిష్యత్తుకు
 చాలప్రధానము, సజమే. కనుకనే, సరియైనలిస్టుతో తగు
 అవకాశమిచ్చి న్యాయంగా సాగించవలె. ఏడాదియైన వ్యవధి
 కావలె” అనివెంటనే దూరదృష్టిగల మూలానా ఆజాదు

నిరూపించెను; లీగేతర ముస్లిం సముఖులంతట ఆయన వాదమును బలపర్చిరి. కాని, కాంగ్రెసుసంస్థ వాతప్పడు నిదానం దూరదృష్టిచాకిర, మానవహించి, పొటనే ఎన్నికలు సాగుట కొప్పుకొనిరి. ఇదికనిపెట్టి, సర్కారు 1945 అక్టోబరులో నేకేంద్రసభకు, 1946 ఆరంభంలో రాష్ట్రసభలకును, తొందరగ ఎన్నికలు జరిగించివేసిరి.

ఆయెన్నికలలో కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీ బోర్డులో పటేలు, ప్రసాదు, ఆజాదుగారలే సభ్యులు. వారు చాల శ్రద్ధతో నిరంతరం కృషిచేసి, ఎన్నికకార్యం సాగించిరి; ముస్లి మేతరస్థానాలు చాలవరకు కాంగ్రెసుపక్షంవారికే లభించి, 1937లో కన్న ఇప్పుడెక్కువ బలమేర్పడినది. ఇక ముస్లింస్థానాలలో దాదాపు అన్ని ముస్లింస్థానాలు లీగువారికి వచ్చెను. కేంద్రముకు జనాభాలో నూటికొక్కరే వోటర్లు. వారు తమామూ ధనికవర్గపువారే. వాయవ్యరాష్ట్రంలో ఢిల్లీవంటి సంయుక్తస్థానాలలో కాంగ్రెసు ముస్లిములుగెల్చిరి. రాష్ట్రాల ఎన్నికలో సరిహద్దులో ముస్లింస్థానాలలోను కాంగ్రెసుకు మెజార్టీవచ్చినది అస్సాం, సింధు, బిహారు సంయుక్త రాష్ట్రాలలోను కొన్ని ముస్లింస్థానాలు జాతీయ ముస్లిముల కందినవి. కాని, బెంగాలు పంజాబుల ముస్లిములలో తక్కిన మద్రాసు బొంబాయి, మధ్య, ఒరిస్సాలలో లీగుకే పూరాజయముగల్గి, జాతీయవాదులందరికీ ఆశాభంగము

కల్గినది. దీనికనేక కారణాలు. లీగును తావేళమును సాంఘిక ద్వేష పరతను పేర్పరించెను. అది మాల్వీబృందముకు వాసీదు వగైరాల అధికారులకు ప్రీతి. చారు వోట్లను వారివారిని లీగుకు వోటిస్తేనే కబరిస్తాను (=వ్యతిరేకించినవారి దేహంభవనం చేయు గోరింధం) ఆమెనమాజ్ (సుసీదులలో సమిష్టిస్థాన) దావత్ ఖానా (=శుభాశుభాదులలో పంక్తిభోజనం), వీటిలో స్థానమిత్తుమని, వ్యతిరేకులకు సాంఘిక బహిష్కారమనిరి. ముస్లిముల సాంఘిక జీవనంలో ఈమూడును ముఖ్యములు. ముస్లింప్రజలలో చాలమంది అజ్ఞానులు మతాచారపరులు; సహజంగా వారందరు తమకు లాభించుననుకొని, ఈ మాల్వీలుగోరినట్లు లీగు పక్షముకే వోట్లనిచ్చిరి. ఇందుకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారంచేయుటకు ఆజాదుపక్షముకు అవకాశమియలేదు. అప్పటి లీగు జయముకు జిన్నాగారియు క్తి ఉపయోగించినది.

ఆజాదుగా రూపొందిన ఇవేగాక, మరికొన్ని కారణాలు తోడైనవి. జిన్నాగారు లీగున యంత. కాంగ్రెసు వారు స్వాతంత్ర్యమును ఎన్నికసమస్యగ పెట్టిరి; “ముస్లి మేళన స్థానాలును కాంగ్రెసు గెల్చును; స్వాతంత్ర్య మెట్లును కలుగనున్నది. కనుక ముస్లిములు తమ హక్కులరక్షణకే వోటువీయవలె. ముస్లిములకు ప్రత్యేక రాజ్యముంటే, ముస్లిముల కన్నిరక్షణలుకల్గును, అందునుబట్టి బెంగాలు అస్సాములును, పంజాబువగైరా వాయవ్యప్రాంత మంతయు ముస్లింపాలనలోనే యుండును. ఆస్సాబల్యంవల్ల

హిందుస్తానులోని ముస్లిములకు, నిజారాజ్యపు ముస్లిములకు చాలబలము హక్కులు నేర్పడును; కాంగ్రెసునాయకులతోను అటు బ్రిటిషు ముస్లింరాజ్యాలతోను బేరమాడి, లాభం పొందవచ్చు; కనుక, ముస్లిం స్వాతంత్ర్యమిచ్చు పాకిస్తానునిమిత్తం లీగుకే ముస్లిములందరూ వోటువేయవలె." అని లీగునియంత ఆశపెట్టగా, ఈ ప్రాంతాల ముస్లిములు మిక్కిలి లీగుకే వోటునిచ్చిరి. ఇదిగాక, బెంగాలు పంజాబులు పాకిస్తానుకు కీలకములు. ఈ రెంటిలో ఆంగ్లోద్యోగులు స్వయంగాను ముస్లిం ద్యోగులను ప్రోత్సహించియు, ఎన్నికలలో (తటస్థులగుటకు బదులు) పక్షపాతంతో లీగుకు చాలమద్దతు చేయించిరి. పాకిస్తానుసాధిస్తే అది (హిందుస్తానువలెగాక) బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంలోనే యుండునని లీగునాయకులనిడి; మరియు బ్రిటిషు సాయంతోనే పాకిస్తాను నేర్పర్చుకొంటే, పిమ్మటను బ్రిటిషు సాయమవసరమై, పాకిస్తానుపాలకులు బ్రిటిషువారి ఆశ్రయం కోరుదురుగాదా ! ఈయలుసుకనిపెట్టి, లీగుపక్షీయులు బెంగాలు పంజాబుల ఎన్నికలలో నాజీలవలె దౌర్జన్యమును, ధనవ్యయమును సాగించిరి. (దేశంలో నబాబులు ముస్లిం జమీందార్లు పుంజుపతులు లీగు పక్షీయులే) ఈ దారుణ దౌర్జన్యాలవల్ల, జాతీయముస్లిముల ప్రచారకులు, తుదకు అభ్యర్థులుగూడ బాధింపబడి, అక్కడ సంచరింపనేలేక, ప్రాణభయముకుపాలై, ఎన్నిక కార్యాలు చేసుకోలేకపోయిరి. ఆతరుణంలో (ఈక్లిప్తతను

గమనించక) కాంగ్రెసును అముస్లింస్థానాలకు తగుకృషి నేమీ చేయలేదు. అహ్మద్ షాహ్ మునిమున్నగు సంస్థలకు సమన్వయం చేయు జాతీయ ముస్లిం సంస్థయు ఏర్పడినది. వ్యవధి లేదు. పైపెచ్చు, బెంగాలు పంజాబుల బీదలలో బాగా పలుకుబడిగిల్లి అప్పటికి బలీయలైన కమ్యూనిస్టులకు అంతు వాకిస్తానా వాదం సమర్థించుటగాక, లీగుల యీ ప్రవృత్తిని హాస్యించి, వారి నెన్నికలలో బలపర్చిరి. ఈ యన్నికలకాలవల్ల, లీగుకు అసర్వము గుజయమా యెన్నికలలో లభించి, అసర్థం ల్గించినది.

ఈ దౌర్జన్యాల గూర్చి జాతీయ ముస్లిములంత మొరబెట్టి, వను బ్రిటిషు ఉద్యోగులును వినిపించుకోక, లీగుకు తోడ్పడిరి, కంచయే చేసు మేసిన, కలదెదిక్కు !

21. తాత్కాలిక ప్రభుత్వం.

అంతట 1946 వేసవిలో బ్రిటిషు మంత్రిత్వయమూ విచ్చేసి, మరల రాజ్యాంగ చర్చలు సాగించిరి; ఎన్నికలలో లీగు జయంగమించి, కే. ప్రమోదివర్గంలో ముస్లిం స్థానాలయిదును లీగు వారికిచ్చుట కంగ్రెసు నొప్పించిరి. హిందువులకనికాక కాంగ్రెసు పక్షముకు 6 స్థానాలు (అందులో ఒకడు హరిజనుడు కావలె) తక్కిన అల్పసంఖ్యకు మూడు, అని తేల్చిరి.

మరియు అస్సాం బెంగాలులకు పంజాబు మున్నగు వాయవ్యభాగాలకు సంయుక్తపాలనకు వర్గీకరణం నూచించిరి; ఇది సందిగ్ధతకు అస్సాం, వాయవ్యాలవంటి రాష్ట్రాల భీతికి కారణమయినది. మరియు, కాంగ్రెసువారు ఆరుస్థానాలలో 1 హరిజను 1 ముస్లిము 4 సవర్ణహిందువులను పెట్టజూచిరి. వెంటనే జనాభాజిన్నా 'కాంగ్రెసుపట్టి హిందూసంస్థ' అమంతులలో ముస్లిములుండకూడదు.' అని పట్టుపట్టెను. కాంగ్రెసు 'లీగు'వలె ఒక మతపుసంస్థ కాదు. అందులో వేల కొలది ముస్లింలకై స్తవాది సభ్యులున్నారు. కాంగ్రెసు హిందూ మంతులనేయుంచుట సబబుకాదు. వారునొక ముస్లిమును పెట్టుకొంటే మొత్తం ముస్లింమంతులసంఖ్య వ్రాతనిధ్యము హెచ్చునేకాని తగ్గదు. కాని, అందుకుజిన్నాగారుసహించలేదు; జాతీయముస్లిములమీద ఆయనకంతకోపము. అంతట మంత్రి త్రయము తలవంచుకొని ఇంగ్లండుకుపోయిరి.

ఇట్లు ఆదౌత్యమునుభగ్నంగాగా, బ్రిటిషువారిధోరణిచే జిన్నాగారి కింకను అధికమేర్పడెను. ఇక బ్రిటిషుకుతంత్రముకు మితిలేదని అమెరికనులును పరిహసించిరి. నెహ్రూ అజాదు మున్నగు జాతీయనాయకులక మరల సత్యాగ్రహం తలపెట్టజొచ్చిరి. అంతట బ్రిటిషుమంత్రివర్గము బుద్ధి తెచ్చుకొని కాంగ్రెసు తరపున నాయకుడుగ నెహ్రూ కేంద్ర మంత్రివర్గము జూలైలో నేర్పరచునట్లు నియమించిరి. అందుకు

కలియుటకు జిన్నాగా రసలే ఒప్పుకోలేదు. కనుక, నెహ్రూ
ముస్లింమంతులుగ అప్పటికి 'జాతీయ స్వతంత్ర ముస్లిములనే
పట్టవలసి వచ్చెను. ఆజాద్ గా రింకను మంత్రివర్గంలో చేరక,
జయటనే సేవచేయదలచిరి, లీగువారంతట జాతీయవాదుల
వైన ద్వేషాయుధంసాగించిరి. కేంద్రప్రభుత్వము వరసపై మైత్రి
తో జాతీయముగు ఒకే రాజనీతితో జరుగుచుండెను. వీరి చర్చ
వైస్రాయి అడ్డుదగులుటకు మంతులు సందీయలేదు. ఇంతలో
చరకుండిన ప్రతిగామి ప్రాబల్యము క్షీణించెను. ముస్లింలీగును
ప్రతిఘటనాధికారులును కలసి జాతీయవాదుల నడ్డుకోవలెనని
(జిన్నాగారి ఆకోశంమీద) వ వెలుగారు మరల లీగుకు మద్ద
తుచేసిరి. స్వతంత్ర ముస్లిములస్థానే 'లీగు' సభ్యులనే నియ
మిస్తే వారు జాతీయవాదులతో సహకారంచేసి మంత్రివర్గంలో
మెజార్టీ అభిప్రాయ ప్రకారమే నడతురని వారి అధ్యక్షుడు
జిన్నా తనకు మాట యిచ్చెనని లీగు ప్రతినిధులిక రాజ్యాంగ
పరిషత్తులోను కలసి పనిచేయుదురని, యిక రాజ్యాంగ
నిర్మాణకార్యమును నిరాటంకంగా జరిగిపోవునని, కనుక లీగు
మంతులు నియామకము కొప్పుకొమ్మని ప్రధానమంత్రిని
వైస్రాయి కోరెను. అంతట వైస్రాయిమాట నమ్మి ఆజాద్
ప్రధాని నెహ్రూగూడ మార్పుకు సమ్మతించిరి. ఇట్లు స్వతంత్ర
ముస్లిములస్థానే లియాకత్ ఆలీ మున్నగు ఐదుగురు లీగువ్యము
ఖలు కేంద్ర మంత్రివర్గంలో చేర్చబడిరి.

ఈ కొత్త మంత్రులు రాగానే స్థితి మారినది. వీరు మిగతా మంత్రులతో కలసిరాక, లోలోపల వైస్రాయి అడ్డు దగులుటకు తోడ్పడి, ముఖ్య రాజకార్యాలను ప్రతిఘటించి; మరియు రాజ్యాంగపరిషత్తులో లీగుసభ్యులు చేరను కేదు. వైస్రాయి తాము కాంగ్రెసుమంత్రులతో సహకరించుటకు ఈ రాజ్యాంగపరిషత్తులో చేరుటకును సమ్మతించలేదని, తమకు పాకిస్తానే కావలెననియు జిన్నాగారంతట ప్రచురించిరి. వలెను జిన్నా గారును “మరీకు” అయి కూటనీతిద్వారా కృత్యమంచేసినట్లు స్పష్టమయినది. ఈలోగా కేంద్రప్రభుత్వపాలన స్తంభించినది. ఉద్యోగివర్గంలోను ముస్లిములు తెల్లవారుగూడ లీగు మంత్రులు చెప్పినట్లే నడిచుచు, జాతీయమంత్రులపట్ల మాంద్యం చూపిరి. ఈ ద్రోహస్థితి నెహ్రూ ఆజాదులకు చాల సంతాపం కలిగించినది. దేశంలో అహంభద్రతాది సమస్య లెన్నియో తక్షణ పరిష్కారం కావలసి యుండెను. ఈలోగానే 16-8-46 నుండి ముస్లింలీగువారు ప్రభుత్వంమీద డైరెక్టు ఆక్షను (ప్రత్యక్షచర్య) జరిగింతురని జిన్నాగారి అధ్యక్షతను తీర్మానించెడి. క్రియలో ఈ ‘ప్రత్యక్షచర్య’ ప్రభుత్వంమీదకాదు; హిందూ సిక్కులమీదనే (కలకత్తా వగయిరాలలో జరిగెను.) బెంగాలు లీగుప్రభుత్వము దీనికి మద్దతు. ఇట్లు వేలకొలది హిందువులను ముస్లింగుండాలు చంపి ఆస్తులు ధ్వంసంచేయగా, ఆషతస్థులు తిరుగబడి ముస్లిములను చంపిరి. ఇట్లు సాంఘిక ద్వేషాలను మరి

కొల్లుతూ లీగు ఉద్ఘాటత్రాస వివప్రచారం చేయుచుంటే అందుకు మిగతా పత్రికలు కొన్ని ప్రతిప్రచారం చేసెను. ద్వేషాగ్నిచే ప్రజలు శాంతి స్తిమితములుతప్పిఆందోళనపాలైరి. లీగుమంత్రులు ఆధికారం వహించిన మీదటను, లీగువారీదుష్ట ప్రచారం మాననందుకు ఆజాదు చాలచింతించెను

ఈ స్థితిలో 1946 సాలాఖరున ఢిల్లీ సమిపపు మీరట్టు లో కాంగ్రెసు వార్షికసభ జరిగి, లక్షలకొలది అన్నిమతాల వారు చేరిరి. లీగుసాంఘికవివప్రచారంవల్ల ఉభయసంఘాలకు ధన ప్రాణమానములు నష్టమగుచున్నవని, వాటిని తప్పించి, సాంఘికమైత్రిని జాతీయభావమునే వ్యాపింపజేయుటకు గాంధీ మహాత్మునికి తోడుగ ఆజాదుగారప్పుడు తదేక దీక్షతో జనులలో పనిచేసిరి.

ముస్లిములలో లీగువారి అసత్యప్రచార మెదుర్కొని జాతీయముస్లిములలో సంఘటన గలిగించుటకు, హిందూముస్లిములమధ్య మైత్రి నిమిత్తం, తన.యావచ్చక్తి వినియోగించుటకై ఆజాదుగారు 1946 సాలు ఆసంభానండి రాజకీయ విశ్రాంతికోరి, కాంగ్రెసు అధ్యక్షపదవిని వదలుకొనిరి. అప్పటికి దాదాపు ఆరేండ్లు ఆయన రాష్ట్రపతిగ నుండెను. ఇంత దీర్ఘకాల మికెవరును అధ్యక్షులు కాలేదు; సరిగదా, అది కాంగ్రెసుకు దేశముకును చాల క్లిష్టసమయంగాను ఉండెను. ఆయన ఆరోగ్యమును చెనుడుండెను. కనుక తత్కాలము

కాయసభానే నెహ్రూగా రెన్నుకొనబడి, ఆ సాలాఖరు వరకు అధ్యక్ష బాధ్యతను నిర్వహించిరి. ఆ డిసెంబరులో మీరటు కాంగ్రెసులో సాంఘిక సమస్య గూర్చి మరల కాంగ్రెసు ధోరణి వ్యక్తంచేయుటలోను ఆజాదుగారు చాలతోడ్పడిరి. మతము నుబట్టి యే ప్రత్యేక జాతియను సిద్ధాంతము ఖండింపబడినది. కాని, ఏవంశువు సంస్కృతికిని హక్కులకును భావిస్వతంత్ర ప్రభుత్వ మెట్టి భంగమును కల్గించవని, రాష్ట్రములకు నిర్బంధముండదనియు, సాంఘిక కలహములుపోయి అందరు మైత్రీతో నుండు కాంగ్రెసు ఆశయమనియు వ్యక్తంచేయబడినది.

అప్పుడు మీరటు సమీపం లోనే 'గడ్డము క్రేళ్ళర' అను తీర్థస్థలంవద్ద మరల హిందూముస్లిం కలహములు దొమ్మి జరిగెను. ఆ ప్రాంతంలో శాంతిస్థాపనకు అప్పుడు ఆజాదు చాల శ్రమిచేసెను. భారత రాజ్యాంగ పరిషత్తు కాయన సరిహద్దు రాష్ట్రమునుండి సభ్యుడుగ (ముస్లిం శాసనసభ్యులవల్ల) మొన్నుకొనబడి, ఆ పరిషత్తులో పనిచేయు చున్నాడు. లీగు ప్రతినిధులూ పరిషత్తులో పనిచేయ నిరాకరించిరి. "మాకు పాకిస్తానే కావాలే, దేశ విభజన తప్పదు" అని జర్నాగారు వ్యక్తపర్చిరి. వారు పాల్గొనని రాజ్యాంగమును తాము మంజూరు చేయమని బ్రిటిషు ప్రభుత్వాని తెల్పి వారికి మద్దతు చేసెను.

అప్పటి రాష్ట్ర శాసనసభ ఎన్నికలలో వాయవ్య రాష్ట్ర అసెంబ్లీలోను బీహారు సంయుక్త రాష్ట్ర సింధులలోను జాతీ

యముస్లిములు గెల్చుటకు మాలానా ఆజాదు చేసిన సేవ అపారము. ఈ యెన్నికలలో బ్రిటిషువారు సర్కారు ఉద్యోగులు, కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారును లీగుకు అక్రమ సహాయం చేయక, శాంతంగా స్వేచ్ఛతో ఎన్నికలు జరిగియుంటే, తప్పక బెంగాలు పంజాబు సింధులలోను చాలమంది ముస్లిములు ఆజాదు పక్షీయులు జయించియుందురు. హిందూస్థానంతో కలసి బెంగాలు సింధు పంజాబులలోను కాంగ్రెసు కనుకూలమగు జాతీయ ప్రభుత్వ మేర్పడి, రాజ్యాంగ పరివర్తనలోను జాతీయముస్లిములు మోక్షుగ నుండియుందురు; అప్పుడు పాకిస్తాను నిర్మాణము, విభజనవలని ఘోర బాధలును లేకుండపోయేవి. సింధులో లీగు ప్రభుత్వ మేర్పడుటకు (పిమ్మట పంజాబులో యూనియనిస్టు ప్రభుత్వం పోయి, నిరంకుశరాజ్య మేర్పడుటకును) ఆక్కడి బ్రిటిషు గవర్నరులు లీగు పక్షపాతం వహించుట లీగువారి జలుమును కారణమయినవి.

22. విభజన ప్రాప్తి.

ఇట్లు బ్రిటిషుపక్షమును వారికప్పుడుతోడ్పడిన కమ్యూనిస్టులును సాంఘికతత్వంగల లీగుకు తోడగుట కాంగ్రెసుపై ద్వేషముననేకాదు; పాకిస్తాను ప్రత్యేకరాజ్యంగా యేర్పడితే తాని ప్రత్యేక రాజ్యాంగంతో బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంలోనే

మేముందుమని జిన్నామున్నగు లీగునాయకులురహస్యంగా బ్రిటిషువారికి మాటయిచ్చిరట. కేవల స్వశక్తితోవృద్ధియగుటకు పాకిస్తాను భౌతికస్థితినిబట్టి అవకాశాలునులేక్కవ. అక్కడవరి శ్రమలును అంగ భారతీయ సహాయములతోనే వృద్ధిచేసుకోవలె; కాంగ్రెసుతోను, హిందూసంస్థలతోను వికటించి అంగజాతి సాయముతోనే జిన్నాపక్షీయు లధికారముకు ప్రాబల్యముకురాదలచినట్లు వారి దరిమిలావర్తనవల్లను విదితమయినది. ఇందువల్ల లీగుప్రముఖుల కాధిపత్యముగల్గుటే గాని, హిందుస్తానులో పాకిస్తానులోకూడమామూలు ప్రజకు నష్టము కల్గుననియెన్నిసారులో మహాలానాఅజాద ఆయన సహచరులును నిరూపించుచుముస్లిములను హెచ్చరించిరి; కాని, లీగునాయకులు ముస్లింప్రజలలో హిందువులపై ద్వేషమును భీతిని జ్వలింపజేసి, తుదకు కృతకృత్యులయిరి. ఇట్లు వారికి తోడ్పడినందుకు కమ్యూనిష్టులకు మాత్రం లాభమేమీ రా లేదు. వ వెలుజిన్నాల కుశంత్రముకు బ్రిటిషుప్రభుత్వం తోడ్పడితే, తామిక పాలన భారం వదులుకొని మరల సత్యాగ్రహముకే సిద్ధపడవలెనని మీరటు కాంగ్రెసునాటికి నెహ్రూ ఆజాదు మున్నగు నాయకులు భావించిరి. దీనిని గమనించి బ్రిటిషుప్రభుత్వమప్పుడు కొత్తయెత్తు యెత్తినది. లోగడ ప్రచురించిన ప్రణాళిక లీగు పక్ష మొప్పుకోనందున 20-2-47 తేదీని బ్రిటిషుప్రధాని రద్దుచేసి కొత్తదారిబట్టిరి.

“మేము 30-6-1948 నాటికి దేశం వదలి పోదుము. ఆయా ముస్లిం బాహుళ్య రాష్ట్రాలనుమాత్రమే మానాటికక్కడ పాలకులగువారి కొప్పగింతుము” అని వారు ప్రచురించిరి. అంతట ఇక్కడ లీగర్లకు బ్రిటిషు ఉద్యోగులకు మరియు ఆ వేశము కలిగినది. పంజాబు సింధు వాయవ్య రాష్ట్రాలలో దౌర్జన్యం ద్వారా హిందువుల నణచి జబర్దస్తీతో తామె అక్కడ (బెంగాలులోవలె) ప్రభుత్వాధికారంలో ఉంటే, తాము కోరిన పాకిస్తాను సునాయాసంగా లభించును. అందుచే లీగు నాయకులకు (బ్రిటిషు వారికి గూడ) కొట్టే నీతిలోబడును. బీహారులోని ముస్లిముల హత్యకు “బదలా దేనా” అని చెప్పి వారు పేలకొలది హిందువుల జంప్, కొట్ల కొలది రూపాయల ఆస్తుల ధ్వంసం చేసిరి; స్త్రీల చెరబట్టిరి; గవర్నర్లు వైస్రాయి గూడ యీ దారుణ చర్యల నణచలేదు; కేంద్ర ప్రభుత్వము కెట్టికధికారమియ్యలేరి. ఈ దుస్థితిని ఢిల్లీలో 1947 ఏప్రిల్ లో కాంగ్రెసు శార్యసమితి పరిశీలించెను. ఇక ఈ దేశం విడుచుట తప్పవంతున బ్రిటిషు వారు పాకిస్తాను ఏర్పాటుచేసి, అంధలోకి దొడ్డిదారిపెట్టుకొనియే వారి దేశం త్వరలో వదలి పాలన భారం మానుకోదలచిరిని స్పష్టమయినది. బ్రిటిషు వారి దేశంలో పాదుకొని యున్నంతవరకు వ్యాపారాది ప్రతి సంస్థతోను ముస్లిముల విడదీసి మైత్రీ లేకుండ జేతురు. కనుక విభాగపద్ధతినే ‘క్విటిండియా’ అనులు కొప్పుకోవలె. (లేకుంటే మరల సత్యాగ్రహమే శరణ్యము). అయితే అప్పటి విపరీత

విధ్వంసము తగ్గుటకై వెంటనే విభజన కంగీకరించి, హిందూ జాతీయప్రాబల్యం గల తూర్పు పంజాబును (అట్లే పశ్చిమ బెంగాలును) హిందుస్తానులో చేర్పించుమని గట్టిగా సిక్కులు (అనేక హిందువులును) కాంగ్రెసు కార్యసమితిని కోరిరి; ఈ విభజన జాతీయతకు ముస్లిములకుకూడ హానికరమే. కాని, అస్థితిలో ఆ పద్ధతినైన యిష్టంగా బ్రిటిషువారు వదలి పోవుట, “ఆజాద్ హుమామత్” ఏర్పడుట, గుడ్డిలో మెల్లయని కార్య సమితివారు నిశ్చయించి, అట్లు వైస్రాయితో తెల్పిరి. సరిహద్దు రాష్ట్రాల్లో సింధురాష్ట్రాల్లోగూడ ప్రజాభిప్రాయం తెలుసు కోవలెనని కోరిరి. అందుకు కొన్ని అతుకుపద్ధతులతో కొత్త వైస్రాయి ఒక ప్రణాళిక తయారుచేసి 2-6-47 తేదీని ప్రకటించిరి. ఆప్రకారం దేశవిభజనకు నిర్ధారణయైనది; అక్కడి ముస్లిం శాసనసభ్యులు దాదాపు అందరూ పాకిస్తానునే కోరిరి. కనుక తూర్పుపంజాబు పశ్చిమబెంగాలు విడదీసి భారతసమాఖ్యలో కలిపిరి. వాయవ్యరాష్ట్రాల్లో జనుల ఓటింగు పెట్టినను అందులో లీగర్ల దౌర్జన్యపు దుశ్చర్యలకు జంకి జాతీయవాదులు పాల్గొనలేదు. కనుక ఆప్రాంతమంతయు వినిలక పాకిస్తానులో చేసినది వెంటనే విభజన కార్యాలు తొందరగ జరిగి, 15-8-47 ను డి రెండుచోట్లను డొమినియను ప్రభుత్వములుకు వచ్చినది. తాము కోరినంత కాకున్నను శ్రమత్యాగంతో తుండపాకిస్తాను లభించినందుకు జిన్నాగారు సంతోషించిరి.

23. స్వతంత్ర ప్రభుత్వము.

తమకోరిక ఫలించినందుకు లీగువారికైనా శాంతంగా అక్కడి అల్పసంఖ్యా వర్గాలమన్నింతురని, నేమూ ప్రభుత్వము ఆజాదు ఆశించిరి. కాని, క్రియలో దౌర్జన్యములు మరింత హెచ్చినవి. గుండాలు యధేచ్ఛగా హత్యలు దోపిడి, స్త్రీల మానభంగమును సాగించిరి. పాకిస్తాను ప్రభుత్వము శాంతినసలే స్థాపింపలేక పోయెను. అక్కడి హిందువులు సిక్కులు చాలవరకు ఆస్తి పరులు; ముస్లిము లనేకులు చాలబీదలు.

పాకిస్తానేర్పడగనే అక్కడి ముస్లిములకు సర్వస్వత్వములు గల్గి వేదలకు భూతలస్వర్గమువచ్చునను లీగు షషీయుల ప్రచారంనమ్మి అజ్ఞానులగు ముస్లిం గుండాలు చెలకేగిరి; ఈవార్తలు విని తూర్పుపంజాబు ఢిల్లీ వగైరాలలో ముస్లిములను హిందూ సిక్కులు నట్లేబాధించిరి. మొత్తం 45 లక్షలపైగా హిందూ సిక్కులు తమ ఆస్తుల గోల్పోయి ఖన్నులై పాకిస్తానువిడచి పంజాబు ఢిల్లీ వగైరాలు ఉద్యోగమత్యోగము లేక 40 లక్షల ముస్లిములిటనుండివదలి పాకిస్తానుకు చేరుకొనిరి. ఈ పరిస్థితిలో మతమూర్ఖత సాంఘిక దౌర్జన్యాలు మరీ పెరిగినవి. సాంఘిక మైత్రికి జాతీయతకునే జీవితమంతను అర్పించుకొన్న ఆజాదు గాంధీజీ యెంతదుర్భరమయ్యెనో మనమూహించుకోవచ్చు.

పాకిస్తానులో మిగిలిపోయిన హిందూసిక్కులు కొద్ది మంది; వారిలో అనేకులు కూలిపాకీపని వగైరాలుచేయు ఘహర్ మెహతర్ మున్నగు హరిజనులు; హిందూస్తాను లోనో, 'హిజ్రత్' పోయినవారికన్న పదిరెట్లు ముస్లిము ల్లేదేశమే తమ 'వతన్'గా భావించుకొని ఉండిపోయినారు. క్రమముగా ఈసాంఘికకోభం ఉద్యోగం ఢిల్లీసంయుక్తరాష్ట్రాలులో వ్యాపించెను. పాకిస్తానునుండి వచ్చిన లక్షలకొలది హిందూసిక్కులు నిలువనీడలేక రాజధాని ఢిల్లీ చేరిరి; ఆనగ రంలోను చుట్టుపట్లను కొన్నిలక్షల ముస్లిములున్నారు. అక్కడి పంపు బాధలు వర్ణనాతీతములు.

24. విద్యా మంత్రిత్యము.

15-8-47 నుండి రెండురాజ్యాలుగ విడిపోగనే లియాక్ తాలీ వగైరాలు పాకిస్తాను చేరిరి. కొంతమంత్రిత్యంలో జాతీయ ముస్లిములుండక తప్పరుగదా. వారిలో సర్వోశ్చష్టుడు కాంగ్రెసునాయకుడు నిర్వాహచతురుడు అగు మాలానా ఆజాదుకిక కేంద్రప్రభుత్వంలో చేరుటతప్పలేదు ఆజాదుగారికి విద్యాశాఖనిచ్చుట సర్వోచితముగ నున్నది. ఆయన బాల్య మందే జ్ఞానియై, అరబ్బీ ఉర్దూలలో ప్రకాండపండితుడై, పేటిలోవాక్త్రయవృద్ధి చేయుటేగాక, అప్పటినుండి నిరంతరం

సారస్వతారాధన చేయుచున్నాడు. ఆయన ఆంగ్లంలోనుకూడా
చేసి బంగారీ సంస్కృతంవగైరాలలో సాహిత్య మభ్యసించెను.
ఇంగ్లీషులోను ఆయన లేఖలు చాలపటువు భావగర్భితములు
గనుండును. జనులఅజ్ఞానము ఇప్పటి భారతదుస్థితికి ముఖ్య
కారణము. నిరక్షరతపోతే చాలబాధలుపోవునని ఆయన
దృఢవిశ్వాసము. మహావిద్వాంసుడైనను ఆజాదు అహంకారి
కాదు. ఆయన దేశమందలి వైజ్ఞానికులను, భాషాపండితులను
విద్వాంసులను సాహిత్యకులను సమావేశపర్చి, ఆయాసభలలో
ప్రజావిద్య, విశ్వవిద్యాలయవిద్య, విజ్ఞానవిద్య, వయోజనవిద్య,
సామాన్య భాషాసమస్య ఇట్టి కార్యక్రమం చర్చించి,
తనభావములు వారికి తెలిపి సంప్రదించి నిర్ధారించిన ప్రకారమే
ప్రభుత్వపు జాతీయవిద్యావిధానం నిర్ణయించి, ఆప్రకారం
విద్యాపద్ధతులకు పునాదులువేసి, సాగించుచున్నారు. ఆయన
ధార్మికవిద్వాంసుడే అయినను మతమూర్ఖతకూడదని గుర్తించె
ను; ప్రత్యేక మొక మతపుభావములకే ప్రచారమియ్యకూడదు.
ఇంతటివరకు స్కూరుసహాయంతోనే, ముస్లిం మద్రసాలో
హిందువులమీద, అట్లే హిందూపాఠశాలలో ముస్లిముల
మీద ద్వేషంకల్గించు పాఠపద్ధతి అమలులోనుండెను. వాటి
నాయన తొలగించి, ఔదార్యం సహనశీలత, మైత్రిగల్గించు
చున్నాడు. విద్యార్థులే భావిపాదులు; కనుక వారిలో నిట్టి
ఔదార్యంకల్గించుట చాలమంచిది. త్వరలో ప్రత్యేకసాంఘిక

ధోరణిగల విద్యాసంస్థల ససలే తొలగించుటకును కృషిజరుగుచున్నది. జాతీయపాఠ్యపుస్తకాలను నిర్మించినారు.

ఇప్పటి పాఠ్యక్రమంలో చాలవరకు తార్కికధోరణియే యున్నది. నీతిపరత్వం ధార్మికతయు బోధింపగలరు.

మన దేశములో వివిధ భాషలున్నవిగాదా ! ఆంగ్లముకు బదులు హిందుస్తానీయే మనకు జాతీయభాష కావలెనని తాంగ్రెసు చాల యేడ్లక్రిందటనే నిర్ణయించెను. 15-8-47 నుండి కేంద్రవిద్యాశాఖపరిషత్ ఆయన భారతదేశ మంతటికి హిందీ-హిందుస్తానీ జాతీయభాషగనుండునని విశదపర్చినాడు. అట్లుభారతరాజ్యాంగంలో నిబంధనగ ఇప్పటి రాజ్యాంగ నిర్మాణపరిషత్తును నిర్ణయించుచున్నది. ఆయన హిందుస్తానీకి గాఢాభిమాని. అయితే ప్రభుత్వభాషగ ఇంగ్లీషుస్థానమునొక్కసారి హఠాత్తుగ తొలగించుట చాలబాధకరం; మరియు, ఆంగ్లములోను మహత్వమున్నది. కనుక, అయిదేండ్లవరకు ఇంగ్లీషే కేంద్రప్రభుత్వభాషగ నుండునట. రాష్ట్రాలలోను ప్రాంతీయ భాషయే అక్కడి ప్రభుత్వభాషయైనను, ప్రాంతభాషతో బాటు 5 ఏండ్లవరకు ఇంగ్లీషుగూడ సర్కారు వాడుచుండుననియు ఆయన నిర్ణయించినాడు. అయితే, ఈలోగా విద్యావంతులందరు చురుకుగ హిందీభాష సభ్యునించి, దానిని మున్ముందు వాడుట కలవచ్చుకోవలె. అది జాతీయైక్యముకు ముఖ్యసాధనము. మన భారతజాతి సత్వరాభివృద్ధి బొందుటకు, గ్రామా-

అలా జనులందరికి వెంటనే ప్రారంభవిద్య నేర్పవలె. ఇప్పుడు నూటికి నుమారు పదిమంది మాత్రమే అక్షరజ్ఞానం కలవారు అట్లుగాక, నిర్బంధంగా అందరికీ పబ్లిక్ స్కూల్స్ లో (వీలైతే 5 ఏండ్ల లోనే) ఆరంభవిద్యను నేర్పించుటకు, ఆయన గొప్ప ప్రణాళికను తయారు చేయుచున్నారు. ఇందుకు ఉత్సాహులగు చాలమంది ఉపాధ్యాయులు, మన రాష్ట్రాలలో గట్టి కార్యదీక్షయు, కావలె. మరియు, ఇది ద్రవ్యసాధ్యము. మన రాజ్యాంగప్రకారము విద్యాశాఖను ప్రాంతప్రభుత్వమే నిర్వహించును. కాని వారు చురుకుగా కార్యకారిగ ముపవి వెంటనే సాగించుటకై ప్రాంతప్రభుత్వాలన్నియు నిర్బంధారంభవిద్య జనులందరికీ నేర్పించుటకై పుష్కలంగా కేంద్రప్రభుత్వము ద్రవ్యసహాయం చేయునట్లు ఆకామ ఈసాలున ఖరారుచేసిారు. ఆహార, రక్షణ పరిశ్రమనూదు లావశ్యకములే. కాని విద్యయు చాలముఖ్యము, తక్కినవాటికి చాల సహకారము; కనుక 'బేసికు' విద్యావిధాన ప్రకారం అందరికీ విద్యనేర్పుటకై తన ప్రణాళికను వెంటనే ఢిల్లీ ప్రాంతంలో స్వయంగానే అమలుజరిపించుట కాయన ఆరంభించినాడు. ఇందువల్ల లక్షలకొలది విద్యార్థులు ఉపాధ్యాయవృత్తియు యేర్పడి, నిర్వాహారతయు తగ్గును. బ్రిటిషుపాలనలో విద్యావిధానంలో యెన్నియో పాడునంప్రదాయా లేర్పడినవి. వాటినిమార్చి ఉపాధ్యాయులలో విద్యార్థులలోగూడ జాతీయ దృక్పథం, జేతభక్తి, సాంఘిక మైత్రి

విరాణాత్మకమగు కార్యోత్సాహం కలిగించునట్లు విధానము మార్పుచున్నాడు. ఈ క్రొత్తవిధానమును సాలుకు 24 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి వేగంలో అమలుచేయునున్నారు.

విదేశాలలోనే లభించునట్టి ఉన్నతసాంకేతిక విద్యాలయాల సీదేశములో బాంబాయి కలకత్తావైరాలలో స్థాపింపజేసి దేశంలో పరిశ్రమలు వేగవృద్ధికిని ఆయన తోడ్పడదలచినారు. అంతేగాక, మన సంస్కృతి వృద్ధియగుటకై సంగీతం, వాస్తువిద్య, నాట్యకళ ఇత్యాదులకును ప్రత్యేకకళాశాలల స్థాపించుచున్నారు మరియు, భారతీయ తత్వశాస్త్రముగూర్చి సమగ్రమగు మహాగ్రంథం వ్రాయించి ప్రచురించుటకు ఆయన మన శ్రీ రాధాకృష్ణగారి అధ్యక్షతనాక ప్రత్యేక సమితిని గూడ స్థాపించుచున్నారు. కాశీ హిందూవిశ్వవిద్యాలయం లోను, అలిఘరు విశ్వవిద్యాలయం లోను పాదుకొనియున్న పాంఝికతత్వమును తొలగించి, వారి ప్రత్యేక (సంస్కృతివృద్ధికి లోటులేకుండనే) విశాల జాతీయధృక్పథము నంతట కల్పించుట కాయన కృషి నారంభించినారు. ఈ కేంద్రవిశ్వవిద్యాలయాలతోబాటు మన ప్రాంతీయ విశ్వవిద్యాలయాలకును ఇక కేంద్రప్రభుత్వము తగు ద్రవ్యసహాయం చేయునట్లును ఆయన విద్వయించినారు. ఇట్లే స్త్రీల కళాశాలలలో మనదేశ సంప్రదాయము కనుకూలములగునట్లు గృహ విజ్ఞాన బోధనను కళాశిల్పములందు తగు పరిజ్ఞానమును యిప్పింపదలచినారు.

ఇప్పుడు మన కంఠద్వారితో సంబంధము హెచ్చుచు, ఇంగ్లండు ప్రాబల్యము తగ్గుచు. కనుక, ఇక కొందరు విదేశసంపర్కాల నిమిత్తం ఇంగ్లీషేగాక, ఫ్రెంచి, రష్యను, చీనీ, జపాను, అరబ్బీ, వగయిరా ముఖ్యభాషలీ దేశంలోనే నేర్పు సాకర్యముకై ప్రత్యేక కళాశాలలనుగూడ స్థాపింతురట.

అన్ని దేశాలతోను మనలోకొందరు ఆర్థిక, వ్యాపార, సంస్కృతి, సాహిత్య, రాజకీయాది సంబంధాలలో వ్యవహరించుట కిందువల్ల సాకర్యాలేర్పడును.

ఈవిజ్ఞానయుగంలో భారతక్షేమముకై వైజ్ఞానికబోధనను, శాస్త్రీయపరిశోధనలను బాగాసాగించి, ఉన్నతవిజ్ఞానమునకై ఇప్పటివలె మనవిద్యార్థులు విదేశాలపైన ఆధారపడకుండ, వారికికొడనే సమగ్రవిజ్ఞానాభివృద్ధి కవకాశమిచ్చు కళాశాలలను, పరిశోధనాలయాలను స్థాపింపవలెననియు ఆయన సంకల్పించినాడు. ప్రజలలో నిరక్షరతను బోగొట్టి వీలైనంత త్వరలో అందరిని విద్యావంతులజేయు కార్యక్రమంలో వారికి తగినవృత్తి విద్యనుగూడ వర్ణాబేసికు విద్యాపద్ధతిని బోధించదగుననియు ఆయన భావము.

తన ప్రత్యేక శాఖయగు విద్యావిషయమే కాక రాజ్యపు యితర విషయములలోను ఆజాదుగారు కేంద్రప్రభుత్వంలో ఆమూల్యమగు సేవచేయుచున్నాడు ప్రస్తుతం పాకిస్తానుకు మన రాజ్యముకు ఏర్పడినవిభేదాలు మన దేశంలోనే హిందూ,

ముస్లిములమధ్య కలుచున్న సాంఘికసమస్యలు పరిష్కరించి, జాతీయకార్యక్రమం నిర్ణయించి, అమలుజరిపించుటకు ఆయన కేంద్రప్రభుత్వంలో చాలసహకారిగ నున్నారు. మనకేంద్ర ప్రభుత్వంలో 15 శాఖలకువేర్వేరుమంత్రులున్నను, వారందరూ కలసి సమిష్టిగాఅలోచించు, సమిష్టి బాధ్యతతోవ్యవహరింతురు.

25. ఆజాదుతత్వము వ్యక్తిత్వము.

అబుల్ కలాంగారు కొంచమెరుపు ఎత్తుగల్గి తుర్కీ టోపి లేక గాంధీటోపి ఉత్తరీయంకూడ ధరించును. ఆయన తరతరములనుండి శౌరవపాత్రులై ధార్మికులైన మాలానా వంశమువాడు; ఆయనవంశంలో కొందరు పూర్వుకులు ముస్లిం చక్రవర్తుల గురువులుకాగానవిద్యానులునై ఇబ్జత్, నేకీయత్, అనగా శౌరవజీవితముకు సత్యభరితమగు న్యాయశీలతకు ప్రసిద్ధులు; ఇవియు ఇంక చాలసద్గుణములును ఆజాదులోను గలవు.

ఆయన ఆకారంలో కొంతసుందరుడు గంభీరరూపుడై రాజకీయితో దర్జాగల్గియుండును. ఆయన గాంధీర్యముకు విద్యత్తుకుతగినట్లు హృదయమును కరుణాభరితమై నవనీతంవలె నుండును. మెక్కాలోపుట్టి ముస్లిం ధర్మశాస్త్రములన్నిటిన్ని పూర్తిగ మధనచేసిన మాలానాయైనను చాలవినముడు నిరా

డంబరుడు సౌమ్యుడుగనుండును; అంగ్లంలోగూడ పరిజ్ఞాన మున్నను. ఇంగ్లీషు. తెలియనివానివలె కనబడును. తనశిష్యులు ముస్లింలగును ప్రభుత్వమును తనకెన్నయో ఆకర్షణలు పెట్టి నను, ఆయనయెన్నడూ గౌరవపదవులకు ఉద్యోగాలకు, దృవ్యార్జనకుగూడ ఎప్పుడూ యిచ్చించలేదు. ఒకరికింద సేవచేయుట కిష్టంలేక, బాల్యంనుండి స్వతఃప్రీతి సుపాదకు డుగనుండి స్వతంత్రజీవనమేగడిపెను. సాధారణంగా ప్రాచ్య విద్యావంతులు సంప్రదాయా చారపరులై సాంఘికంగా సంకుచిత బుద్ధిగల్గి తాము విశేషజ్ఞులైనట్లు చరింతురు. ఆజాదు ఛార్మికశాస్త్ర పారంగతుడు ముస్లిం మతాచారమందు పరమ ప్రమాణమని గణ్యతగాంచియు, ఉదారభావుడై గోవధాదు లకులోబడక, అన్యమతస్థుః క బాధకల్గినయక, సర్వమతాదరం గల్గియుండును.

తాను అఖిలభారతపు ఇమాముగ గౌరవింపబడియు కలకత్తాఫీల్లో చిరకాలమాకృత్యముల జేసియు, 8 ఏండ్లక్రిందట రాజకీయకారణాలవల్లకొందరులీగర్లు అభ్యంతరంచెప్పిరని చిని, వెంటనే ఇమాంపదవి నిస్సంకోచంగా త్యజించెను. గాంధీ ఉద్యమముకు 8 ఏండ్ల పూర్వంనుండియు స్వసంఘోధ తణు జాతీయసేవతో సమన్వయించి, అకుంఠితమగు దేశ భక్తితో భారతజాతి నారాధించినాడు. జాతీయతలో ఆయన అచంచలుడై ఎందరో ముస్లిములనుహిందువులు నిరసించినను,

మిత్రులేమన్నను, జాతీయప్రవృత్తి నెప్పుడూ మానలేదు. 1923-24లలో 1935-37లలో 1940-41, 45-46లలో చాలా సార్లు అఖిల సాంఘికైక్యసభలను, జాతీయముస్లిం మహాసభలను చేకూర్చి, సామరస్యం కల్పించెను. తరుచు ఆయననే వారు అధ్యక్షుడుగా నెన్నుకొనుచుండిరి. తనమందలింపువినక పాకిస్తానుకునోటిచ్చి తనను నిరసించిన లీగు ముస్లిములలో అనేకులు పిమ్మట వ్యగ్రులైకోరగా వెంటనే వారినాదరించి, లోకసమావేశంలోకొలది నెలలక్రిందటసర్వపక్షముస్లింసభకధ్యక్షత వహించి, సాంఘికైక్యం కల్పించుటకు దానిమాపెను. ఆయన పాండిత్యమును ధార్మిక విద్యతక్రమిని గమనించి ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయం వారాయనకు 7-3-1948 తేదినికాన్య కేషనులో డాక్టరేట్ లెటర్సు (=సాహిత్య పారంగతుడు) అని బిరుదు మిచ్చినారు.

26. ఆజాదు, జిన్నా.

మన అఖండభారతముహిందూప్రధానమే; కాని, మహాదేశము, కనుక ఇక్కడ; నున్నంత (9 కోట్ల) ముస్లిములను మేము యితర దేశంలోను లేకు.

వీరిలో ఎక్కువ ప్రతిభావంతులు జిన్నా ఆజాదుగారు. ఇద్దరూ గంభీరులు. రాజనీతిపరులు కుశాగ్రబుద్ధులు.

నెవుణనాయకులు, ముస్లిం మతాధిమానులు. కానియాయిద్దరి స్వరూపస్వభావములలో భేదములే అధికమగుట విచిత్రము. ఆజాదుగారెత్తుకు తగిన దేహపుష్టి, గంభీరముఖం, సామ్య నేత్రాలుగల్గి, సాత్వికతత్వమొలుచు, స్నేహప్రేమపాత్రుడుగ నుండును; జిన్నాగారు సన్నగ, పల్చగ, తీవ్రభావంగల్గి, తీక్షణ నేత్రుడై, రాజసుడై, భయగౌరవ పాత్రుడుగ నుండును.

ఆజాదుజీవితము బాల్యమునుండి యొకేరీతిగ గడచినది. ఆయన మొదటినుండి మహాయోధుడు, 14 ఏండ్లవయస్సు నుండి యిప్పటివరకు లోకక్షేమపరమైనస్వతంత్రభావాలుగల్గి, తోటి సమకుచితభావులతో నొకడైవున, బలీయులగు బ్రిటిషు వారితో ఉద్యోగివర్గంతో ఒకడైవునను, అధమం 45 ఏండ్లు అవిచ్ఛిన్నంగా స్వాతంత్ర్యయుద్ధం సాగించినాడు. ఔప్పటికిని. యే యూరపియనును ఆయన లక్ష్యపెట్టెడు. ఆయన ప్రాచ్యసంస్కృతికి మూర్తి. పూర్వప్రసిద్ధమగు మాన్య ముస్లివంశీయుడు;

జిన్నాగారు సార్వసంబంధి, మరియు, ఇటీవలహిందూ కుటుంబం నుండి ముస్లింమతముకు మారినవారిసంతతి. మాతృ భాష గుజరాతి, కొమారయువకమధ్య దశయంతయు ఆంగ్లంతో నేగడచినది. ఇంగ్లండులో బారిష్టరులయి, కోర్టులలో వకీలువృత్తి లాభనమార్జించుచు, సాశ్చాత్యవేషభాషలందు మోజుగల్గియుండును. బడ్జీలనొప్పించి పార్టీలకేసుల గెల్పించుట పరమార్థంభావెట్టుకొని, నబాబులుమున్నగు శ్రీమంతుల సలహా

చారుగ వారికి తనకు లాభమార్గం చూచుకొనుచు, పాక్షిక త్వముకలవడి, ధనాఢ్యతతోబాటు, సాంఘికప్రాముఖ్యంసంపాదించుకొన్నాడు. హైదరాబాదు, భోపాలు ఇత్యాదుల నరేఖలాయనకు పరమాప్తులయిరి. ఆయన ముస్లిములలోగూడ సామాన్యజనులతో గ్రామాలలో కలసిమెలసి వారికప్త సుఖములనుభవింపలేదు. మరియు ఆయనయెప్పుడును నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంలో మిళితుడు కాలేదు.

ఆజాదుగారో, వేషభాషలలో తత్వంలోగూడ, ప్రాచ్యజని వెంటనే తెలియును. ఆయనకు ద్రవ్యాపేక్ష పడవీవాంఛయు లేవు. జిన్నాగారి దేహము, మహాభవనము, మిల్లుబట్టలతో విదేశవస్తువులతో నుండును. ఆజాదు శుద్ధ ఖాదీధారి. ఆయన గృహమును స్వదేశవస్తువులంకరించును; లాయరుయొక్కలను జిన్నాగారు రాజకీయాలలోబెట్టి తన పక్షపు ప్రాముఖ్యమును లాభమును సాధించును. ఆజాదుగారు ప్రజాక్షేమమునే సాధింకబూనును; అందుకు న్యాయసత్యధార్మిక మార్గముతే అవలంబించును.

జిన్నాగారు నొకప్పుడు జాతీయవాదియే; ఇందుకు 1914 సం॥లో గాంధీగారి దేశముకు మరిలివచ్చినప్పు డాయనకఖండ స్వాగతమిట, తాను, 1919 పరకు కాంగ్రెసుసమావేశములలో పాల్గొనుటయు, ఆయనపేరబొంబాయి పురమందిరము 'జిన్నా హాలు' అనబడుటయు నిదర్శనము; 1920 నుండి క్రమంగా

సాంఘికపక్షియుడై, తర్రీత్యా పేరు ఆధిక్యము సంపాదించెను. ఆజాదు పొడుగునను అకుంతిత జాతీయవాదియై అచంచలుడై యున్నాడు; గొప్ప ధార్మికవంశంలో జనించి; బాల్యంనుండి మతనిష్ఠతో నుండుచునే దీనోద్ధరణకు ప్రజాస్వాతంత్ర్యముకు దీక్షవహించెను. శ్రీ జన్నావలెకాక, ఆయన సాంఘికద్వేషం పోగొట్టి, జాతీయవాదిగనే, ప్రజాసేవకు తన యావచ్ఛక్తుల వినియోగించినారు. జన్నాగా రధికారవాంఛ లేనట్లుచెప్పినను గూఢయుక్తియుతుడై ఆయన ఔరంగజేబు ననుసరించును జాతీయతనుండి క్రమంగా మితవాదియై, పిమ్మట సాంఘికవాదియైనాడు. అ॥ భా॥ ముస్లింలీగు కాయనయే చాలయేంద్రనుండి అవిచ్ఛిన్నపు అధ్యక్షుడు; ఇదిగాక దేశస్వాతంత్ర్య మేర్పడగనే పాకిస్తాను గవర్నరు జసరలు అక్కడి రాజ్యాంగపరిషత్తు కధ్యక్షుడునై యింకను వివిధాధికారాలు సంపాదించెను. తక్కిన లీగుప్రముఖులు ఆయనచే నియుక్తులై పెకివచ్చినవారే: ఆజాదు అట్లుగాక అక్కరు ఉదారతననుసరించును; కుల్ హింద్ ఇమాం పదవినిగూడ బుద్ధిపూర్వకంగా వదలెను. ముస్లింలీగులో కొంతకాలం సభ్యుడై, దాని లక్ష్యమును బ్రీటిషు రాజభక్తి నుండి యుక్తస్వరాజ్యముకు (1913 సం॥లో) మార్పించెను; దానికి కాంగ్రెసుకు సఖ్యంకలిగింప జూచెను; ఆ లీగు కేవలం దాంఘికతత్వముకు మారినమీదట దాని నాయన వదిలెను.

జిన్నాగారు మహాభోగి; ఆయన ఐశ్వర్యమందోలలాడుచుండును. గాంధీ ఆజాదు యిత్యాదుల త్యాగదీక్షాశ్రమలవల్ల స్వాతంత్ర్యము లభించెను. దానినుండి ఫలమును జిన్నాగారు గుంజుకొన్నారు. ఆజాదు బాల్యమునుండియు భిక్షు పాలకులతో (అహింసాయుద్ధంతోనే) హోరాహోరిగ పోరి, ఖాన్ సోదరులు, అసఫాలీ, ఉలేమాసంఘం మెర్వానీ, హుమాయూన్ కబీర్, డా॥ సయ్యదు మహమ్మదు; రఫీఅహమ్మద్ ఖద్వైవంటి ముస్లిముల నెందరినో గాఢ జాతీయవాదులుగ జేసి, గాంధీయుగముకు ముందునుడియు, జాతీయ యుద్ధములో పాల్గొని, అప్రకప్తములకు లోనయ్యెను. జిన్నా గారి దూషణల కాయన మారమే వహించెను; జిన్నాగారు తాను ముస్లింమతరక్షకుడన్నను, వేషభాషలలో ఆంగ్లభోరణినేలనుసరించెను. ఆజాదుశుద్ధముస్లింస్వరూపుడు. అరబ్బీపారసీ ఉర్దూలలో విద్వాంసుడై కురానుకు భావ్యకారుడుగ, ముస్లిం రాజ్యాలపైటిలో ఖ్యాతిగాంచినాడు. ఉర్దూలో 14 యేండ్లకే గొప్ప “శాయర్” అయి, ఉర్దూలో గొప్ప జాతీయ సాహిత్యనిర్మించెను. ఆజాదు స్వభాషాప్రేమ అపారము. ఆయన ఉర్దూ రచనలేగాక వాక్పటిమ, చారిత్ర సాహిత్యములనుండి ఉదాహరణలు, హేతువాదములు, అద్భుతమై, శోతలనుముద్దులుగ జేయును. ఆజాదు సామ్యుడైనను ఆకర్షకుడు; ఆయనతోకొంత వంభాషించగనే ఆయనయందు గౌరవము కలుగును. లీకు

కాంగ్రెసులకు మైత్రి గలిగించుటకును జిన్నాగారితో మాట్లాడుటకు నెన్నియోసార్లు ఆజాదు ప్రయత్నించెను. కాని జిన్నాగా రెందుచేతనో జంకి ఆయనతో కలియుటయేలేదు.

ఆజాదు ధార్మికత చాల గాఢమయినది. ఆయన పరమ భక్తుడు; అరబ్బీ, పారసీ, ఉర్దూల శాస్త్రవిజ్ఞానం సాహిత్యాల గ్రోలితమీదట హిందీ సంస్కృత బంగాళీలలో హిందూమత గ్రంథములను సాహిత్యమున గూడ జదివి, ఆశండితులతో స్నేహభావంతో చర్చించుచు జ్ఞానం సంపాదించి, హిందూమతా మలపైనను ఆదరం కలిగియున్నాడు.

భారతరాజ్యపు ముస్లిం సాయంతోనే పాకిస్తానును సంపాదించితద్వారా యిక్కడి ముస్లిములందరికి వహాపక రంకలిగించుడునని జాతిద్వయ సిద్ధాంతమును రేపి జయమొందినకావడే అజం జిన్నాగారు ఢిల్లీ వెళ్ళి పాకిస్తాను సింహాసన వధిష్టించిన మీదట మరల భారతరాజ్యంపై, ఇక్కడి ముస్లిములపై, దృష్టి పరల్చలేదు. పాకిస్తాను నిర్మాణంపై హిందూ ముస్లిముల మధ్య ద్వేషమే పెచ్చి, ఇక్కడి ముస్లిములు కష్టాలపాలగుదురని జనాభా జిన్నావంటి మహామేధావికి తెలియదను కొందుమా? “పాకిస్తాను ఫక్తు ముస్లిం రాజ్యమే, ముస్లింజాతి వేరు, హిందూజాతివేరు” అని ఖండితంగా నిర్దేశించి, పైగా ఆయన ఇది హిందూస్థానం” అని యేబి త్రివచించెను. అందువల్ల ఈ హిందూరాజ్యంలో ముస్లిములు విడదీయులు అనుభావమే

ర్పడి హిందూమహాసభ వాదముకు బలముకల్గినది. తానిట్లు చెప్పిన జాతిద్వయసిద్ధాంతపు దయ్యమే యిప్పుడు ప్రజలందరికి బాధకరమయి, దీనిని నణచు గాంధీమహాత్ముని ప్రతీకారహత్యకు దారితీసినది. ఆజాదు ఈ క్లిష్టపరిస్థితిలో ఢిల్లీలో హాహాకారం చేయు ముస్లింమధ్యనేయుండి సాంఘిక శాంతికై ప్రాణమునొడ్డు గాంధీమహాత్మునికితోడై, ఆయన అంతో పవాసమందు (1948 జనవరి 12-18) ను అయన సహచరుడై, గాంధీగారి ఘోరమరణమున కపార దుఃఖితపుడై, నెహ్రూపటేలులతో సహజాతీయ సేవలో పాల్గొని, హిందూముస్లిముసఖ్యముకు జీవితమర్పించుచున్నాడు. జిన్నాగారు కరాచీలో యిటీవలచేసిన లీగుసమావేశంలోను హిందూస్తానుముస్లిముల కేదారియు చూపలేదు.

ఆజాదు ముస్లిములందరిని సమీకరించుచున్నాడు. భారతప్రభుత్వమంత్రీగ, కాంగ్రెసునాయకుడుగ, జాతీయముస్లిముల కగ్రణిగ, తనయావచ్చుకితో హిందూముస్లిం సఖ్యం హెచ్చించి, ముస్లింసంఘముకు భారతజాతి మానవత్వముకు గూడ విశేషసేవ జేయుచున్నాడు. దీనినిగుర్తించి, భారతీయముస్లింప్రముఖులుకొందరు లీగర్లుసహా లక్నోనగరంలో ఆయన అధ్యక్షతను ఇటీవల 1948 ఫిబ్రవరిలో సమావేశమయి తమ సమస్యలన్నిటిని పూర్తిగచర్చించి, ఆమహాసభలో ఏకకంఠంగా ఆయన యేతమనాయకుడని సంపూర్ణవిశ్వాసం ప్రకటించినారు. ఆయన ఇటీవలనే సంయుక్తరాష్ట్రంనుండి పోటీలేకుండు

రాజ్యాంగపరిషత్తు సభ్యుడుగ ఎన్నుకోబడెను. ఇకముందు ఆయనకోరినట్లు భారతరాజ్యాంగంలో సమిష్టి నియోజకవర్గములే ఉండును; కనుక హిందూముస్లిముల మెత్తిబలపడును. భారతరాజ్యము హిందూరాజ్యం కాదు. అది మతపక్షరహితము అని స్థిరపడితేనే, నేను ప్రముఖులన్నట్లు గాంధీమహాత్ముని ఆత్మార్పణ ఫలించును. అప్పుడే ముస్లిం ప్రాబల్యంగల కాశ్మీరమును భారతరాజ్యంలోనే చేర్చి స్థిరంగా నిశ్చయింతురు.

27 జాతీయ సేవ

1908 సం॥ నుండియు మాలానా ఆజాదు జాతీయ శరంగంలో కృషిచేయుచు, 1912 నుండి ప్రముఖపాత్రవహించి, విలాయతీ సర్కారుతో డీకొనజొచ్చెను; అయితే తనకృషి మాతృభాష ఉర్దూద్వారానే ఉత్తర హిందూస్థానంలో సాగించెను. పిమ్మట 1920 నుండి ఆయన గాంధీగారి అసహకారోద్యమముకు పూర్తి సహాయమిచ్చి, దానినిఖిలాఫత్తు ఉద్యమంతో మేళవించి జైలుయాత్ర సాగించుచు, యువకులలో ముఖ్యంగా ముస్లిములలో జాతీయోత్సహం కల్పించినారు. తన 35 వ యేటనే (1923 సెప్టెంబరులో) ఢిల్లీలో ఆ భా. కాంగ్రెసుసభ కధ్యక్షుడై, అప్పటినుండి మనదేశపు ముఖ్య వాయకులలో నొకరుగ ప్రజాసేవ చేయుచున్నారు.

1923 లో సాంఘికైక్య మేర్పర్చుటేగాక, 1924 లో హిందూముస్లిం మైత్రినిమిత్తం గాంధీగా రుపవసించినప్పుడు, ఆయన చాలశ్రమపడెను. అప్పటినుండి ప్రతిముఖ్య తరుణంలో ఆయన నిర్మాణ కార్యక్రమపు ముఖ్యాంశాలన్నిటిని సాగించుటకు మహాత్మునికేఁతో సహాయపడుచు వచ్చినారు. ప్రఖర ధార్మికులైనను జాతీయ దృక్పథంనుండి అణుమాత్రమును చలించకుండుటలో హిందువులలో గాంధీమహాత్ముడును, ముస్లిములలో ఆజాదును ఆదర్శ వర్తనలైనారు.

ఆయన స్వదేశీ ప్రచారముకు, జనుల సంస్కృతి సమన్వయముకును చాల కృషిచేసినారు. బీదల కష్టముల ఆయన మరువజనుట కొకయుదాహరణ చాలును. 1938 సం॥ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ సమయమందు ఇక్కడివలె బిహారులోను జమీందార్లకు రయితులకు తీవ్రసంఘర్ష మేర్పడినది. అక్కడి రయితుల బాధలు వర్ణనాతీతముగ నుండెను. అక్కడి ప్రధానమంత్రి శ్రీకృష్ణసింహ స్వయంగా జమీందారు. అప్పుడాజాదుగారు ఆరాష్ట్రంలో స్వయంగా గ్రామాలలో తిరిగి రైతులబాధలు మాన్పి, వారి కార్థికక్షేమంకల్గించు ప్రణాళికను తయారుచేసి, దానిని శ్రీకృష్ణసింహగారిచే నొప్పించి శాసనంగాచేయించి, అమలుకు తెప్పించెను. ఈరీతిగ (మన రాష్ట్రంలోవలె చర్చతో నిల్చిపోక) బిహారులో మొదటి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వపు కాలమందే ఆజాదు దీక్షాయుక్తులవల్ల

జమీన్ రయతులకు మహాసకారము జరిగినది. ఇట్లే, ఆయా సమస్యలలో కొంతయైనను వెంటనే బీదప్రజల కష్టముల బోగొట్టుట కాదయ్యును కంకణం కట్టుకొనెను. ఇటీవల, 1947 ఆగస్టునుండి ఢిల్లీలోయేర్పడిన విప్లవపరిస్థితిలో హిందూముస్లిం సంఖ్యతను మరల స్థాపించుట కాయన ఉభయాలలో చాల ప్రచారంచేసి, గాంధీమహాత్ముని కపారసహాయంచేసెను. 1947 ఆసియామహాసభలోను ఐక్యకృషిచేసెను.

1948 సం॥ జనవరి 12 నుండి 18 వ తేదీరకు గాంధీ మహాత్ముడు సాగించిన మహాసభాసంలో ఆజాదు గాంధీగారి శయ్యప్రక్కనుండి కొన్ని మరతులాయవల్ల తేల్చెను; అంతట ఆమరతులన్నిటిని హిందూముస్లిం నాయకులందరు సంగీకరింప తోడ్పడి, గాంధీగారి ఉపవాసమెట్లోమాన్పించెను. కాని, ఈలోగా దైవమన్యధాతలచెను; గాంధీమహాత్ముని ఘోరహత్యకాయన నిర్విణ్ణుడాయెను; సోదరునివలె ఆయన ఉత్తరక్రియలలో పాల్గొనెను. అప్పటినుండి గాంధీగా రాతార్పణజేసిన జీవితాశయమగు సాంఘికమైత్రీ కాయన ద్విగుణోత్సాహంతో నిష్పన్నమైచేయుచున్నాడు. పాకిస్తానునుండి వచ్చిన హిందూసిక్కు శరణార్థులనోదార్చి, వారికష్టములిక్కియిట్టిములకుబోధించి, ఉభయకక్షలకు నామరస్యం చేయుచున్నాడు. హిందూముస్లిములు భారతరాజ్యంలో సాంఘికతత్వం వదలి జాతీయప్రవృత్తిలోనుంటే, పంజాబు ఢిల్లీమున్నగు ప్రాంతాలలో మన

కేంద్రకాలన సుకరంగా జరిగి, దేశమంతట పూర్వపుజాతీయ తత్వమువృద్ధియగును. అందువల్ల కాశ్మీరీలకును తాము భారత రాజ్యంలోనే చేపట జేచుకరమని నిర్ణయమేర్పడి, కాశ్మీరీల మోట్లు ('వైబిసిటు' సమయంలో) మనభారతరాజ్యంలోనే స్థిరంగా చేరునట్లువచ్చును. మరియు, క్రమంగా ఈసాహార్దపు ప్రభావము పాకిస్తానులోను ప్రజాసామాన్యంలో వ్యాపించి, కొండికాలంలోనే ఈరెండు రాజ్యాలలో మరల సంయోగమేర్పడువచ్చు. మతము వ్యక్తిత్వం; రాజకీయము సార్వజనికం.

హిందూముస్లిం మైత్రి గాఢముయితే, హిందువులలోను ఐవర్ణహరిజనుల మధ్యభేదాలును తొలగును. ఔదార్య మేర్పడును. వీటిలో పరస్పరసంబంధమున్నది. కనుక, ఈవిధేదాల తొలగించుటే ఆ మనపరమాశయము.

28 ధార్మిక సేవ.

ఆజాదుగాను మెక్కాలోవుట్టి, ఆల్ అజహరులో స్నాతముడై, కలకత్తా ఆరువంశికపు ఇమాంఅయి, ఖురానుకు భావ్యకారుడై ముస్లింజగత్తు కాధ్యాత్మిక సందేహాలుతీర్చుట కధికారియైనాడు. ఆయన ప్రతిరోజును సకాలంలో దైవప్రార్థన చేయుచు, ధార్మికగ్రంథములందు కృషిచేసి, స్వయంగా చాల ప్రామాణికమగు మతగ్రంథముల రచించెను. ముస్లిమువారి

పూర్వసంప్రదాయముగూర్చి స్త్రీప్రసమస్యలనుగూడ ఆయన అవలీలగ పరిష్కరించును.

అంతటితో చాలించక ఆయన హిందూశాస్త్ర క్రైస్తవ మతాల ప్రమాణ గ్రంథాలనుగూడ స్వయంగా అభ్యసించి అందలి సారమును గ్రహించినను, ఇట్లు విశేషాభ్యాసంచేసి వట్లెక్కడను తెలుపడు. నిండుకుండ తొణకదుగదా !

లోకంలో ధర్మము లెన్నియున్నను నిజమైన ధార్మికత ఒకటే. అన్నిమలిములలో ఆస్తిక్యము, భక్తి, దయాసత్వ శౌచపరత, విశ్వప్రేమ, సదాచార నిష్ఠయు ముఖ్యలక్షణము లని ఆయన యవకదశలో గ్రహించి, సరస్సుడై, సర్వమతసము డైనాడు. కనుక, గోవధ, మసీదులయెదుట వాద్యములు ఇట్టి హిందూముస్లిం కలహకారణాలు నిజంగా మతసంబంధికములు కావని తెల్పెను. బక్రీదులోగూడ మేకవంటియేదో శుచియగు జంతువును యాగం యిమ్మనియే ముస్లింశాస్త్రములు చెప్పినవి. ప్రార్థన, ఉపవాసం, మద్యనిషేధం, చార్య జారత్వాది నిరసన, విజ్ఞానపరత, సమత్వబుద్ధి, ఇట్టివి హిందూముస్లిం మతముల రెంటిలోను విహితములే.

హిందూముస్లిం మతములరెంటికిని చాలవ్యత్యాసము విరోధమునున్నవనుట వట్టిభ్రమయని ఆయన నిరూపించెను. మహమ్మదు ఆయనశిష్యులు ఖడ్గంతోనే ముస్లింమతంవ్యాపింపజేసిననుటయుతప్పే. 'ఇస్లాం' అంటే 'శాంతి' అని అర్థము-

హిందూముస్లింమతాలు రెంటికి చాల సామీప్యమున్నది. కనుక ఉభయమతస్తులు సోదరులుగ మెలగుటకు మతప్రతిబంధమెన్నడూలేదు. ఒక్కొక్క ప్రవక్త ఆయాదేశపు స్థితిని బట్టి ఒక్కొక్క ధర్మాచరణకు ప్రాముఖ్యమిచ్చుట సహజము. అది వ్యత్యాస సూచకంకాదు. ముస్లిములనుండి హిందువులు వీరినుండివారను చేర్చుకోదగిన ధార్మికవిశేషాలుకలవు హిందువులలో తాత్వికచింతలకు ప్రాముఖ్యముంటే, ముస్లిములలో ప్రార్థనకెక్కువ ప్రాముఖ్యము. హిందువులలో యోగాభ్యాసముకు వ్యక్తిసాధనను ఆదరముంటే ముస్లిములకు సమిప్తి ప్రార్థన ప్రీతికరము. హిందువులు రామకృష్ణశంకరాది బహురూపములలో దేవునికీర్తిస్తే ముస్లిములు అల్లాఅని రూపరహితడగు ఏకేశ్వరు నారాధింతురు. ఎత్తైనను దేవుడొకడే గదా! 'ఈశ్వరెల్లా తేరేనామ్'. హిందువులలో వర్ణముల కులశాఖలు భిన్నాచారాలు అవతారపూజలు, తార్కిక చర్చలు వైచిత్రీకిచలనముకు కారణమైనవి. కాని వాటివల్ల హిందూసంఘంలో విభేదములు నేర్పడినవి. ముస్లిములు ఏకేశ్వరభావనదీక్షవల్ల అవతారముల నొప్పకోరు. ప్రవక్తలంటేఅధ్యంతరంలేదు. ముస్లిములలోసాంఘికాస్పృశ్యతలేదు. ఇస్లాంలో సాంఘికంగా అందరూ సమానులే; సర్వసోదరభావము కెక్కువ ప్రాముఖ్యమున్నది. కాని, హిందూముస్లిముల చిరకాల సంపర్కంవల్ల కొన్ని హిందూఅచారాలు,

ముస్లిముల ఆచారాలు షరఫ్వరం వ్యాపించుట సహజమే. ఇటీవల ముస్లిములలోను చాల శాఖలేర్పడినవి. కనుక, ఈ రెండు సంఘాలలో దురాచారములు తొలగుట కుభయులు తోడ్పడవలసినదే. నీతిధర్మము రెంటి లోను ఒకరితివే.

ముస్లిముల ధార్మిక సమస్యల గూర్చి నిర్ణయించ దగిన వారు 'ఉలేమా' లను మతవిద్వాంసులు. వారి అఖిలభారత సంస్థ 'జమయత్-ఉల్-ఉలేమా హింద్'. ఈ ధార్మిక సమితి వారు ముస్లిం సంస్కృతి మతాచారములు రక్షించి పెంపొందించుటకు సమావేశాలు చేసి చర్చింతురు. ధార్మిక సమస్యలలో ఈజిప్టు తుర్కీ వంటి విదేశ ముస్లిం ప్రముఖులవల్లను తత్వనిర్ణయకు డని ఆమోదింపబడి ఇమాము గనుండిన ఆజాదు గారి ధార్మిక జాతీయ భావనలను ఈ జమయత్ వారును మంజూరు చేసి ఆ ప్రకారం గత 27 సం॥ల నుండి ముస్లిములలో ఉదార జాతీయ ప్రవృత్తికి తోడ్పడినారు. మాలానా ఆజాదు గారు ఈ సంస్థకు మార్గదర్శకులు. 1948 సం॥రం ఫిబ్రవరిలో లక్నోలో జరిగిన సమావేశంలో వీరును పాల్గొన్నారు. 18-3-1948 తేదీని ఈ జమయత్ ఉలేమా వారి మహాసభ ఢిల్లీలో జరిగినది. అందులో ఆజాదు గారు ముస్లిములకు భారత జాతీయతకు షేష కరమగు పద్ధతి సూచించినారు. ఆ ప్రకారం ఓక ప్రత్యేక మత సంస్థ లేవియు విడిరాజకీయ కార్యక్రమం పెట్టుకొనుట ముస్లిములకు హానికరమనీ, కనుక ఓక

జమయతుల్ ఉలేమావారును ప్రత్యేక రాజకీయసంబంధం
మాని, ముస్లిముల ధార్మికసాంఘికసంస్కృతివృద్ధినిమిత్రమే
దీక్షతో కృషిచేయవలెనని (మాలానా అహమ్మద్ మదానీ
గారి అధ్యక్షతను) తీర్మానాలు చేసినారు.

రాజకీయ దృక్పథం.

ఆజాదు బాల్యమునుండి స్వాతంత్ర్యయోధుడై, భారతీ
యుల స్యరాజ్యయుద్ధంలో పూర్తిగపాల్గొని, ఆజీవితాశయము
ఫలించినదని తృప్తిపొందెను. కాని, ఈ 8 ఏండ్లనుండి
జాతిద్వయ సిద్ధాంతముబట్టి పాకిస్తాను సాధించుటకని జరిగిన
సాంఘికద్వేషపుప్రచారమును, పాకిస్తానువర్సాటుకుఆయనయొ
తయు దుఃఖించుటసహజము.

ముస్లిం ఆధిక్యపు ప్రాంతాలకు రాష్ట్రీయ స్వాతంత్ర్య
ముండుటమంచిదే. కాని, మతసిద్ధాంతప్రకారమే రాజ్యం
(theocratic state) సాగించుట అనర్థకము. ఈజప్తు,
టర్కీ, ఇరాను, మున్నగు ముస్లింరాజ్యాలలోను అట్లులేదు.
ఏరాజ్యంలోను పాలకవర్గము మతపక్షపాతం వహించుట
హానికరమని, భారతచరిత్ర, యూరపు ముస్లిములమధ్య
యుగయుద్ధాలు, యూరపులో కాలికు ప్రొటెస్టెంటుయుద్ధా
లును తెల్పుచున్నవి. మరియు ఈవిజ్ఞానయుగంలో క్రైస్తవ

జాతులవారు ముస్లింరాజ్యాలను, భారతజాతినిగూడ (రాజకీయంగా తప్పితే) అర్థికంగానైన తమవశంలో నుంచుకొన విశ్వప్రయత్నం చేయుచున్నారు. మనపడమట ఈజిప్టు మొదలు ఆఫ్ఘనిస్తానువరకును తూర్పున ఇండోనేషియా వగైరాలును ముస్లింరాజ్యాలు; ఇవి తమస్వాతంత్ర్యమును శ్వేతజాతుల ధాటి నుండి కాపాడుకొన నెంతో శ్రమపడుచు, అందుకు భారత రాజ్యపు సహాయ మపేక్షించుచున్నవి భారతప్రధానియు ఈ ముస్లింరాజ్యాల స్వాతంత్ర్యరక్షణకు సానుభూతి చూపుచున్నాడు. మనభారతరాజ్యము ఆసియాజాతుల నాయకత్వం వహించి వాటి(ముఖ్యంగా ముస్లింరాజ్యాల) ఘనతను నిల్పుట కెంతయు తగియున్నది. అయితే విభాగంవల, పాకిస్తాను హిందుస్తానుగూడ దుర్బలమయినవి. పాకిస్తాను ముస్లింరాజ్యమన్నందున, భౌతికంగానే గాక నైతికంగా చాలహాని కల్గినది. అక్కడి జననాశంతోబాటు వ్యాపారాదులు చెడినవి. పాకిస్తాను ఇతరసహాయం లేక వృద్ధికాలేదు; అంగ్ల అమెరికనులు గద్దలవలె కనిపెట్టుకొని, అర్థికంగాను (పిమ్మట రాజకీయంగాను) తమప్రాధవము నక్కడ స్థాపింపజాతురు. కాశ్మీర హైదరాబాదు సమస్యలును పాకిస్తానుస్థాంత ప్రచారంవల్ల క్షిప్రస్థితిలోబడినవి. 'ఇప్పటికిని భారతరాజ్యంలో 4 కోట్ల ముస్లిములున్నారు. ఇది హిందూరాజ్య మనుభావము స్థిరపడితే, ఈ 4 కోట్లముస్లిములు విజాతీయులనిపించుకొని, బాధపొందుదురు. కనుక వారిక్షేమంనిమిత్తం భారతరాజ్యక్షేమం నిమిత్తం

ముస్లిం ప్రపంచమంతటిజేమం నిమిత్తంకూడ, పాకిస్తాను హిందూస్తానులు సమన్వయపడి, జరిగినపొరబాటు దిద్దుకొని మరల సమిష్టియగు ఒకే కేంద్రరాజ్య మేర్పర్చుకోదగును; అప్పుడు ఆ కోట్ల ముస్లింజనసంఖ్యగల అఖండహిందూస్తాను, తాను వృద్ధియై, ఆసియా రాజ్యాలకును నాయకమణికాగలను. శ్వేత జాతి రాజ్యాలప్పుడు మనను ఆసియాలోని ముస్లిం రాజ్యాలను అణచివేయలేవు. మన దేశీయులందరు నిజమైన స్వాతంత్ర్యనుభవమును భవించగలరు' అని ఆచార్యుగారి భావన. 1948 మార్చి 13, 14 తేదీలందాయననిర్మాణ కార్యసభలో మంచి సలహాలిచ్చిరి. మహమ్మదు అరేబియాలో వ్యాపించియుండిన మూఢమరాఠా ములను మాన్పి అప్పటి అజ్ఞానులలో పరిశుద్ధాస్తిక మతమును వ్యాపింపజేయుటకు పూర్వపు ప్రవక్తల బోధల సందేశములను తన లోకానుభవమును ఉపయోగించి ధర్మబోధ సవ్యంగా చేయుటలో మూర్తిపూజానిషేధం, రోజూ అయిదుసార్లు ప్రార్థన, ప్రార్థన వేళలందు రోజుకొక సారియైన మసీదులోకలసి భక్తిని పరస్పరం భ్రాతృభావమును మాపుట, అప్పుడు పరిశుద్ధుగా నిశ్శబ్దంగా ఉండుట, త్రాగుడుమానుట, ద్రవ్యదురాశలేకుండుటకు చిహ్నంగా వడ్డీమానుట, పురుషులతో బాటు స్త్రీలకు ఆస్తిహక్కులనిచ్చుట, ఏ ప్రవక్తనుగాని (తననుకూడ) ఈశ్వరునిగ ఎంచక ఏకేశ్వరునందే అనన్యభక్తితో నుండుట, ఇట్టి హితకరమగు సంప్రదాయము లేర్పరచెను. అట్టి వాటిని హిందువులు తప్పకుండా పాటించవలె, అట్టి హిందూవులలోను కలవు. ఉపనిషత్తులలోని వైదిక పరిశుద్ధమతమట్టిదే; దానిని ప్రచారం

చేయుటకు బుద్ధుడు, రామానందుడు, రామమోహనుడు, దయానందుడు మున్నగు హిందూసంస్కర్తలు తమజీవిత మర్పించి సంస్కర్తలయినారు. ముస్లిమతంలోను హిందూ ధర్మపు వేదాంతపరిజ్ఞానం భూతదయ, ప్రేమతత్వం వగైరాలకు ప్రాముఖ్యమిచ్చి సూఫీలు ఇత్యాదులు శోభగల్గించినారు. అక్కరు, దారా, నాసకు, మున్నగు మహాపురుషులు కొందరి రెండుమతాలకు వీటితారాలకు పరస్పరం సమన్వయం కల్పించి చూచిరి. అక్కరుకృషి కొంతఫలించినది. పిమ్మట జహంగీరు, షాజహానులకు అంతప్రజ్ఞలేకపోయెను. పిమ్మట అగ్రజుడు ఉదార ధార్మికుడునగు దారాహతుడై, తమ్ముడు ఔరంగజేబు ద్వేషద్రోహ మిత్రభేదాలతో సంపాదించిన పాదుషా అధికారమునాయవగుణములతోనే సాగించుట చే, దేశంలో కలహాలు యుద్ధాలు ద్వేషాలు పెరిగి, పిమ్మట మొగలుసామ్రాజ్యము ఛిన్నభిన్నమై తరువాత భారతజాతి తన ఘనతనన్నివిధముల గోలోప్సయి పతితమై పరాధీనమైనది. ఇట్లు ఆజాదుగారు కౌమారమందే కనిపెట్టి, మరల యీరెండు మతాలవారిలో అసలుపరిశుద్ధి వ్యాపించి, సోదరభావమేర్పడి తేనే, అన్నివిధముల మరల భారతజాతి పూరాన్నత్యముకు రాగలదనియు గ్రహించెను. ఈ ధార్మిక సమన్వయంతో సాంఘిక మైత్రి యేర్పడి, రాజకీయంగాను భారతజాతి విక్రంతో వృద్ధియగును.

